

Jean Gibson

Křesťanství
pro začátečníky
i pokročilé
I. díl

CLV

ethics

© Fairhaven Bible Chapel
San Leandro, USA

© českého vydání 1991
<ethics>
Leningradská 41
CS-704 00 Ostrava

CLV · Christliche Literatur-Verbreitung
Postfach 110135
4800 Bielefeld 11

Překlad a sazba: <ethics> Ostrava
Obálka: Dieter Otten

Printed in Germany

ISBN 3-89397-223-4

OBSAH

Něco o tomto kursu	9
Lekce 1	
Tvoje slovo je pravda	11
Lekce 2	
Boží osoba	19
Lekce 3	
Boží podstata	27
Lekce 4	
Co je člověk?	35
Lekce 5	
Problém hříchu	43
Lekce 6	
O věčnosti	51
Lekce 7	
Ježíš, Mesiáš: Boží plán spasení	61
Lekce 8	
Ježíšův kříž	69
Lekce 9	
Znovuzrození	77
Lekce 10	
Spasení z milosti	85
Lekce 11	
O víře v Ježíše Krista	93

Lekce 12	
Jistota spasení	101
Lekce 13	
Nový život	109
Dodatek A	
Nejčastější pojmy	119
Dodatek B	
Otázky a odpovědi	121

NĚCO O TOMTO KURSU

Knížka, kterou držíte v rukou, je určena všem, kdo chtějí studovat Písmo svaté - Bibli - a tak se více dozvědět o Bohu i o sobě. Tento první kurs je připraven především pro zájemce, kteří se s křesťanstvím chtějí seznámit, a je veden tak, aby připravil zralé rozhodnutí pro následování Pána Ježíše Krista. Text je vhodný i pro ty, kdo stojí na začátku svého nového života s Pánem.

Kromě tohoto základního kursu budou postupně vycházet další čtyři části a také praktická příručka pro vedoucí studijních kroužků. Praxe totiž ukazuje, že studium v kroužcích, které vedou zkušenější křesťané, je mnohem účinnější.

Samotná knížka není "záračným prostředkem". Rozhodující je charakter a duchovní vyspělost lektorů, kteří kroužek vedou a samozřejmě také ochota a učební pohotovost těch, kteří budou s texty pracovat.

JAK VYTĚŽIT Z TOHOTO KURSU CO NEJVÍCE

1. MODLI SE. Pros Boha, aby ti pomohl rozumět Jeho slovu. Není možné Božímu slovu správně rozumět bez Boží pomoci (2.Ko-rintským 2,14; Žalm 119,130).

2. PEČLIVĚ SE NA KAŽDOU LEKCI PŘIPRAVUJ.

a) Pročti si aspoň dvakrát text lekce bez hledání v Bibli. Podtrhni si klíčové myšlenky a označ si všechno, čemu nerozumíš, nebo na co se chceš zeptat. Ke každé lekci si dělej poznámky.

b) Vyhledej a přečti si *všechny* biblické odkazy. Jsou označeny názvem biblické knihy, číslem kapitoly a verše, například: Efezským 3,17. Pořadí knih je většinou uvedeno na začátku Bible, některá vydání uvádějí obsah Nového zákona (tedy druhé části Bible) až na konci Starého zákona.

c) Při přípravě věnuj pozornost otázkám a úkolům. Snaž se odpovědět na všechny jejich části. Pokud nemáš možnost kontaktu se zkušenějšími věřícími ve sboru nebo v kroužku, můžeš vypracované otázky a úkoly, případně vlastní dotazy poslat na adresu: <ethics>, Leningradská 41, Ostrava 704 00. Po zhodnocení a zodpovězení otázek ti zasláné vrátíme.

3. VELMI DŮLEŽITÁ JE PRAVIDELNOST A VYTRVALOST.

Navštěvuj kroužek pravidelně; pokud k tomu nemáš možnost, vyhraď si denně nebo v průběhu týdne určitou chvíli, kdy se tomuto kursu budeš věnovat.

4. SVÉ POZNÁMKY A JINÉ PODKLADY SI USCHOVEJ.

Budeš je potřebovat při následném studiu a můžeš je využít v rozhovorech s dalšími lidmi.

LEKCE 1

TVOJE SLOVO JE PRAVDA

"Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas", říká Pán Ježíš římskému místodržiteli. "Pilát mu řekl: 'Co je pravda?'" (Jan 18,37-38). Z širšího hlediska nemá význam něco studovat nebo se něčím zabývat, když si myslíme, že pravda

- 1) jako taková neexistuje
- 2) nebo že se stále mění
- 3) nebo není možné ji bezpečně a jednoznačně poznat.

Pravdu lze definovat např.

- jako to, co odpovídá skutečnosti,
- shoduje se s tím, co je, bylo nebo musí být,
- opak nepravého, chybného, omylu nebo lži.

Pravda je úzká a neměnná, nezávislá na dějinách a kultuře, je absolutní a neovlivnitelná. Věřit něčemu jinému zbavuje vědu a morálku nezbytného základu.

Hledání pravdy

Žalmista zvolal: *"Veď mě cestou své pravdy a vyučuj mě"* (Žalm 25,5). Věřil, že pravda je věčná (Žalm 117,2). Pravda má velkou cenu, a proto nám kniha Přísloví doporučuje: *"Kup si pravdu a neprodávej ji"* (Přísloví 23,23, podle německého překladu). Prorok mluví o *"Bohu pravém"* - pravdivém (Izajáš 65,16; Jeremjáš 10,10). Pán Ježíš řekl: *"Já jsem ta pravda"* (Jan 14,6) a *"tvoje slovo je pravda"* (Jan 17,17). Mohli bychom si myslet, že si každý člověk přeje *"přijít k poznání pravdy"* (1.Timoteovi 2,4 Kral.), ale přesto Bible říká, že lidé obecně *"vyměnili Boží pravdu za lež a klanějí se a slouží tvorstvu místo Stvořiteli"* (Římanům 1,25). Takoví, kteří se vydávají za hledače pravdy, většinou pravdu nemilují (2.Tesalonickým 2,10). Hledají raději vlastní cestu - a tato cesta bývá bludná. Ale těm, kdo opravdu hledají, Ježíš zaslíbil: *"Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými"* (Jan 8,32). Lidé musí pravdu o Bohu, životě a věčnosti prožít.

Zdroj pravdy

Kde hledat pravdu? Někteří lidé ji hledají *v sobě samých*. Myslí si,

že jejich vlastní rozumové důvody, city a touhy jsou dostatečným měřítkem pravdy. Jiní ji zase hledají mezi sebou. Řídí se radami, zkušenostmi a učením druhých. Někteří ji hledají mimo oblast svého vlastního poznání. Mají zato, že pravda je větší, než aby ji bylo možné pochopit omezenými lidskými schopnostmi. Je nutná pomoc Boží nebo nadpřirozené síly. Když nám Bůh oznamuje věci, které bychom jinak nemohli poznat, mluvíme o zjevení. O inspiraci mluvíme, když Bůh vede lidi, aby sepsali Jeho zprávu o pravdě, kterou nám On chce zjevit. Proroci, apoštolé a Ježíš Kristus nám dotvrzují, že právě toto Bůh učinil, když nám dal 66 knih Bible. To se nazývá také "*Písmo*" nebo "*Písma*" (Marek 12,10; 12,24), což znamená, že se jedná o svaté spisy. Souhrnně je nazýváme "Bible", tzn. "kniha", což zdůrazňuje její postavení vůči jiným knihám. Tato Písma se nazývají také "*Slovo Boží*" (Marek 7,13; Římanům 10,17; 2.Korintským 2,17; 1.Tesalonickým 2,13; Židům 4,12). Výrazy jako "*Bůh řekl*", "*Hospodin mluvil*" nebo "*stalo se ke mně slovo Hospodinovo*" nacházíme ve Starém zákoně přibližně 3000krát. Při mnoha příležitostech mluvil Bůh přímo (2.Mojžíšova 24,12; 5.Mojžíšova 10,1-2). Pisatelé svatého Písma říkají, že Bůh mluvil své slovo skrze ně. Všimněme si následujících výroků Božích mužů:

- Mojžíš: "*A Bůh řekl*", "*Hospodin řekl*" (2.Mojžíšova 3,14-15; 5.Mojžíšova 1,42).
- Jozue: "*Hospodin řekl*" (Jozue 1,1).
- Jeremjáš: "*Hospodin řekl*", "*Tak řekl Hospodin*" (Jeremjáš 1,7,9).
- Ezechiel: "*Řekl mi*" (Ezechiel 3,4).
- Malachjáš: "*Praví Hospodin*" (25x).
- Ježíš: "*Dokud se všechno nestane (tzn. nevyplní)*" (Matouš 5,18 - jde o předpis Starého zákona).
 "*Příkázání Boží*" (Marek 7,8 - jde o předpis Starého zákona).
 "*Je psáno*" (Jan 6,45 - jde o proroky ve Starém zákoně).
 "*Mají Mojžíše a proroky*" (Lukáš 16,29-31).
 "*Co je psáno v zákoně Mojžíšově, v Prorocích a Žalmech*" (Lukáš 24,44).
- Apoštolé: "*Duch svatý ... mluvil*" (Skutky apoštolské 1,16).

"Duch svatý dobře pověděl" (Skutky apoštolské 28,25).

V Bibli samotné nacházíme obsáhlé výroky o její spolehlivosti jako: *"Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha"* (2.Timoteovi 3,16). *"Nikdy totiž nebylo vyřčeno proroctví z lidské vůle, nýbrž z popudu Ducha svatého mluvili lidé, poslaní od Boha"* (2.list Petrův 1,21). *"O tom i mluvíme ne tak, jak nás naučila lidská moudrost, ale jak nás naučil Duch..."* (1.Korintským 2,13).

Znaky pravdy

Následující úvahy ilustrují pravdivost výše uvedených výroků:

1. Ti, kdo tvrdí, že byli inspirováni, byli muži nejvyšší morálky a duchovního charakteru. Kdo by mohl Mojžíšovi, Pavlovi, Izajáši nebo dokonce Pánu Ježíši připsovat pochybný charakter?
2. Bible vykazuje hlubokou jednotu učení, přestože ji psalo 40 různých lidí v časovém období 1500 let. Jak jinak by bylo možné vysvětlit tuto jednotu?
3. Velké množství historických výroků Písma potvrzují mnohé nálezy z oblasti archeologie. Jsou k dispozici podrobné důkazy o výrocích, vztahujících se k historickým událostem a osobám.
4. Tato kniha se svou publicitou, rozšířením a vlivem na celý svět prokázala jako nejvýznamnější kniha, která kdy byla napsána. Přesto byla potírána mohutněji než kterákoli jiná kniha a přežila mnoho pokusů o naprosté zničení. Která jiná kniha odolala tak intenzivní kritice, a přesto zůstala nejžádanější knihou?
5. Bible má i dnes moc měnit člověka. Násilní zločinci, ale i jemní slušní lidé byli zvěstí této knihy dotčeni a změnili se. Milióny lidí získaly naději, útěchu a povzbuzení ve svých nejtěžších chvílích. Která jiná kniha změnila tolik lidí k lepšímu?
6. Stovky jejích podrobných prorocství se do detailu naplnily. Kde jinde bychom našli prorocké záznamy se stoprocentní přesností v každém detailu?

Velké otázky života a věčnosti odjakživa provokovaly myšlení lidí. V Písmu svatém jsou zachyceny, ale také zodpovězeny. Tento kurs má být pomocí pro čtenáře, aby mohli správně rozumět, co Bible učí o Bohu, člověku, hříchu, spasení, věčnosti a o Ježíši Kristu.

Dříve než se rozhodneme pro nebo proti, je velmi důležité dovědět se, co Bible skutečně říká.

Ježíš řekl, že omyly náboženských vůdců jeho doby vyplývaly z toho, že neznali Písma (Matouš 22,29). Daniel řekl, že Písma jsou "*knihou pravdy*" (Daniel 10,21). - Znáš pravdu?

OTÁZKY A ÚKOLY

Člověk touží po poznání a pravdě. Avšak mnohé z dostupných pramenů nejsou spolehlivé. Bible o sobě říká, že je Boží pravdou zjevenou člověku.

1. Které z následujících tvrzení vyjadřuje biblické chápání pravdy?
  - a) Pravda neexistuje.
  - b) Pravda se stále mění.
  - c) Pravdu není možné s jistotou poznat.
  - d) Pravda je absolutní a poznatelná.(Vyber jednu odpověď.)

2. Jak Bůh oznamoval lidem pravdu před narozením Pána Ježíše Krista? (Židům 1,1)

Čím Bůh jednoznačně dokazuje, že proroci mluvili pravdu?
(5.Mojžíšova 18,22)

Co prohlašují sami proroci o původu svých slov?

3. Který poslední prostředek používá nyní Bůh, aby oznámil pravdu?
(Židům 1,2; Matouš 17,5)

Co říkal Ježíš o pravdě? (Jan 14,6; 17,17)

4. Jak potvrdil Ježíš autoritu pisatelů Starého zákona? (Lukáš 24,44)

Jaký postoj zaujal Ježíš k následujícím událostem ve Starém zákoně?

Stvoření Adama a Evy (Marek 10,6):

Jonáš a ryba (Matouš 12,39-40):

Noe a koráb (Matouš 24,37-39):

5. Proč je nedůsledné říkat, že přijímáme Ježíšovo učení, když přitom odmítáme jiné části Bible, jako je např. první kniha Mojžíšova? (Jan 5,46-47)

6. Pisatelé Nového zákona zachytili slova a učení Pána Ježíše. Jaký postoj měli k autoritě toho, co psali? (1.Korintským 11,23; 2.list Petrův 1,16-21)

7. Co bylo jednou z největších chyb náboženských vůdců v době Pána Ježíše? (Matouš 22,29)

8. Reprodukuj vlastními slovy 2.Timoteovi 3,15-17.

Jaký je jeden z nejdůležitějších důvodů ke studiu Bible? (Jan 5,39)

9. Jaký je tvůj názor?

Zakroužkuj písmena u těch výroků, které podle tvého názoru nejlépe vyjadřují tvůj postoj k Bibli:

- a) Věřím, že Bible je Boží slovo člověku. I když byla psána mnoha různými lidmi v rozmezí mnoha let, je ve svém původním znění bezchybná, spolehlivá a důvěryhodná jak v historických skutečnostech, tak ve věroučných výročích.
- b) Myslím, že v Bibli jsou inspirována jen Ježíšova slova.
- c) Myslím, že mnoho příběhů v Bibli, např. Adam a Eva, Noe a potopa, nelze brát doslova, ale přesto mají jakýsi význam pro poučení.
- d) Myslím, že Bible obsahuje velmi mnoho rozporů.
- e) Myslím, že Bible obsahuje všechno, co musím vědět o Bohu, životě a "onom" světě.
- f) Myslím, že Bible obsahuje velmi mnoho dobrých morálních poučení, ale není bezpodmínečně absolutní pravdou.
- g) Pravda Bible platí pro každou generaci, každou kulturu a každou rasu.

10. Co tomu řeknou jiní?

Navaž v tomto týdnu kontakt nejméně se třemi lidmi a polož jim následující otázky. Můžeš postupovat třeba takto:

"Dělám anketu v rámci biblického kursu zde v ... Mohl byste mi, prosím, pomoci a říci mi svůj názor na tři důležité otázky?"

1. Kdybyste byl Bůh a chtěl byste něco oznámit lidem, jak byste přitom postupoval?
2. Jak byste lidi přesvědčil, že toto sdělení pochází skutečně od Vás (Boha)?
3. Kdyby Vám někdo dokázal, že Bible má pravdu, byl byste ochoten uspořádat svůj život podle jejího učení?

Srdečně Vám děkuji za Vaši pomoc. Máte zájem o výsledky ankety? Děkuji."

Napiš jméno a adresu tázaného na lístek, který jsi dostal od vedoucího kursu. Poznamenej si odpovědi na zadní stranu s poznámkou, zda si přeje výsledky ankety. Lístek odevzdej vedoucímu kursu. Ten výsledky vyhodnotí a zájemcům zašle.

LEKCE 2

BOŽÍ OSOBA

"Já jsem Bůh a jiného už není, jsem Bůh a nic není jako já" (Izajáš 46,9). Bible mluví s autoritou nejvyšší bytosti: "Vznesený a vyvýšený, jehož přebývání je věčné..." (Izajáš 57,15).

Z tajemné nekonečnosti své absolutní bytosti se Bůh prohlašuje za *"živého Boha"* (Žalm 42,3; 84,3; Daniel 6,21; 1.Timoteovi 4,10; 6,17; Židům 9,14; 10,31). *"Jeho velikost nelze vyzpytovat"* (Žalm 145,3). Jeho nezměrnost je tak velká, že my *"v něm žijeme, pohybujeme se"* (Skutky apoštolské 17,28). Znovu a znovu se ozývá volání: *"Bože, kdo je jako ty?"* (Žalm 71,19; 89,9; 113,5). Odpověď zní vždycky: *"Není nikdo jako ty."*

Obvyklá pojetí Boha

Slovo "Bůh" zaznělo už z mnohých úst. Z těch, která Jeho existenci popírají, z těch, která používají Jeho jméno ke klení i z těch, která Jeho bytost znázorňují zkresleně a překrouceně. Ateisté říkají, že Bůh neexistuje a že to také mohou dokázat. Agnostici říkají, že není možné se něco dovědět o Jeho existenci a usilují o to, aby získali milióny lidí pro víru v nepoznatelnost. Panteisté tvrdí, že Bůh je přirozenost, která se sama stvořila a lidstvo je její součástí. Polyteisté říkají, že neexistuje jen jeden Bůh, ale mnoho. Do této kategorie patří nejrozličnější pojetí od antického pohanství až po moderní mormonství. Existují ještě i jiné představy. Někdo tvrdí, že Bůh je všechno, včetně nás nebo že Bůh je nějaký princip, neosobní zákon nebo moc. Někteří jiní tvrdí, že Bůh je jen nějaká idea v mozku člověka, psychologická berlička nebo dokonce neuróza (iracionální představa strachu). Lidé si vytvořili obrazy a bůžky, které by měly představovat boha (Skutky apoštolské 19,23-28), přestože je to v Bibli zakázáno (2.Mojžíšova 20,4-5). Často se lidé vydávali za bohy a vyzývali jiné, aby je zbožňovali. Proto mnozí, kteří odmítají uznat odpovědnost vůči vyšší bytosti, jsou si nakonec bohy sami sobě.

Bůh se dokazuje sám

Bible se nepokouší dokázat, že Bůh existuje. Předpokládá, že toto vědomí je vetkáno do povědomí člověka. Říká, že Jeho existenci

popírá jen blázen (Žalm 14,1;53,1). Podotýká, že bezbožný na Něj chce zapomenout (Žalm 10,4). Když archeologové najdou něco, co zřejmě sloužilo k uctívání Boha, považuje se to za důkaz existence lidského života. Zatím žádná diktatura nevyhladila víru v Boha, přestože mnohé tomu věnovaly velké úsilí. Během téměř celých dějin byl člověk v nitru své bytosti pevně přesvědčen o existenci Boha a o své odpovědnosti před Ním. Toto vědomí je základ odpovědnosti vůči Němu. *"Vždyť to, co lze o Bohu poznat, je jim přístupné, Bůh jim to přece odhalil. Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu"* (Římanům 1,19-20).

Toto pevné přesvědčení o Boží existenci bylo tady dávno předtím, než lidé začali shromažďovat argumenty pro nebo proti této víře. K oslabení víry v Boha se někde využívá systematického útoku státu, výchovného a vzdělávacího procesu a sdělovacích prostředků. Také je jasné, že současně s rostoucí pýchou, intelektuální arogancí, nemorálnostmi a společenským úpadkem si lidé staví nad Boží existencí otazník.

Mnozí se ptají: "Proč věřit v Boha? Dovedeme přece všechno vysvětlit na základě přirozeného nebo evolučního vývoje." Kdo se považuje za inteligentnějšího než ti, kdo věří v Boha, měl by si uvědomit tyto skutečnosti:

1. NIC NEVZNIKLO SAMO OD SEBE. Žádná vědecká práce dosud neuváděla řetězec příčin, který by vycházel z ničeho. Je skutečností, že nic nevzniklo samo od sebe, z ničeho. Bible říká: *"Každý dům někdo staví, ten, kdo postavil vše, je Bůh"* (Židům 3,4).

2. SLOŽITÉ SOUSTAVY VYŽADUJÍ TVŮRCE. Každý lidský orgán, ať už mozek nebo oko, je složitější než počítač nebo hodiny, a přesto nikdo nevěří, že počítač nebo hodiny by mohly vzniknout samy od sebe - náhodou.

Bůh z biblického hlediska

1. JE JEN JEDEN BŮH. Starý i Nový zákon říká, že existuje jen jeden Bůh (5.Mojžíšova 6,4; Izajáš 45,5; 1.Timoteovi 2,5). Židovství i islám v tomto bodě s křesťanstvím souhlasí. Lidé často mluví o jiných bozích (1.Korinským 8,5-6) a Bible někdy používá tento výraz v jiném smyslu (2.Mojžíšova 7,1; Žalm 82,6), ale existuje jen jeden pravý Bůh.

2. BŮH EXISTUJE VE TŘECH OSOBÁCH. Pravý Bůh je jednota v množném čísle. Bůh je jen jeden, ale v Písmu je o Něm řeč jako o osobě v množném čísle. Starý zákon používá pro označení Boha slovo Elohim a je použito přibližně 2600krát. Toto podstatné jméno má tvar množného čísla, ale někdy je použito se slovesem v jednotném čísle. 5.Mojžšova 6,4 vyjadřuje klasické židovské vyznání, že existuje jen jeden Bůh: "*Hospodin je náš Bůh, Hospodin je jeden.*" V tomto verši je použito slova Elohim. Dále zjišťujeme, že dokonce už i ve Starém zákoně Bůh mluví sám o sobě v množném čísle (1.Mojžšova 1,26; 3,22). Žádný izraelský král o sobě tímto způsobem nikdy nemluvil. Existují místa, kde se rozlišuje mezi "Bůh" a "Bůh" (Žalm 45,7-8 srovnej Židům 1,8, nebo: "*Řekl Hospodin mému Pánu*" - Žalm 110,1 a Matouš 22,42-46). Plnější zjevení Boha jako Otce, Syna a Ducha svatého dává Nový zákon. Každá osoba je označena jako Bůh, ačkoliv Nový zákon potvrzuje, že existuje jen jeden Bůh.

a) Otec je Bůh (1.Tesalonickým 1,1; 2.list Petrův 1,17).

b) Duch je Bůh (Skutky apoštolské 5,3-4; 2.Korintským 3,17).

c) Syn je Bůh (1.list Janův 5,20; Titovi 2,13; Jan 1,1.14; 20,26-28; Skutky apoštolské 20,28; Římanům 9,5; Koloským 2,8-9; 1.Timoteovi 3,16; Židům 1,8; Zjevení 1,8.17.18).

Každá z těchto osob má všechny božské vlastnosti. Otec, Syn a Duch svatý se jeden od druhého liší, a přesto tvoří božskou jednotu (1.list Petrův 1,2; Juda 20-21). Jejich jména se spojují ve formuli používané při křtu (Matouš 28,19) a v apoštolském požehnání (2.Korintským 13,13). Nacházíme je při Ježíšově křtu (Matouš 3,16-17) i v řečech v evangeliu Jana (Jan 14,16-20; 15,26; 17,7-16). I zde je patrná jednota (Jan 14,9; 17,22). Otec, Syn i Duch svatý jsou označeni jako božské osoby, ačkoliv jiné než jak si je představujeme my. Nejsou ani tři různí bohové ani tříhlavý bůh. Podstatou je jen jeden Bůh. Zjednodušeně se k vyjádření božské podstaty používá slovo "trojice", i když se v Bibli nevyskytuje. Totéž platí pro výraz "trojjediný Bůh".

Neznáme nic srovnatelného, nemáme v naší řeči žádné slovo, kterým bychom tuto pravdu přiměřeně vyjádřili. Ani Bible ji více nevysvětluje. Máme akceptovat přímé výroky Bible a u toho zůstat.

3. BŮH JE DUCH (Jan 4,24). Může zaujmout podobu člověka nebo nechat slyšet svůj hlas. Může se ale také projevit jako přírodní

úkaz jako je hrom nebo blesk. A přece je Bůh neviditelná duchovní bytost, která není omezena prostorem, časem ani hmotou.

4. BŮH JE OSOBA. Není jen nějaký princip nebo idea. Má vlastnosti, které tvoří osobnost: poznání (1.list Janův 3,20), cit - emoce (1.Mojžíšova 6,6) i vůli - schopnost rozhodovat se (Jakub 1,18). Projevuje lásku i hněv.

Bůh může vzpomínat nebo vědomě zapomínat. Má své záměry (Efezským 1,9.11), činí rozhodnutí a zjevuje budoucnost. Není nějaký stroj, který by existoval sám pro sebe. Největším potěšením věřících je vědět, že *"Bůh je láska"* (1.list Janův 4,8.16). Žádný princip, žádná neosobní síla by neopodstatňovala výrok v 1.listě Petrově 5,7: *"Všechnu svou starost vložte na něj, neboť mu na vás záleží."*

Slovo "Bůh" je v našem jazyce příbuzné se slovem "bohatý". On je skutečně bohatý. Je označován také jako Pán, jako Všemohoucí, Stvořitel, Zachránce, Spasitel, Vykupitel a mnoha jinými způsoby. Jméno Jehova pochází ze jména JHVH, slova se čtyřmi písmeny hebrejské abecedy pro Boží jméno ve Starém zákoně. Toto jméno nebylo nikdy vyslovováno a o způsobu psaní nebo výslovnosti můžeme mít jen domněnky. Velmi pravděpodobná je forma "Jahve". Nikdo nemůže na základě Bible říci, že existuje nějaké jméno, které jako jediné je pro Boha přijatelné. Je podstatné, že známe biblického Boha, který nás vyzývá, abychom poznali Jeho Syna - Ježíše Krista. On je jediná cesta k Bohu (Jan 14,6).

OTÁZKY A ÚKOLY

Je velmi důležité vědět, komu věříme. Jaký je Bůh? Nemáme o Něm nesprávné představy?

1. Bůh je

- a) idea
- b) síla
- c) člověk
- d) duch

(Vyber jednu odpověď.)

2. Které z následujících pojetí nejlépe vyjadřuje tvoji představu o Bohu?

- a) policista
- b) ředitel
- c) vlastní pozemský otec
- d) stroj
- e) nic z výše uvedeného

(Vyber jednu odpověď.)

3. Jak bys popsal Boha někomu, kdo o Něm ještě nikdy neslyšel?

4. Pokouší se Bible dokázat Boží existenci nebo Jeho existenci předpokládá jako samozřejmost? (1.Mojžšova 1,1)

Jak může člověk vědět, že Bůh existuje, když nemá Bibli? (Žalm 19,1.4; Římanům 1,19-20)

Proč věříš, že Bůh existuje?

5. Bible učí, že

- a) existuje jeden Bůh.
  - b) existují tři bohové.
  - c) existuje mnoho bohů.
  - d) všichni uctíváme stejného Boha.
- (Vyber jednu odpověď.)

6. Co říká Bible o existenci jiných "bohů", které lidé uctívají?
(1.Korintským 8,5-6) Reprodukuj tyto verše vlastními slovy.

7. Jak bys někomu vysvětlil toto: Otec je Bůh. Syn je Bůh. Duch je Bůh. Existuje jen jeden Bůh.

8. Bůh je duch. To znamená:

- a) Nemůžeme ho poznat.
  - b) Je neviditelný.
  - c) Nemůže se viditelně ukázat.
  - d) Je neosobní.
- (Vyber jednu odpověď.)

9. *Jaký je tvůj názor?*

Bůh je osoba, a proto je možné mít k Němu osobní vztah. Jak bys vyjádřil svůj současný vztah k Němu?

10. *Co tomu řeknou jiní?*

Navaž v tomto týdnu kontakt nejméně se třemi lidmi a polož jim následující otázky. Můžeš postupovat třeba takto:

"Dělám anketu v rámci biblického kursu zde v ... Mohl byste mi, prosím, pomoci a říci mi svůj názor na tři důležité otázky?"

1. Jak byste definoval Boha?
2. Co je podle Vašeho názoru největší důkaz existence Boha (pokud někdo v Jeho existenci nevěří, zeptej se, proč)?
3. Kdybyste se Boha mohl na něco zeptat, na co byste se ho zeptal?

Srdečně Vám děkuji za Vaši pomoc. Máte zájem o výsledky ankety? Děkuji."

Napiš jméno a adresu tázaného na lístek, který jsi dostal od vedoucího kursu. Poznamenej si odpovědi na zadní stranu s po-

---

známkou, zda si přeje výsledky ankety. Lístek odevzdej vedoucímu kursu. Ten výsledky vyhodnotí a zájemcům zašle.

LEKCE 3

BOŽÍ PODSTATA

Prorok se ptá: "*Ke komu připodobníte Boha? Jakou podobu mu přisoudíte?*" (Izajáš 40,18) Bible poukazuje na to, že Boha nelze s ničím a s nikým srovnávat. Používá srozumitelnou řeč a lidské výrazové prostředky, aby Boha popsala. Skutečnost, že Bible mluví o rameni, očích, ruce nebo ústech Božích, neznamena, že Bůh tyto orgány skutečně má, stejně tak jako nemá podobu ptáka, když je řečeno: "*Přikryje tě svými perutěmi*" (Žalm 91,4). Kdyby člověk mohl Boha zcela pochopit, objasnit nebo analyzovat, pak by Bůh stál s člověkem na stejné úrovni. Neměli bychom odmítat skutečnosti o Bohu jen proto, že neodpovídají naší představivosti nebo že ho nemáme s kým srovnat.

Job se ptal: "*Dokážeš vystihnout Boha či obsáhnout dokonalost Všemocného?*" (Job 11,7) Odpověď zní, že můžeme o Bohu vědět jen to, co On nám ve svém Slově chce zjevit a nic víc. Mnohé představy překračují hranice našeho chápání.

Absolutní vlastnosti (tj. které má jen Bůh)

V Písmu svatém jsou určité výroky o Boží podstatě, nakolik nám je Bůh chtěl zjevit. Jedná se o tyto Boží vlastnosti:

1. **EXISTUJE SÁM O SOBĚ.** Má život sám v sobě (Jan 5,26). Před Ním nebylo nic. Byl od počátku (1.Mojžíšova 1,1; Jan 1,1).

2. **JE VĚČNÝ.** "*Od věků na věky*" je Bůh (Žalm 90,2; Abakuk 1,12). "*Ten, který je*" vyjadřuje jméno "*Já jsem*" (2.Mojžíšova 3,14). Někdo, kdo obsahuje minulost, přítomnost a budoucnost (Zjevení Janovo 4,8).

3. **JE NEKONEČNÝ.** To znamená "bez omezení a hranic". Nic nemůže Boha pojmout (1.Královská 8,27). Boha nelze změřit žádným rozměrem.

4. **JE VŠEMOCNÝ.** Všemocný má moc a právo dělat, cokoli chce (Jób 42,2; Matouš 19,26). To je všemohoucnost, všemocnost.

5. JE VŠEVĚDOUCÍ. Má neomezené znalosti a všemu rozumí (Žalm 147,4-5). Nic se k tomu nemůže nijakým způsobem přidat, nic Jej nemůže překvapit nebo oklamat (Židům 4,13; Jan 3,20). To je vševědoucnost. On zná konec věci před jejím začátkem (Izajáš 46,10). V tom je zahrnuto také to, že všechno ví dopředu (Skutky apoštolské 2,23).

6. JE VŠUDYPŘÍTOMNÝ. Není omezen prostorem a časem. Je současně všude (Žalm 139,7-12). To je všudypřítomnost. Není možné před Ním utéci (Jeremjáš 23,23-24; Ámos 9,2).

7. JE NEMĚNNÝ. Může měnit své konání a chování, ale nikdy svou věčnou podstatu a své věčné úmysly (Malachiáš 3,6; List Jakubův 1,17). Není ani nestálý ani nevěrný.

8. JE NEZÁVISLÝ. Nepotřebuje od nikoho nic, protože nemá v ničem nedostatek (Skutky apoštolské 17,24-25).

9. JE SVRCHOVANÝ. Je Panovníkem a Vládcem všeho a nikdo mu nemůže nic překazit. Vládne všemu podle vlastního rozhodnutí (Efezským 1,11; Izajáš 40,13-14). Jako Bůh má neomezené právo dělat, cokoli se mu líbí (Římanům 9,15-18). Nikomu není k ničemu zavázán.

Relativní vlastnosti (tj. které může mít i člověk)

1. LÁSKA. Je to obětavé, nesobecké chování, které chce pro druhého to nejvyšší a nejlepší. Láska je praktická a dobročinná. Bůh nás miluje, a proto dal za nás svého Syna (Jan 3,16). Jeho láska není závislá na přijemnosti nebo opěťování ze strany milovaného objektu. Bůh miluje nepřátelské, nevděčné a hříšné lidi, i když samotný hřích nenávidí (1.list Janův 4,10, Efezským 2,4-5; Římanům 5,8; Jeremjáš 31,3). S láskou je úzce spojeno slitování - vnitřní soucit s druhými (Žalm 86,15; Matouš 9,36; 14,14).

2. HNĚV. Boží svatá nelibost ke všemu zlu, ve kterém lidé setrvávají a nechtějí se od něho odvrátit (Koloským 3,5-7; Římanům 2,4-6). Není v rozporu s Jeho láskou, ale je to jiný aspekt Jeho pod-

staty. Římanům 1,18 nám ukazuje předmět Jeho hněvu; je namířen *"...proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí."*

3. MILOST. Boží nezasloužená a zdarma projevovaná přízeň vůči lidem není z Jeho strany závazkem za vykonané dobré skutky (Římanům 4,4-5; 11,6). Z milosti nabízí lidstvu záchranu (Efezským 2,8; Titovi 2,11).

4. MILOSRDENSTVÍ. Boží činorodý soucit a slitování vůči hříšníkům a nuzným, skrze něž dává útěchu a pomoc; úzce souvisí s milostí (Žalm 130,8). Bůh je bohatý v milosrdenství (Efezským 2,4).

5. SVATOST. Bůh je oddělen od všech jiných bytostí a není v Ném nic zlého nebo nečistého (Žalm 99,9; Izajáš 57,15). Bůh je označován jako "svatý". Nebesa velebí Jeho svatost (Zjevení Janovo 4,8; Izajáš 6,3). Z absolutního hlediska není nikdo svatý kromě Boha (Zjevení Janovo 15,4; Židům 7,26). Tato vlastnost vyžaduje potrestání hříchu (Izajáš 59,2). Jsme povoláni, abychom byli svatí, protože On je svatý (1.list Petřův 1,16).

6. SPRAVEDLNOST, OSPRAVEDLNĚNÍ. Obě tato slova mají v Novém zákoně stejný slovní základ. Znamená nestranné a přímé chování vůči jiným. Z Boha nemůže vycházet nic falešného (Nehemjáš 9,33; Žalm 145,17). Bůh je spravedlivý soudce (2.Timoteovi 4,8) a jedná neomylně správně (1.Mojžíšova 18,25). Jeho spravedlnost vyžaduje, aby byl zaplacen trest za hřích a Jeho láska poskytuje zaplacení, proto je nejen "spravedlivý", nýbrž i *"ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše"* (Římanům 3,26).

7. PRAVDA. U Boha není přetvářka, nevěrnost, nestálost nebo nedůslednost (4.Mojžíšova 23,19; 1.list Janův 5,20). On je pravda (Jan 14,6). Je absolutně a dokonale věrný (2.Timoteovi 2,13; Zjevení Janovo 19,11).

8. TRPĚLIVOST. Je to Boží dobrovolná zdrženlivost v přísném jednání, k němuž by byl naprosto oprávněn. Tuto vlastnost projevuje jen ten, kdo má velkou moc. Jedno hledisko je showivavost vůči

špatnému chování (Římanům 9,22; Skutky apoštolské 13,18), jinou stránkou pak je vytrvalost při hledání dobrého, která je také součástí Boží trpělivosti (2.list Petřův 3,9).

9. MOUDROST. Bůh je vševědoucí, ale při používání své vševědoucnosti ukazuje nekonečnou moudrost - hluboké poznání spolu se zdravým úsudkem (Římanům 11,33; Efezským 3,10). "*Jeho rozumnost vystihnout nelze*" (Izajáš 40,28).

10. DOBROTA. Dobrota Jeho srdce je vlastnost, která lidi vede k pokání (Římanům 2,4). Bůh je plný dobroty, přívětivosti a přízně (Žalm 119,68; 145,9). Lidské těžkosti a starosti by nás nikdy neměly vést k tomu, abychom pochybovali o Jeho dobrotě.

11. ŠTĚDROST. Bůh je nejštedřejší ze všech dárců, což nám dokázal darem všech darů, když dal svého Syna (Jan 3,16). Proto miluje ochotné dárce (2.Korintským 9,7). Bůh dává hojně (List Jakubův 1,5). Otvírá průduchy nebes a nechává v proudech téci požehnání. Jeho touhou je dávat přeplněnou míru - že to člověk ani nepobere (Malachiáš 3,10).

OTÁZKY A ÚKOLY

Boží cesty jsou určeny Jeho podstatou a vlastnostmi. Následující otázky nám mají pomoci lépe mu porozumět.

1. Pro člověka je obtížné porozumět, jaký je Bůh, protože
  - a) člověk si myslí, že Bůh je jako on sám.
  - b) Boží cesty jsou "vyšší" než lidské.
  - c) neexistuje nikdo a nic, co by se mohlo s Bohem srovnávat.
  - d) Boha není možné poznat.
  - e) Všechny body a) - d) jsou pravdivé.
  - f) Body a) - c) jsou pravdivé.(Vyber jednu odpověď.)

2. Jaký vztah má Bůh ke všemu stvořenému? (Skutky apoštolské 17,24-25)

Jaké Boží vlastnosti, které zdůrazňují Jeho nezávislost a svrchovanost, jsou popsány v následujících verších? (Vyjádři to vlastními slovy.)

Jan 5,26; 1,1; 1.Mojžíšova 1,1:

2.Mojžíšova 3,14; Žalm 90,2; Zjevení Janovo 4,8:

1.Královská 8,27:

3. Přečti si Žalm 139 a uveď tři Boží vlastnosti, které jsou v těchto verších vyjádřeny.

a)

b)

c)

4. Napiš vlastními slovy obsah verše Římanům 8,28.

Jakou útěchu může získat křesťan z tohoto verše?

5. Které z následujících vět o Boží lásce nejsou pravdivé?

a) Bůh miluje celý svět.

b) Bůh nás miloval dříve než jsme ho my milovali.

c) Boží láska trvá stále.

d) Boží láska přehlíží hřích.

(Vyber jednu odpověď.)

6. Boží hněv je reálný stejně tak jako Jeho láska. Co je předmětem Božeho hněvu?

a) Každá bezbožnost a nespravedlnost lidí.

b) Tvrdé, nekající srdce.

c) Neposlušnost.

d) Ti, jejichž hříchy jsou odpuštěny.

(Vyber tři odpovědi.)

7. Přiřaď následující Boží vlastnosti (pravý sloupec) k definicím (levý sloupec):

- Nezasloužená přízeň vůči druhému a) milost (Efezským 2,8, Titovi 2,11).
- Činorodý soucit a slitování b) svatost vůči hříšníkům nebo nuzným (Žalm 99,9; Zjevení Janovo 15,4).
- Nestranné a "férové" chování c) milosrdenství (Žalm 103,8; Efezským 2,4).
- Úplná absence nečistoty a zla d) spravedlnost / poctivost (Nehemjáš 9,33; 1.Mojžíšova 18, 25).

8. Když Bible říká, že Bůh je svatý, znamená to, že

- a) je bez hříchu.
  - b) nenávidí hřích a miluje vše dobré.
  - c) je oddělen od hříšníků.
  - d) všechny body a) - c) jsou pravdivé.
- (Vyber jednu odpověď.)

9. *Jaký je tvůj názor?*

Pečlivě si promysli výše popsané Boží vlastnosti (bod 7). Které ti zvláště působí radost?

Jsou i takové, které ti způsobují problémy? Proč, resp. proč ne?

Lidé často říkají: "Věřím, že by to Bůh udělal" nebo "Nevěřím, že by to Bůh udělal". Proč je důležité rozumět Boží podstatě dříve než vyslovíme domněnky o něčem, co by Bůh udělal nebo neudělal?

10. Co tomu řeknou jiní?

Navaž v tomto týdnu kontakt nejméně se třemi lidmi a polož jim následující otázky. Můžeš postupovat třeba takto:

"Dělám anketu v rámci biblického kursu zde v ... Mohl byste mi, prosím, pomoci a říci mi svůj názor na tři důležité otázky?

1. Jaké vlastnosti má Bůh a nemá člověk?
2. Co to znamená, že Bůh je "svatý"?
3. Jak byste vysvětlil biblický výrok, že Bůh je jak Bohem lásky tak i Bohem hněvu?

Srdečně Vám děkuji za Vaši pomoc. Máte zájem o výsledky ankety? Děkuji."

Napiš jméno a adresu tázaného na lístek, který jsi dostal od vedoucího kursu. Poznamenej si odpovědi na zadní stranu s poznámkou, zda si přeje výsledky ankety. Lístek odevzdej vedoucímu kursu. Ten výsledky vyhodnotí a zájemcům zašle.

LEKCE 4

CO JE ČLOVĚK?

"Co je člověk, že na něho pamatuješ?" ptá se žalmista (Žalm 8,5). Naše tělo ze země vzešlo a do země se zase vrátí (1.Mojžíšova 3,19). Čím jsme? Proč má naše existence význam? Co je smyslem našeho života? Odpověď na tyto otázky rozhodujícím způsobem ovlivní náš světový názor a způsob života.

Původ člověka

Mnozí říkají, že člověk je jednou z mnoha forem života, který ve vesmíru vznikl náhodou. Říkají, že člověk je jen "nejvyvinutějším zvířetem", "korunou evoluce", že má pomíjející život bez trvalého významu. A lidé reagují na tuto teorii tak, že žijí jako zvířata, sobecky se vrhají do nejrůznějších rozkoší, žijí v zoufalství a očekávají návrat v nicotu. Jiní mají mystický názor, že život je prý jakési kosmické kolo, které se bez ustání otáčí. Tvrdí, že život prý vždycky v jakési formě existoval. Člověk se rodí, umírá, mizí v jakémisi "nic" a pak se znovu objeví ("reinkarnuje") v jiné formě. Nelze vysvětlit jeho původ, neexistuje nějaká řídicí inteligence, ani žádný osobní Bůh.

Porovnej tyto dva světové názory. Který z nich se ti zdá rozumnější?

1. Na začátku nebylo nic. Hmota nebo energie vznikly samy od sebe a z nich celé systémy planet, to vše jen náhodou.	1. Bůh stvořil vesmír, včetně Země, člověka, savců, ryb, ptáků a jiných tvorů (1.Mojžíšova 1,1-2,25; Jan 1,3; Koloským 1,16; Židům 11,3).
2. V různých planetárních systémech vznikl život bez původce. Život se vyvíjel od nejjednodušších forem ke složitým bez plánu řízeného rozumem. V pozadí nestál žádný tvůrce nebo nějaká vyšší inteligence.	2. Bůh, nejvyšší inteligence, je původcem řádu a zákonů, je zdrojem veškerého života. Jeho mistrovským dílem je člověk, kterého svořil jako svůj duchovní obraz, aby mu byl podobný.

3. Člověk se vyvinul z pradávného předka podobného opici. Člověk je animální tvor bez duchovní podstaty, vesměrná biologická náhoda bez budoucnosti.
3. Veškeré lidstvo pochází z jediné lidské dvojice, kterou stvořil Bůh - jak se můžeme dočíst v 1.knize Mojžíšově (1-2). Člověk se zásadně liší od zvířete svou schopností poznávat a ctít Boha, artikulovanou řečí, schopností písemně komunikovat, a tím, že má duši a ducha, které jsou nesmrtelné.

Bible říká: *"Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi .... a Bůh stvořil člověka"* (1.Mojžíšova 1,1.27). *"On nás učinil, a ne my sami sebe"* (Žalm 100,3). Bůh nás znal už před naším narozením (Žalm 139,13-16). Proč nás stvořil? - Ke svému vlastnímu uspokojení. (Koloským 1,16; Zjevení Janovo 4,11). On byl hrnčím a my hlínou (Římanům 9,20-21). K čemu jsme stvořeni? Abychom Boha ctíli (Římanům 1,21; Žalm 86,9). Avšak člověk se zdráhal Boha ctít a sloužit mu (Římanům 1,25). Místo toho se rozhodl žít sám pro sebe a podle sebe.

Podstata člověka

Člověk byl stvořen k obrazu Božímu (1.Mojžíšova 1,26: 5,1; 9,6). To znamená "stín" nebo "podobnost". Poněvadž Bůh je duch, podobnost není fyzická, ale duchovní (Efezským 4,24; Koloským 3,10). To je základní aspekt jedinečnosti člověka. Člověk se skládá jednak z hmoty, která se nazývá tělo. Toto tělo se v mnohém podobá svou funkcí tělu jiných tvorů. Tělo však je jen *"stanem"* nebo *"pozemským přístykem"*, v němž člověk žije (2.Korintským 5,1-4; 2.list Petrův 1,14). Daleko významnější je skutečnost, že člověk má také duši a ducha, jež spolu s tělem tvoří jeho trojjediné bytí (1.Tesalonickým 5,23). Odlišit duši od ducha je obtížné (Židům 4,12). Svým tělem a jeho smysly můžeme navázat kontakt s okolním světem. Tělo proto bývá označováno jako prostředek, jímž si uvědomujeme okolní svět. Duše je sídlem citu, rozumu a vůle (Žalm 13,3; 42,6). Duše je sídlem uvědomování si sebe sama. Prostřednictvím ducha máme schopnost poznávat Boha a rozumět věcem, které patří do duchovní oblasti. Duch je sídlem uvědomování

si Boha (Římanům 8,16). Ducha má i člověk, který Boha nezná (List Jakubův 2,26).

Nitro člověka bývá někdy nazýváno "*srdcem*" (5.Mojžšova 29,4; Žalm 40,11,13; Přísloví 14,10; Izajáš 44,18). Ze srdce vyvěrají touhy, pocity, vnitřní postoje. A svědomí, jak je obecně známo, nám ukazuje, co je správné a co nesprávné, co je dobré a co špatné (Římanům 2,15; Židům 5,14). Svědomí oslovuje náš cit pro povinnost a odpovědnost, a také cit pro mravnost. Často říkáme "dej se vést svým svědomím". Je jistě správné usilovat o zachování nenarušeného svědomí, zvláště je-li slabé nebo přecitlivělé (1.Korintským 8,10). Svědomí může být jak dobré (Skutky apoštolské 23,1; 1.Timoteovi 5,19; Židům 13,18), tak i zlé (1.Timoteovi 4,2; Židům 10,22); může být čisté (1.Timoteovi 3,9; 2.Timoteovi 1,3), může být také poskvrněné (Titovi 1,15). Mělo by však zůstat neporušené (Skutky apoštolské 24,16).

Svobodná volba člověka

Potřeba rozhodnout se, přiklonit se na jednu či druhou stranu, zvláště v oblasti mravní a duchovní, patří k nejdůležitějším povinnostem lidského svědomí. Tato volba může rozhodnout a také rozhodne o našem věčném osudu. Bůh dal člověku zcela jasně právo volit a tuto volbu učinil základem spravedlivého soudu (5.Mojžšova 30, 15,19; Jozue 24,15; Zjevení Janovo 20,12-13). Člověk se rád rozhoduje sám, ale potom nerad nese následky chybných rozhodnutí. Přesouvá vinu na rodiče, na společnost, na různé instituce, na současné okolnosti, na Boha, jen aby se zbavil odpovědnosti. Některá náboženství učí, že člověk je morální robot, stvořený jakýmsi "bohem", který všechno určuje a nedává mu ve skutečnosti příležitost, aby se sám rozhodl. Pro takové učení však neexistuje žádný podklad. Bůh vyzývá člověka, aby se rozhodl, a říká, že člověk, který se od Něho odvrací, je bez výmluvy (Římanům 1,20).

Pád člověka

Myslíci lidé již po tisíciletí poznávají, že s člověkem něco není v pořádku. Když si uvědomíme, že některá zvířata žijí mezi sebou svým způsobem v harmonii, proč tedy musí člověk zabíjet, nenávidět, jednat brutálně, proč jiné nechává hladovět a umírat? Proč pozorujeme sobectví a zlé jednání již u malých dětí, které tomu přece

nikdo neučil? Proč musíme děti vést k tomu, aby konaly dobro, zatímco ony samy o sobě mají sklon ke zlému? Byly pokusy vysvětlovat tuto skutečnost teoriemi o prostředí, o rodině, o psychologickém tlaku, teoriemi o politických a sociálních systémech, a přece se dodnes nikomu nepodařilo prokázat, že tyto teorie jsou pravdivé, popř. že jimi lze změnit přirozenou povahu člověka.

Písmo svaté nám říká, kde se stala chyba. První lidé, kteří žili v ideálním prostředí, učinili nesprávné rozhodnutí tím, že neposlechli Boha (1.Mojžíšova 3). V tom okamžiku přišel na svět hřích (Římanům 5,12-19), a tím i řetěz strašných následků. Soud přišel náhle, neboť člověk byl jednoznačně vinen (1.Mojžíšova 3,16-24). Následky hříšného pádu pro člověka a jeho potomky jsou: ztráta ideálního prostředí (ráje), smrt, bolest a utrpení až do dnešního dne. To nazýváme pádem do hříchu. O následcích pádu čteme v 1.Mojžíšově 6,5; 8,21; v Žalmu 12,2-4; v Římanům 3,10-23 a na jiných místech. Trvalé následky jsou na člověku patrné dodnes. Hřích zatemnil naše duchovní vědomí (Efezským 4,18; 1.Korintským 2,14), dal nám úskočné srdce (Jeremjáš 17,9) a naše tělo i ducha poskvřnil (Efezským 2,3).

Bible říká, že každý lidský konflikt, všechno plahočení a veškeré zlo je z jediné příčiny - kvůli hříchu, neboť podle Písma hřích proniká celou podstatou člověka. Bible také říká, že hřích poznamenal celé tvorstvo, počínaje trnům v říši rostlin až po krutost ve světě zvířat.

Odpovědnost člověka

Člověk má odpovědnost vůči milujícímu Bohu, který se o něho stará. Bohu jsme velmi drazí (Matouš 10,31). Bůh nás učinil hodny nejvyšší oběti (Jan 3,16). Tato milující péče se ukázala v postoji Pána Ježíše, když plakal nad městem, které ho odmítlo (Lukáš 19,41). Chtěl lidi zachránit, oni ho však odmítli (Lukáš 13,34).

Člověk není nezávislý, nemůže sám o sobě rozhodnout, není "autonomní", ačkoli si to někdy namlouvá a podle toho také jedná. Člověk vyšel z rukou svého Tvůrce, který jej udržuje při životu a na Němž je závislý každým dechem (Job 33,4; 34,14-15; Žalm 104,29-30; Jeremjáš 42,5). Jednoho dne bude muset člověk stanout před svým Tvůrcem, aby před Boží tvář vydal počet (Římanům 14,12; Žalm 9,27). V Janově evangeliu 3,36 a v 1. listu Janově 5,12 najdeme dvě možnosti. Člověk se musí rozhodnout.

OTÁZKY A ÚKOLY

Je důležité porozumět své lidské přirozenosti: odkud pocházíme, proč jsme na tomto světě a co je příčinou našich problémů.

1. Jak vysvětlíš původ člověka?

- a) Člověk vznikl evolucí z nižších forem života.
- b) Člověk je tajemství, které nedokážeme pochopit.
- c) Člověk pochází z tvůrčí Boží ruky.
- d) Člověk je částí existenciálního kruhu, který nemá začátek ani konec.

(Vyber jednu odpověď.)

2. K čemu jsme stvořeni?

- a) Abychom splnili své osobní poslání.
- b) Abychom rozvinuli své schopnosti.
- c) Abychom co nejplněji užívali života.
- d) Abychom oslavovali Boha.

(Vyber jednu odpověď.)

3. Jakou funkci má u člověka tělo, duše a duch?

a) Tělo:

b) Duše:

c) Duch:

4. Jaký význam má podle tvého mínění stvoření člověka k obrazu Božímu popsané v 1. knize Mojžíšově 1,26? V čem se Bohu podobáme?
5. Které jevy na zemi podporují učení Bible, že člověk je v důsledku svého rozhodování i od přirozenosti hříšný?
6. Svobodná vůle člověka, popř. jeho schopnost svobodně se rozhodovat
- a) je iluze, neboť v konečné fázi se děje přece jen vůle Boží.
  - b) je tak omezená, že člověk není ve skutečnosti odpovědný.
  - c) nám dává právo svobodně se rozhodovat, zda chceme Boha milovat a poslouchat.
  - d) není pro složitost okolního světa vůbec možná.
- (Vyber jednu odpověď.)
7. Vyjádři vlastními slovy obsah Žalmu 139,14-16.

8. Jak poukazují následující verše na to, že Bůh dal člověku možnost svobodného rozhodování a že toto je základem spravedlivého soudu (5.Mojžíšova 30,15.19; Jozue 24,15; Zjevení Janovo 20,12-13)?

9. *Jaký je tvůj názor?*

Vyjádři vlastními slovy, jak vidíš svou odpovědnost vůči Bohu. Jak může mít Bůh radost z tvého života? Jak ho můžeš svým životem ctít?

10. Co tomu řeknou jiní?

Navaž v tomto týdnu kontakt nejméně se třemi lidmi a polož jim následující otázky. Můžeš postupovat třeba takto:

"Dělám anketu v rámci biblického kursu zde v ... Mohl byste mi, prosím, pomoci a říci mi svůj názor na tři důležité otázky?"

1. Odkud člověk pochází?
2. Proč žije?
3. Co si myslíte, že je hlavním cílem Vašeho života?

Srdečně Vám děkuji za Vaši pomoc. Máte zájem o výsledky ankety? Děkuji."

Napiš jméno a adresu tázaného na lístek, který jsi dostal od vedoucího kursu. Poznamenej si jeho odpovědi na zadní stranu s poznámkou, zda si přeje výsledky ankety. Lístek odevzdej vedoucímu kursu. Ten výsledky vyhodnotí a zájemcům zašle.

LEKCE 5

PROBLÉM HŘÍCHU

Proč na světě existuje zlo, bolest, smutek, války a nenávisť? Proč vládne chtivost, závist, pýcha a krutost? Proč se už děti chovají sobecky, lžou, jsou neposlušné, působí svým rodičům zármutek, i když je nikdo těmto věcem neučil? Může za to jen špatné prostředí? Bible říká, že toto chování je v člověku dříve, než je vystaven vnějším vlivům (Žalm 51,7; 58,4). Nelze porozumět problémům lidí, pokud nepochopíme problém hříchu.

Běžné pohledy na hřích

Co je to hřích? Slovník uvádí, že hřích je provinění (přečin) proti morálnímu nebo Božímu zákonu. To je srozumitelné. Přesto se člověk od této jednoduché definice odchyluje a vytváří si vlastní názory. Například:

1. HŘÍCH NEEXISTUJE. Správné nebo nesprávné je jen věcí proměnlivých společenských forem.

2. HŘÍCH JE TO, CO DRUHÝM UBLIŽUJE, ale co děláš ty osobně, je tvoje vlastní věc.

3. HŘÍCH - TO JSOU ZLOZVYKY. A různé skupiny lidí se na jednotlivé (zlo)zvyky dívají různě.

4. HŘÍCH JE NESPRÁVNÉ MYŠLENÍ NEBO JEDNÁNÍ.

5. KAŽDÝ HŘEŠÍ, JE TO LIDSKÉ. Hřích se sice Bohu nelíbí, ale v podstatě to není tak zlé.

Biblický pohled na hřích

Srovnajme tyto lidské pohledy s tím, co o hřichu učí Bible.

Hříchem je:

1. Jít si svou vlastní cestou (Izajáš 53,6).

2. Přestupovat Boží zákony (1.list Janův 3,4).

3. Bouřit se, vzpírat se proti Bohu (1.list Janův 3,4).

4. Umět činit dobré a vědomě to opomíjet (List Jakubův 4,17).

5. Činit něco bez víry (Římanům 14,23).

6. Nevěřit v Pána Ježíše (Jan 16,9).

7. Každá nespravedlnost a každé nesprávné jednání (1.list Janův 5,17).

8. Všechno, co odporuje Božímu charakteru (Římanům 3,23).

Různé zlé věci, které vycházejí z nitra lidského srdce, jsou uvedeny v evangeliu Marka 7,21-23: zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy, cizoložství, chamtivost, zlovolnost, lest, bezuzdnost, závistivý pohled, urážky, nadutost, opovržlivost. Žádný hřích nezůstane Bohu utajen (Žalm 90,8). Hříchů pramení z hříšné přirozenosti (Římanům 7,18). Naše hříchů urážejí Boha, protože On je absolutně svatý (Izajáš 6,3-5; Abakuk 1,13). Kdyby nebyl Bůh, pak by nebyl ani hřích, protože bychom neměli žádnou dokonalou bytost jako měřítko toho, co je správné.

Původ a následky hříchů

První hřích, o kterém víme, byl spáchán v nebi. Anděl Lucifer chtěl být roven Bohu (Izajáš 14,12-14). Jeho hříchem byla pýcha (Ezechiel 28,15-17). Kvůli tomuto hříchů musel opustit nebe a stal se d'áblem. D'áblovým pokušením zaměřeným na první lidskou rodinu se hřích dostal na tento svět. Tímto hříchem byla neposlušnost vůči Bohu (1.Mojžíšova 2,16-17; 3,1-6).

Člověk se stal zodpovědným za svůj hřích a podle toho byl souzen (1.Mojžíšova 3,16-24).

V 1. Mojžíšově, 3. kapitole vidíme, že první lidé ztratili svůj kontakt s Bohem. Rozsudek zněl: odloučení od Boží přítomnosti. Především byl člověk vystaven tělesné smrti, tj. oddělení duše od těla. A bezprostředně poté, co se první lidé dopustili hříchů, zakusili duchovní smrt, která odděluje duši od společenství s Bohem. Prožili pravdu známého biblického výroku: *"Mzdou hříchů je smrt"* (Římanům 6,23). Jako mzdou označujeme to, co jsme si zasloužili a co nám patří. *"Duše, která hřeší, ta umře."* (Ezechiel 18,4 Kral.). Jedině smrtí může být zapláceno za hřích. Tato smrt zahrnuje také *"druhou smrt"* (Zjevení Janovo 20,14), tzn. věčné odloučení od Boha. Hříchů lidí se v nebi zaznamenávají a jsou podkladem pro soud (Zjevení Janovo 20,12). Peníze, modlitby, chození do nějaké církve a dobré skutky nemohou zaplatit dluh hříchů.

Bůh miluje hříšníka a přijímá ho

Je úžasné, ale pravdivé, že svatý Bůh velice nenávidí hřích, ale přesto miluje hříšníka. *"Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní"* (Římanům 5,8). *"V tom je*

láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás..." (1.list Janův 4,10). Bůh nám ukázal svoji lásku tím, že poslal svého jednorozeného Syna, aby nás spasil (Jan 3,16). Skrze smrt svého Syna nám Bůh nabízí odpuštění (Skutky apoštolské 13,38; Efezským 1,7).

Vyznání hříchu musí předcházet opravdové touze po odpuštění. Tak volá žalmista: *"Doznávám se ke svým nevěrnostem, svůj hřích mám před sebou stále"* (Žalm 51,5). Úpěnlivě prosí o očistění a nezamlčuje nic, čeho se vůči Bohu dopustil. Ztracený syn řekl: *"Vstanu, půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě"* (Lukáš 15,18). Ježíš vyprávěl příběh o dvou mužích, kteří se modlili: jeden muž nechtěl ani své oči pozdvihnout k nebi, ale bil se do prsou a říkal: *"Bože, slituj se nade mnou hříšným.."* Ježíš prohlásil tohoto muže za ospravedlněného (Lukáš 18,13-14). Boží svatý Duch v nás působí a ukazuje nám naše hříchy (Jan 16,8-11).

Bůh volá hříšníka k pokání

"Nepřišel jsem volat k pokání spravedlivé, ale hříšníky" (Lukáš 5,32). Původní význam slova pokání je "změna mysli". V Písmu to označuje změnu mysli se záměrem, abychom se odvrátili od hříchu a obrátili se k Bohu. Ve Starém zákoně zní výzva: *"Obráťte se ke mně"* (Zacharjáš 1,3). Je to jen Boží dobrotivost, která nás vede k pokání (Římanům 2,4). Hřích nemůžeme brát na lehkou váhu, ale má nás zarmoutit (2.Korintským 7,9-11). Pokání se neprojevuje prázdnými slovy, ale opravdovou změnou (Matouš 3,8; Lukáš 13,3.5; Skutky apoštolské 26,20). Prvokřesťanská kázání vyzývala lidi, aby činili pokání (Skutky apoštolské 2,38; 3,19; 17,30). Tím si nezasloužíme přístup k Bohu, ale jen uznáváme svůj beznadějný stav. Pokání a víra v Ježíše Krista spolu vytvářejí správný postoj vůči Bohu (Skutky apoštolské 20,21). Spasení si nezasloužíme jen pokáním. Pokání je přiznání viny před Bohem a touha po opravdové změně (Izajáš 55,7).

Nutnost zkoumat sám sebe

Kdo chce poznat Spasitele, musí především přiznat, že je ztracený (Lukáš 19,10). Příčinou naší ztracenosti je hřích, od kterého se musíme odvrátit, abychom se obrátili k Bohu.

Kontrolní otázky:

1. Byl jsi vždycky nezištný?
2. Nebyla nikdy ve tvém srdci závist nebo chtivost po něčem?
3. Udělal jsi vždy všechno dobré, ke kterému jsi měl příležitost?
4. Byl jsi ke svým bližním vždy vlídný a laskavý a nikdy jsi je nezarmoutil?
5. Miloval jsi vždy Boha z celého srdce, z celé mysli, z celé duše a z celé síly?
6. Miloval jsi vždycky své bližní jako sebe sama?
7. Byl jsi vždycky tak dokonalý jako Pán Ježíš Kristus?

Pokud odpověď na některou z těchto otázek zní "ne", pak to podle Bible znamená, že jsi hříšník. Kdo dodržuje všechny zákony, ale jeden přestoupí, je vinen ve všech (List Jakubův 2,10). Jedno přestoupení vzhledem k absolutní Boží svatosti z nás činí hříšníky.

Pán Ježíš přišel, aby vysvobodil svůj lid z jeho hříchů (Matouš 1,21). Trest za hřích a moc hříchu jsou strašné. Pomyšlení na druhou smrt je hrozné. Žalmista píše: *"Blaze tomu, z něhož je nevěrnost sňata, jehož hřích je přikryt. Blaze člověku, jemuž Hospodin nepravost nepřičítá, v jehož duchu není zálužnosti"* (Žalm 32,1-2). Je dobré, aby si člověk, který se považuje za křesťana, ale žije v hříchu, položil tuto otázku: "Když nejsem vysvobozen ze svého hříchu, od čeho jsem tedy vysvobozen?"

OTÁZKY A ÚKOLY

Následující otázky nám mají pomoci objasnit největší problém lidí.

1. Najdi si v Bibli: Matouš 5,28; Římanům 3,23; List Jakubův 4,17; 1.list Janův 3,4 a pak napiš vlastními slovy definici hříchu.

Reprodukuj vlastními slovy obsah Izajáše 53,6.

2. Podle Izajáše 14,12-14 a Ezechiele 28,15-17 měl hřích svůj počátek v nebi. Jeho základem byla
  - a) pýcha
  - b) nedostatečná schopnost rozhodnout se
  - c) nedorozumění(Vyber jednu odpověď.)
3. Podle 1.Mojžíšovy 2,17; 3,1-6 byla příčina prvního hříchu vykonaného na zemi
  - a) v nevěře a neposlušnosti
  - b) v rozkoši a nemorálnosti
  - c) v hněvu a zklamání
  - d) v nedorozumění(Vyber jednu odpověď.)

4. Jaký postoj má Bůh vůči hříchu? (Abakuk 1,13)

Jakou odplatu za hřích žádal Bůh ve Starém zákoně? (Ezechiel 18,20)

A v Novém zákoně? (Římanům 6,23)

5. V Písmu svatém je slovo "smrt" použito ve třech různých významech:

- a) tělesná smrt (oddělení duše od těla),
- b) duchovní smrt (oddělení lidského ducha od Božího Ducha),
- c) druhá smrt (věčné odloučení lidského ducha od Božího Ducha - když tělesně zemře člověk, který je i duchovně mrtvý).

Přiřaď následující biblické verše třem různým významům "smrti":

- tělesná smrt	a) Efezským 2,1-3
- duchovní smrt	b) Židům 9,27
- druhá smrt	c) Zjevení Janovo 20,11-15

6. Za koho zemřel Kristus podle Římanům 5,8? Existují dva druhy hříšníků, jak nám je představuje Lukáš 18,10-14: ti, kteří vyznávají, že jsou hříšníci, a ti, kteří své hříchy nepřiznávají. Proč je tak důležité uznat, že jsem hříšník?

7. Pokání je

- a) náboženský obřad, který se musí v určité dny dodržovat.
  - b) změna mysli, která se projevuje změnou chování.
  - c) říci Bohu, že je nám to líto.
  - d) být nešťastný, když se něco nepodařilo.
- (Vyber jednu odpověď.)

8. Abychom obdrželi Boží odpuštění, musíme

- a) vyznat své hříchy.
  - b) přiznat, že jsme za hřích zodpovědni.
  - c) prosit Boha o očištění.
  - d) být odhodláni opustit hřích.
  - e) učinit všechno výše uvedené.
- (Vyber jednu odpověď.)

9. Jaký je tvůj názor?

Jak a kdy ses přesvědčil, že jsi hříšník a že potřebuješ Spasitele?

10. Co tomu řeknou jiní?

Navaž v tomto týdnu kontakt nejméně se třemi lidmi a polož jim následující otázky. Můžeš postupovat třeba takto:

"Dělám anketu v rámci biblického kursu zde v ... Mohl byste mi, prosím, pomoci a říci mi svůj názor na tři důležité otázky?"

1. Jaký je Váš názor na hřích?
2. Pozorujete při čtení novin nebo při sledování televize něco, co ukazuje, že člověk je hříšný?
3. Co myslíte, že by měl dělat spravedlivý Bůh s problémem hříchu?

Srdečně Vám děkuji za Vaši pomoc. Máte zájem o výsledky ankety? Děkuji."

Napiš jméno a adresu tázaného na lístek, který jsi dostal od vedoucího kursu. Poznamenej si jeho odpovědi na zadní stranu s poznámkou, zda si přeje výsledky ankety. Lístek odevzdej vedoucímu kursu. Ten výsledky vyhodnotí a zájemcům zašle.

LEKCE 6

O VĚČNOSTI

"Zemře-li muž, rozpadne se. Zhyne-li člověk, kam se poděl?" (Jób 14,10) Myslící lidé, kteří si uvědomují rostoucí počet pohřbů a neustálý příliv úmrtních oznámení, pozorují, že jejich čas na zemi je omezený. Někteří se zastaví, aby se zamysleli, zda existuje nějaká naděje, zda po tomto krátkém pozemském životě něco existuje. Jiní se snaží smrt ignorovat a žít tak, jako by nikdy nemuseli zemřít. Smrt však zůstává skutečností, i kdyby ji ignorovali - vyhnou se možná jen bolesti při pomyslení na ni. Snad každý se už někdy zastavil před otázkou: "Co je po smrti?" Kde hledat odpověď? Zde je několik teorií, které lidé vytvořili:

1. NIC. Přestaneme existovat. To se nazývá "anihilace". "Když jsi mrtvý, jsi prostě mrtvý."

2. PŘEVŤĚLENÍ (reinkarnace). Přicházíme zpět na zem v jiné podobě nebo v těle jiné osoby. To zřejmě předpokládá nějakou nadpřirozenou moc.

3. SPOJENÍ S DUCHY. Zemřelí žijí v neznámém duchovním světě a snaží se navázat kontakt s těmi, kteří dosud na zemi žijí.

4. NEMŮŽEME TO POZNAT. Náš stav po smrti přesahuje lidské vědomí. Je otázkou, zda život po smrti existuje nebo ne. Pokud další život existuje, pak můžeme jen čekat a důvěřovat osudu nebo spoléhat na své dobré skutky.

Žádná z těchto teorií nevychází z učení Bible. Bible ukazuje, že zemřelí jsou při plném vědomí a mohou být na jednom ze dvou míst: v Boží přítomnosti (2.Korintským 5,8), tedy ve stavu blaženosti (Zjevení Janovo 14,13), nebo oddělení od Boha v místě velkého trápení (Zjevení Janovo 20,10.15).

Vzkříšení z mrtvých

Těm, kdo popírali vzkříšení, Pán Ježíš odpovídal odkazem na to, že Boží jméno se pojí s velkými muži, kteří už dávno zesnuli. "On přece není Bohem mrtvých, nýbrž živých" (Lukáš 20,37-38). Základem kázání apoštolů byla zvěst o vzkříšení (Skutky apoštolské 1,22; 4,2; 17,18; 23,6). Apoštol Pavel říká v 1.Korintským 15,4-8, že svědky Kristova vzkříšení bylo více než pět set lidí - a pokud vzkříšení není

skutečností, je víra Korintských prázdna (1.Korintským 15,12-17). Nejzávažnější skutečností Písma je však to, že existují dva druhy vzkříšení, mezi nimiž je podstatný rozdíl.

"Mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procitnou, jedni k životu věčnému, druzí k pohaně a věčné hrůze" (Daniel 12,2).

"...všichni v hrobech uslyší jeho hlas a vyjdou: ti, kdo činili dobré, vstanou k životu, a ti, kdo činili zlé, vstanou k odsouzení" (Jan 5,28-29).

"...jednou spravedliví i nespravedliví vstanou..." (Skutky apoštolské 24,15b).

Pokud jde o Boží soud, stojí člověk před dvěma možnostmi: jedna (hrozná) možnost je věčné zatracení (Židům 6,2; 9,27), druhá je věčný život (Jan 3,16), a tím vysvobození ze soudu k zatracení (Římanům 8,1; Jan 5,24).

Trvání věčnosti

Je zvláštní, že biblické pojmy jako "věčnost", "stálý", "navěky" a "věčně" mnozí chápou jako časově ohraničené. Někteří se na základě studia těchto slov v původních jazycích Písma pokoušeli dokázat, že tyto výrazy znamenají jen velmi dlouhé nebo neurčené časové období. Přesto používání těchto slov v Písmu jasně ukazuje, že trvání věčnosti není nijak ohraničeno, i když je snad někdy přeloženo *"až na věky věků"*.

Následující verše naznačují, že slova "věčný", "věčnost" mají vždy tentýž význam:

1. O BOHU: věčný Bůh (Římanům 16,26), věčný Duch (Židům 9,14), Jeho věčná sláva (1.list Petřův 5,10), věčná moc (1.Timoteovi 6,16), věčné království (2.list Petřův 1,11).

2. O BUDOUCNOSTI VĚŘÍCÍCH: věčné vykoupení (Židům 9,12), věčné spasení (Židům 5,9), věčný život (Jan 3,15.16.36; Lukáš 18,30).

3. O BUDOUCNOSTI NEVĚŘÍCÍCH: věčný oheň (Matouš 18,8; List Judův 7), věčná muka (Matouš 25,46), věčná záhuba (2.Tesalonickým 1,9).

Podobně bychom mohli srovnávat používání obratu *"od věčnosti do věčnosti"*: tento pojem se vztahuje na Boha a Jeho trůn (Zjevení Janovo 4,9-10; 10,6; 15,7), na budoucí kralování věřících s Pánem

(Zjevení Janovo 22,5), na věčná muka (Zjevení Janovo 14,11; 20,10).

O mnoha slovech jako "vyhladit", "zžít", "záhuba" se předpokládalo, že znamenají úplné vyhlazení ("anihilaci"). Je však zřejmé, že ďábel byl sice "zahluzen" (Židům 2,14 Kral.), ale nepřestal existovat (Zjevení Janovo 20,10). Věřící mohou být pomlouváním jiných "zahubeni", ale nepřestanou existovat (Galatským 5,15). Marnotratný syn cítil, že "hyne", ale nepřestal jako osoba existovat (Lukáš 15,17). Úděl nespasených je věčná záhuba (2.Tesalonickým 1,9). Ze skutečnosti, že záhuba trvá věčně, vyplývá, že to neznamená konec existence. Znamená to ztrátu dobra (štěstí a radosti), ale ne ztrátu bytí (existence).

Pozice zatracených

1. JAK JI POPISUJE PÁN JEŽÍŠ

Pán Ježíš vyprávěl příběh o bohatém muži a chudém Lazarovi (Lukáš 16,19-31). Mnozí uvádějí tento příběh jako podobenství, i když v Bibli tak není označen. Ale i kdyby to bylo podobenství, obrazná řeč v našem příběhu by nevyvracela pravdu, které nás Pán chtěl tímto příběhem naučit. Bude dobře, když se nad tím zamyslíme. Po smrti

- a) nenastal konec existence,
- b) nenastal nějaký stav nevědomí nebo "spánek duše",
- c) nebyli spaseni všichni lidé,
- d) nikomu nebyla nabídnuta druhá šance,
- e) nenásledovalo převtělení nebo nějaký návrat zpět na zem,
- f) nespasení neměli žádnou naději na konec muk a trápení ani na změnu stavu,
- g) není řeč o očistci, ale následoval věčný trest.

2. DALŠÍ BIBLICKÁ MÍSTA

I následující strašný popis vychází převážně z úst toho, který nás miluje největší láskou a který za nás obětoval sám sebe. Popisuje jednoduše pravdu o tom, co očekává ty, kteří opustili tento svět a Jeho zanedbávali nebo odmítali:

- a) neuhasitelný oheň (Matouš 3,12; 18,8; Marek 9,48),
- b) věčná muka (Zjevení Janovo 14,11),
- c) největší temnota (Matouš 22,13; 25,30),
- d) pláč a skřípění zubů (Matouš 13,42.50 24,51; Lukáš 13,28),
- e) hořící jezero (Zjevení Janovo 20,15).

Námítky proti učení o věčném zatracení

Existuje několik námitek proti tomuto nepopulárnímu učení:

1. **TOTO UČENÍ JE NESLUČITELNĚ S BOŽÍ LÁSKOU.**
"...Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, nechci, aby svévolník zemřel, ale aby se odvrátil od své cesty a byl živ. Odvrátte se, odvrátte se od svých zlých cest! Proč byste měli zemřít?" (Ezechiel 33,11) Pán Ježíš plakal nad městem, které ho odmítlo (Lukáš 19,41). On je skutečně milující Bůh, ale nemůže spravedlivě očistit viníky, kteří odmítají jeho spasení (4.Mojžíšova 14,18).

2. **ODVOLÁVAT SE NA STRACH NENÍ DOBRÁ MOTIVACE.** Láska k Bohu a touha po dobru je jistě lepší motivací, ale přesto je strach před nejvážnějšími následky dokonce i v každodenním životě dobrou ochranou před nesprávným jednáním a přestupováním zákonů. V evangeliu Matouše 10,28 nás Pán Ježíš jasně vyzývá, abychom se báli Boha a jeho přicházejícího soudu. Boží bázeň je začátek moudrosti (Přísloví 9,10). Celé Písmo člověka napomíná, aby se Boha bál (1.list Petrův 2,17; Zjevení Janovo 14,7; 15,4).

3. **JAK MŮŽE BÝT BŮH TAK KRUTÝ?** Pokud Bůh v lásce nabídl lidem východisko a oni je odmítli, vymlouvali se nebo neustále váhali, pak nemohou být překvapeni, když se jim od rozhněvané svatosti dostane přiměřené spravedlnosti. *"Neklamte se, Bohu se nikdo nebude posmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí"* (Galatským 6,7). Urážky a odmítnutí nekonečné lásky a trpělivosti nekonečného Boha žádají nekonečnou odplatu.

Pozice spasených

Cílový stav spravedlivých stojí v ostrém protikladu k situaci zatracených. *"...syťost hojného veselí jest před obličejem tvým a dokonale utěšení po pravici tvé až na věky"* (Žalm 16,11 Kral.) *"...blessedness mrtvých, kteří umírají v Pánu..."* (Zjevení Janovo 14,13). Věřící očekávají *"město s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh"* (Židům 11,10). Toto místo je krásnější a lepší než všechno, co si člověk dovede představit. Věčný stav a **VĚČNÝ DOMOV VĚŘÍCÍCH** je popsán také takto:

1. **JE TO U KRISTA.** *"...Jdu, abych vám připravil místo ... abyste*

i vy byli, kde jsem já" (Jan 14,2-3 srov. 17,24). "Odejít" z těla znamená "být doma u Pána" (2.Korintským 5,8).

2. ZNAMEMÁ TO BÝT V PROMĚNĚNÉM TĚLE. Bude to tělo jako je Jeho tělo (Filipským 3,21), a proto nepodléhá zkáze (1.Korintským 15,35-44). Bude možné nás rozeznat, podobně jako učedníci poznali Pána (Matouš 28,9.17; Lukáš 24,31.39.40). Vzkříšení těch, kteří zemřeli v Kristu, se uskuteční při druhém Kristově příchodu (1.Tesalonickým 4,15-17).

3. JE TO MÍSTO, KDE MNOHO VĚCÍ UŽ NEBUDE. Nebude tam smrt ani smutek a křik ani bolest ani nic jiného, co by život činilo těžkým a smutným (Zjevení Janovo 21,4).

4. JE TO MÍSTO NEPOPSATELNÉ KRÁSY. " ... město je z ryzího zlata, zářícího jako křišťál" (Zjevení Janovo 21,18-21). Je okrášleno různými druhy drahokamů.

5. JE TO MÍSTO, KAM NEVSTOUPÍ NIC NESVATÉHO NEBO NEČISTÉHO (Zjevení Janovo 21,27).

Místo, kde budou spasení, se často nazývá "nový Jeruzalém". Řekáme tomu nebe. Před příchodem a smrtí Pána Ježíše na zemi toto místo věřící Židé nazývali "ráj" nebo "Abrahamovo lůno". Ať už to místo nazýváme jakkoliv, každý věřící by měl po něm toužit. Pavel se vyjádřil: "...smrt je pro mne zisk" (Filipským 1,21). Jak bylo úžasné, když Pán Ježíš řekl lotrovi na kříži, který se obrátil: "Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji" (Lukáš 23,43). Budeš tam s ním?

OTÁZKY A ÚKOLY

"Když člověk zemře, bude dále žít?" Tato otázka, kterou si kladli lidé už v antice, má dnes ještě větší význam. Co se s člověkem děje po smrti?

1. Bible ukazuje, že zemřelí se nacházejí na dvou různých místech. Která to jsou? (2.Korintským 5,8; Zjevení Janovo 20,10.15)
2. Bible také říká, že všichni, kdo zemřou, budou vzkříšeni. Popiš dvě možnosti, kde lidé budou trávit věčnost (Daniel 12,2; Jan 5,28-29; Skutky apoštolské 24,15b).
3. Reprodukuj vlastními slovy následující biblická místa: Jan 3,16; 2.Tesalonickým 1,8-9.

4. Jak dlouho trvá věčnost? Můžeš najít nějaké přirovnání pro lepší pochopení?

5. Pán Ježíš vyprávěl o muži, který se dostal do pekla (Lukáš 16,19-31). Které z následujících výroků jsou podle tohoto příběhu správné?

- a) Když člověk zemře, přestane prostě existovat.
  - b) Zemřelí prožívají stav nevědomí nebo "spánek duše".
  - c) Peklo je místo vědomého, nekonečného trápení.
  - d) Všichni lidé budou spaseni.
  - e) Člověk, který je v pekle, dostane druhou příležitost.
- (Vyber jednu odpověď.)

6. Které z následujících výroků Pán Ježíš nepoužil, když popisoval peklo?

- a) nehasitelný oheň
  - b) věčná muka
  - c) největší temnota
  - d) pláč a skřípění zubů
  - e) místo dočasného tříbení
  - f) ohnivě jezero
- (Vyber jednu odpověď.)

7. Jak bys odpověděl na následující námitky?

- a) Učení o pekle je neslučitelné s Boží láskou.

b) Toto učení zneužívá pocit strachu u lidí.

c) Je od Boha nespravedlivé, že je tak krutý.

8. Bible popisuje budoucnost věřících v nebi takto:

- a) Být navěky s Kristem.
  - b) Žít v proměněném těle.
  - c) Být zbaven starostí a utrpení.
  - d) Žít na místě, kam nevstoupí nic nesvatého.
  - e) Všechny výše uvedené výroky jsou správné.
  - f) Odpovědi a) a c) jsou správné.
- (Vyber jednu odpověď.)

9. *Jaký je tvůj názor?*

Prožil jsi někdy nějakou vlastní duchovní zkušenost, kdy jsi s jistotou věděl, že přijdeš do nebe, kdybys tuto noc měl zemřít? Vysvětli to!

10. Co tomu řeknou jiní?

Navaž v tomto týdnu kontakt nejméně se třemi lidmi a polož jim následující otázky. Můžeš postupovat třeba takto:

"Dělám anketu v rámci biblického kursu zde v ... Mohl byste mi, prosím, pomoci a říci mi svůj názor na tři důležité otázky?"

1. Co se podle Vašeho názoru stane s člověkem, když zemře?
2. Co pro Vás znamenají pojmy "nebe" a "peklo"?
3. Kdybyste se mohl zeptat na cokoli o životě po smrti a věděl byste, že dostanete naprosto spolehlivou odpověď - na co byste se zeptal?

Srdečně Vám děkuji za Vaši pomoc. Máte zájem o výsledky ankety? Děkuji."

Napiš jméno a adresu tázaného na lístek, který jsi dostal od vedoucího kursu. Poznamenej si jeho odpovědi na zadní stranu s poznámkou, zda si přeje výsledky ankety. Lístek odevzdej vedoucímu kursu. Ten výsledky vyhodnotí a zájemcům zašle.

LEKCE 7

JEŽÍŠ, MESIÁŠ: BOŽÍ PLÁN SPASENÍ

"Vím, že přichází Mesiáš..., zvaný Kristus," řekla žena u Jákobovy studny. Ježíš jí řekl: "Já jsem to - ten, který k tobě mluví" (Jan 4,25-26). Krátce předtím řekl jeden z galilejských rybářů svému bratrovci: "Nalezli jsme Mesiáše, což je v překladu Kristus" (Jan 1,41). On je ten, který ustavením svého věčného království nastolí "věčnou spravedlnost" (Daniel 9,24). Ježíš z Nazareta se narodil skoro před dvěma tisíci let a Jeho narození je výchozím bodem našeho letopočtu. On je ten Pomazaný, kterého předpovídal Starý zákon. Přišel jako:

1. zaslíbený král a vysvoboditel židovského národa (2.Samuelova 7,12-13),
2. Bohem poslaný, aby se stal Spasitelem světa (Lukáš 2,11; Jan 4,42),
3. "Bůh s námi" (Emmanuel nebo Immanuel), božský Spasitel (Matouš 1,23; Izajáš 7,14).

Proroctví o Ježíši Kristu

Význam Ježíše Krista (=Mesiáše), pokud jde o Jeho život a vliv na lidské dějiny, je nesporný. Nemá sobě rovného. Jeho význam potvrzuje mnoho míst Starého zákona, napsaných dávno před Jeho narozením. Je v nich skutečně řeč o Pánu Ježíši; to uvidíme, když jednotlivá proroctví srovnáme s detaily Jeho života. Existuje přes dvě stě proroctví. Zde je jen několik příkladů:

1. Semeno ženy (1.Mojžíšova 3,15; Galatským 4,4).
2. Narození v Betlémě (Micheáš 5,1; Matouš 2,1.4-6).
3. Narození z panny (Izajáš 7,14; Matouš 1,18.23-25).
4. Jeho předchůdce (Izajáš 40,3; Matouš 3,1-3).
5. Vjezd do Jeruzaléma (Zacharjáš 9,9; Lukáš 19,35-38).
6. Zavržen (Izajáš 53,3; Žalm 69,9; Jan 7,5; 19,15).
7. Zrazen (Zacharjáš 11,12; Matouš 10,4; 26,14-15).
8. Bičován, poplíván (Izajáš 50,6; Matouš 26,67).
9. Trpěl za hříchy jiných (Izajáš 53,5; 1.list Petrův 2,24; 3,18).
10. Proboden na kříži (Žalm 22,15-17; Zacharjáš 12,10; Jan 19, 34.37).

11. Jeho modlitba za nepřátele (Izajáš 53,9,12; Lukáš 23,34).
12. Ukřižován se zločinci (Izajáš 53,9,12; Matouš 27,38).
13. Pohřben v hrobu bohatého (Izajáš 53,9; Matouš 27,57-60).
14. Vzkříšen z mrtvých (Žalm 16,9-11; Lukáš 24,46; Skutky apoštolské 13,33-35).

Písmo svaté prorokuje také Jeho návrat (Žalm 50,3-6; Daniel 7,13; Zacharjáš 12,10; 14,4 a mnoho novozákonních míst). Předpovídá Jeho vládu nad celým světem (1.Paralipomenon 17,11-14; Izajáš 9,6-7; Daniel 7,14; Žalm 2,6-9; 45,7-8; 72,8; 110,1-3).

Funkce (poslání) Ježíše Krista

Pán Ježíš Kristus spojuje v sobě jedinečným způsobem tři velké funkce (poslání), které mu dal Bůh.

1. JE PROROK. Je největší ze všech proroků (Marek 6,4; Skutky apoštolské 3,22). On byl tím, o kom mluvil Mojžíš (5.Mojžíšova 18,15-19).

2. JE NEJVYŠŠÍ KNĚZ. Zastupuje svůj lid před Bohem Otcem a modlí se za něj (Židům 4,14-16; 7,25). O Něm byla řeč už v 1.Samuelově 2,35.

3. JE KRÁL. Dokonce nese titul KRÁL KRÁLŮ (Zjevení Janovo 19,16). Nejprve přišel jako král Židů (Jan 19,19). Dnes je králem v srdcích svého lidu. Přejde den, kdy ho uznají všichni lidé (Filipským 2,9-10).

Božství Ježíše Krista

Bible říká, že Ježíš Kristus byl "*Bůh zjevený v těle*" (1.Timoteovi 3,16). On je obraz neviditelného Boha (Koloským 1,15). Jak je to úžasné, že se živý Bůh stal tělem (Jan 1,1,14). A jak je žalostné, že "*na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal*" (Jan 1,10).

Bylo nutné, aby nás Bůh zachránil. Pouze On měl k tomu moc. "*Já, já jsem Hospodin, kromě mne žádný spasitel není.*" (Izajáš 43,11). Přišel jako Ježíš z Nazareta, aby se stal naším "*velikým Bohem a Spasitelem*" (Titovi 2,13). Maria řekla: "*Můj duch jásá v Bohu, mém Spasiteli*" (Lukáš 1,47). Chlapec, který se jí měl narodit, byl Spasitel a Bůh. Existuje mnoho biblických míst, která ukazují, že Pán Ježíš je Bůh:

1. JE PŘÍMO NAZVÁN BOHEM (Jan 1,1,14; 20,28; Římanům

9,5; 2.list Petřův 1,1; 1.list Janův 5,20). Otec oslovuje Syna jako Boha (Židům 1,8).

2. JE NAZVÁN SYNEM BOŽÍM. Ježíšovi posluchači pochopili zcela jednoznačně Jeho tvrzení, že je Bůh (Jan 10,33-36). Označení "Syn Boží" se používá také v jiném významu, ale On je ten jedinečný (jednorozený) Syn Boží (Jan 1,14.18).

3. PŘEBÝVÁ V NĚM CELÁ PLNOST BOŽSTVÍ (Koloským 1,19; 2,9). Není menší než Bůh.

4. MÁ BOŽÍ JMÉNA. Je nazván Alfou a Omegou, Prvním a Posledním, Počátkem a Koncem (Zjevení Janovo 22,13; 1,8.17; Izajáš 44,6). On je také "Já jsem" (Jan 8,24.58; 2.Mojžíšova 3,14). Když Pán Ježíš nazývá sám sebe "Já jsem", prohlašuje tím svoje božství.

5. DRUZÍ SE MU KLANÍ JAKO BOHU (Matouš 14,33; Jan 20,28; Filipským 2,10; Židům 1,6; Izajáš 45,23). Klanění se přisluší výhradně Bohu (Matouš 4,10; Zjevení Janovo 22,8-9).

6. MÁ BÝT CTĚN JAKO BŮH (Jan 5,23). Bůh nedá svou čest nikomu jinému (Izajáš 42,8).

7. MÁ BOŽSKÉ POSTAVENÍ. Je Stvořitel (Koloským 1,16-17; Židům 1,2.10). Je soudce všech lidí (Jan 5,22). Odpouští hříchy (Matouš 9,2-6), což může jen Bůh (Izajáš 43,13.25).

8. MÁ ŽIVOT SÁM V SOBĚ (Jan 5,26). Dává život jiným, ale On existuje sám ze sebe.

9. MÁ VŠECHNY BOŽSKÉ VLASTNOSTI. Je neměnný (Židům 13,8). Je všemocný (Zjevení Janovo 1,8), všudypřítomný (Matouš 28,20), vševědoucí (Jan 21,17), věčný (Micheáš 5,1; Izajáš 9,6) a má všechny ostatní božské vlastnosti.

10. KONÁ DÍLO BOŽÍ. Přikázal přírodním živlům, aby ho poslouchaly (Matouš 8,26-27; Marek 4,39-41). Učinil jídlo pro zástupy (Matouš 14,19-21; 15,36-38). Vzkřísil mrtvé (Jan 11,32-44, Lukáš 7,12-16).

Lidství Ježíše Krista

I když byl Pán Ježíš plně a vždy Bohem, byl také "člověk Kristus Ježíš" (1.Timoteovi 2,5). Pán Ježíš často nazýval sám sebe Synem člověka. Přijal lidskou podobu, aby byl ve všem stejný jako my kromě hříchu. Cítil jako my, hladověl, žíznil, trpěl, plakal a byl unavený. Zakusil pokušení od ďábla (Matouš 4,1-11). Trpěl, krvácel,

zemřel a byl pohřben. Byl jako obyčejný člověk, ale dokonalý člověk.

1. MĚL LIDSKÉ RODIČE, kteří pocházeli z pokolení Davidova, můžeme sledovat Jeho rodokmen až do Adama (Lukáš 3,23-38), ale narodil se z panny skrze početí z Ducha svatého (Matouš 1,18-23).

2. MĚL NORMÁLNÍ TĚLO, které bylo stejné jako u jiných lidí (Římanům 8,3; Jan 4,9). Vyrůstal a stal se mužem jako každý jiný (Lukáš 2,40.52), ale Jeho život nebyl poskvrněn hříchem (Židům 4,15).

3. BYL JAKO VŠICHNI LIDÉ TROJEDINÁ BYTOST: tělo (Židům 10,5), duše (Matouš 26,38) a duch (Lukáš 23,46), ale uvědomoval si své božství a měl vroucí obecnství s Otcem jako žádný jiný člověk.

Mnoho Jeho projevů dovedeme pochopit jen z lidské stránky bytí - Jeho výkřik na kříži (Matouš 27,46) a samu Jeho smrt.

Nejdůležitější otázka, se kterou se Ježíš obrátil na lidi, dodnes zní: "A za koho mě pokládáte vy?" (Matouš 16,15). Také řekl, že zemřou ve svých hříších, pokud v Něj opravdově neuvěří (Jan 8,24). Co říkáš, kdo je Ježíš?

OTÁZKY A ÚKOLY

Pán Ježíš se jednou svých učedníků zeptal: "Za koho mě pokládáte?". Je nanejvýš důležité, aby lidé plně poznali Pána Ježíše a věděli, kdo je. Zodpověz si tyto otázky:

1. Na koho čekala Samaritánka, aby jí zjevil pravdu o Bohu? (Jan 4,25)

Jak odpověděl Pán Ježíš na její výrok? (Jan 4,26)

2. Mesiáš (řecky: Kristus), který měl přijít, byl staletí předem předpověděn v Písmech Starého zákona. Přiřaď biblické verše (pravý sloupec) k proroctvím (levý sloupec).

- Narození v Betlémě	a) Izajáš 7,14; Matouš 1,18.23-25
- Narození z panny	b) Izajáš 40,3; Matouš 3,1-3
- Jeho předchůdce	c) Izajáš 53,5; 1.list Petrův 2,24; 1.list Petrův 3,18
- Vjezd do Jeruzaléma	d) Izajáš 53,9.12; Matouš 27,38
- Zrazen	e) Izajáš 53,9; Matouš 27,57-60
- Utrpení za hříchy jiných	f) Micheáš 5,1, Matouš 2,1.4-6
- Proboden na kříži	g) Žalm 16,9-11, Lukáš 24,46; Skutky apoštolské 13,33-35
- Ukřižován se zločinci	h) Žalm 22,17, Zacharjáš 12,10; Jan 19,34.37
- Pohřben v hrobu bohatého	i) Zacharjáš 9,9; Lukáš 19,35-38
- Vstal z mrtvých	j) Zacharjáš 11,12; Matouš 10,4; 26,14-15

3. Které jsou tři velké funkce (poslání) Mesiáše - Krista?

a) 5.Mojžíšova 18,15-19; Marek 6,4

b) 1.Samuelova 2,35; Židům 4,14-16; 7,26

c) Zjevení Janovo 19,16; Jan 19,19; Filipským 2,9-10

4. Ze kterých hledisek byl Ježíš v době svého života na zemi jako každý jiný člověk?

Jak rozumíš, že Ježíš prožíval totéž, co cítí obyčejní lidé?

Ze kterých hledisek byl Ježíš v době svého života na zemi jiný než ostatní lidé (jak jsou popsána v následujících biblických verších)?

Matouš 1,23

Jan 8,46

Jan 7,46

Marek 4,37-41

Lukáš 7,22

5. Které božské vlastnosti Ježíše Krista jsou popsány v následujících biblických verších?

Matouš 28,20

Marek 2,5-7

Izajáš 9,6

Židům 13,8

Zjevení Janovo 1,8

6. Zakroužkuj "ano" nebo "ne" podle toho, zda jsou příslušné výroky pravdivé nebo ne.

- a) Bůh Otec oslovuje Pána Ježíše jako Boha (Židům 1,8). (ano/ne)
- b) Ježíš nedovolil lidem, aby se mu klaněli (Matouš 14,33; Jan 20,28-29). (ano/ne)
- c) Pán Ježíš si nikdy nečinil nárok na to, že by byl Bohem (Jan 8,58; 10,30). (ano/ne)

7. Když se Pán Ježíš narodil na zemi,

- a) přestal být Bohem.
  - b) spojil ve své vlastní osobě božství i lidství.
  - c) jeho skutečným otcem byl Josef stejně jako jeho skutečnou matkou byla Marie.
- (Vyber jednu odpověď.)

8. Reprodukuj vlastními slovy text Jan 1,1-3 a 14.

9. Jaký je tvůj názor?

Ve Filipským 2,9-11 čtete, že přijde doba, kdy se před Ježíšem Kristem skloní každé koleno. Jak a kdy to učiníš ve svém životě?

10. Co tomu řeknou jiní?

Navaz v tomto týdnu kontakt nejméně se třemi lidmi a polož jim následující otázky. Můžeš postupovat třeba takto:

"Dělám anketu v rámci biblického kursu zde v ... Mohl byste mi, prosím, pomoci a říci mi svůj názor na tři důležité otázky?"

1. Kdo je Ježíš Kristus?
2. Bible učí, že Bůh se stal člověkem. Kdybyste měl příležitost poznat ho, jak byste si ho představil? Co byste od Něj očekával?
3. Myslíte si, že "Syn Boží" je Bůh? Vysvětlete to, prosím.

Srdečně Vám děkuji za Vaši pomoc. Máte zájem o výsledky ankety? Děkuji."

Napiš jméno a adresu tázaného na lístek, který jsi dostal od vedoucího kursu. Poznamenej si jeho odpovědi na zadní stranu s poznámkou, zda si přeje výsledky ankety. Lístek odevzdej vedoucímu kursu. Ten výsledky vyhodnotí a zájemcům zašle.

LEKCE 8

JEŽÍŠŮV KRÍŽ

Kříž má pro křesťanskou víru velký význam. Na kříži zemřel náš Spasitel. Bůh ustanovil, aby byl kázán kříž (1.Korintským 1,17-18). Miliónum lidí se zvěstuje, že Kristus zemřel na kříži za naše hříchy. Co to však znamená? Proč to bylo nutné? Čeho se smrtí na kříži dosáhlo? Tyto otázky často uvádějí do velkého zmatku ty, kdo se hlásí ke křesťanství.

Nutnost kříže

Proč byla nutná Kristova smrt na kříži? Uvědom si:

1. **BŮH JE SPRAVEDLIVÝ A SVATÝ** (1.list Petrův 1,16; Izajáš 6,2-3). Do Jeho přítomnosti nemůže přijít nic nečistého (Zjevení Janovo 21,27).

2. **HŘÍCH MUSÍ BÝT ODSOUZEN** (Římanům 2,3,12). Bůh v žádném případě nemůže viníky zprostit viny (2.Mojžíšova 34,7; Job 10,14). Celý svět je před Bohem vinen (Římanům 3,19). Hřích vyžaduje absolutní trest - smrt (Římanům 6,23).

Rozsudek musí být vykonán. Před Bohem stál problém, jak zůstat dokonale spravedlivý, a přesto umožnit ospravedlnění hříšníka (Římanům 3,26). Jak uvést v soulad Boží spravedlnost a pravdu s Jeho milosrdenstvím?

Princip zastoupení

O zastoupení mluvíme, když někdo zaujme místo někoho jiného. Zástupná oběť zvířat za hříšníka byla starozákonním způsobem, jak člověk mohl přijít k Bohu. Velikonoční beránek byl obětován pro záchranu před Božím soudem (2.Mojžíšova 12,3-17). Podle tohoto přikázání byly Bohu přineseny milióny obětí. Takovou obětí bylo dosaženo "*usmíření*" (3.Mojžíšova 5,10). To znamená, že hříchy byly "*přikryty*" smrtí nevinného obětního zvířete.

Je důležité poznamenat, že Jan Křtitel veřejně uvítal Pána Ježíše jako "*Beránka Božtího, který snímá hřích světa*" (Jan 1,29). Věděl, že Ježíš je tou pravou obětí, kterou také předznamenávaly všechny předchozí oběti. Pán Ježíš byl konečně tím pravým a definitivním Zástupcem. Proroci jasně předpovídali, že Mesiáš, který přijde, bude

ubit od Boha za hříchy jiných, a tak ponese všechny jejich trest (Izajáš 53,4-6). Jádrem křesťanské zvěsti je skutečnost, že "*Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem*" (1.Korintským 15,3).

Biblická místa, která hovoří o této zástupné smrti, je třeba pečlivě studovat (Římanům 5,6-8; 1.list Petrův 2,24; 3,18). Spasitel zaujal místo hříšníka. Spravedlivý se postavil na místo nespravedlivého. Nevinný zastoupil vinného. Ježíšova smrt není jen morálním příkladem. Tato smrt byla důležitá kvůli našim přestupkům (Římanům 4,25).

Kristus byl vydán podle Božího rozhodnutí (Skutky apoštolské 2,23). Byl dobrovolnou obětí; nikdo mu nemohl jeho život vzít (Jan 10,17-18). Sám sebe za nás vydal (Galatským 1,4). Kvůli nám byl učiněn hříchem (2.Korintským 5,21). Pro nás se stal zlořečenstvím (Galatským 3,13). Tak nás Pán Ježíš vykoupil a vysvobodil (1.list Petrův 1,18-19; Matouš 20,28). Přinesl nám pokoj skrze krev prolitou na kříži (Koloským 1,20). Hříšník byl ospravedlněn, tzn. prohlášen spravedlivým a usmířen s Bohem skrze smrt Pána Ježíše (Římanům 5,9-10).

Dokonalost oběti

Slovo "oběť" se v Bibli mnohokrát opakuje a patří k jádru křesťanské zvěsti - evangelia. Na smrt - oběť Pána Ježíše se můžeme dívat různými způsoby. Můžeme ji vidět jako:

1. **OBĚŤ KRVE** (Židům 9,22). Bez prolití krve není odpuštění hříchů.

2. **LIDSKOU OBĚŤ** (Židům 9,12-14; 10,4). Jen člověk může zemřít namísto jiného člověka, aby učinil zadost Boží spravedlnosti.

3. **BEZHŘÍŠNOU OBĚŤ** (Židům 4,15; 1.list Petrův 1,19; Jan 8,29.46). Jen ten, kdo je bez hříchu, může zemřít za hříchy někoho jiného.

4. **BOŽSKOU OBĚŤ** (Židům 1,1-3; Koloským 2,8-9; 2.Korintským 5,19). On očistil naše hříchy. To nemůže učinit nikdo kromě Boha (Izajáš 43,25).

5. **OBĚŤ Z LÁSKY** (Efezským 5,25; Zjevení Janovo 1,5). Kříž je největší důkaz Boží lásky k hříšnému člověku.

6. **OBĚŤ, KTERÁ STAČÍ** (1.list Janův 2,2, Židům 10,14). Pán Ježíš plně a definitivně vyhověl všem požadavkům dokonalé spravedlnosti.

Dokonané dílo

Pán Ježíš řekl Otcí: "...dokonal jsem dílo, které jsi mi svěřil" (Jan 17,4). Jeho posledním triumfálním zvoláním na kříži bylo: "Dokonáno jest" (Jan 19,30).

V čem spočívá to velké dílo, které Pán Ježíš přišel vykonat? "Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo" (Lukáš 19,10). "Otec poslal Syna, aby byl Spasitelem světa" (1.list Janův 4,14). Jeho posláním bylo "vysvobodit svůj lid z jeho hříchů" (Matouš 1,21). Podívejme se, jak dokonale Pán Ježíš toto dílo vykonal:

1. Vyhověl všem požadavkům zákona vůči nám (Římanům 8,3-4).
2. Ospravedlnil nás od všeho, od čeho jsme podle Mojžíšova zákona nemohli být ospravedlněni (Skutky apoštolské 13,38-39).
3. Vysvobodil nás z odsouzení (Římanům 8,1).
4. Učinil zadosť Boží spravedlnosti a svatosti (Žalm 85,11).
5. Jeho dílo stačí na to, aby byli spaseni všichni hříšníci (Jan 1,29; 12,32; 1.list Janův 2,2). Pán Ježíš ale nemůže spasit toho, kdo k Němu nepřijde (Matouš 23,37).
6. "Kristus přinesl za hříchy jedinou oběť" (Židům 10,12). Nikdo se nemůže odvážit chtít přidat cokoli k Jeho vykonanému dílu na kříži na Golgotě. Je to jediný a dostatečný základ pro odčinění našich hříchů.

Důkaz Božího přijetí

První sbory nesly jednoznačnou zprávu, že Bůh vzkřísil Ježíše z mrtvých. Na tomto základě byli lidé vyzýváni, aby v Něj věřili (Skutky apoštolské 2,24.32; 3,15.26; 10,40).

1. Pán Ježíš vstal z mrtvých podle Písem (1.Korintským 15,4). Tím naplnil tisíc let staré proroctví (Žalm 16,10; Skutky apoštolské 13,35-37).

2. Pán Ježíš vstal z mrtvých podle svých vlastních slov (Matouš 12,39-40; 16,21; Lukáš 18,31-33). Předpověděl přesně den svého vzkříšení (Matouš 27,63).

3. Pán Ježíš vstal z mrtvých, přestože Jeho hrob byl strážěn římskou stráží a přestože byla učiněna veškerá opatření, aby se zabránilo případnému předstíranému vzkříšení (Matouš 27,63-66). Vzkříšeného Pána Ježíše vidělo mnoho svědků (1.Korintským 15,5-8).

4. Pán Ježíš vstal z mrtvých Boží mocí a přesvědčivě dokázal, že všechno, co říkal a činil, Bůh dokonale přijal (Římanům 1,3-4; Efezským 1,19-20).

5. Pán Ježíš vstal z mrtvých, protože jeho vzkříšení bylo nutné pro naše ospravedlnění (Římanům 4,25).

Význam Jeho díla nemění nic na tom, že je třeba, aby na ně člověk reagoval. Lidé se nestanou spasenými automaticky nebo nějak obecně. Každý musí zaujmout určitý postoj k Ježíši a Jeho požadavkům (Jan 3,18; Skutky apoštolské 3,19).

OTÁZKY A ÚKOLY

Milióny lidí věří, že Ježíš zemřel na kříži za hříchy lidstva, ale nerozumějí tomu. Zamysli se s modlitbou za porozumění tomuto velkému dílu a zodpověz následující otázky.

1. Pán Ježíš zemřel na kříži, protože
  - a) se stal obětí okolností.
  - b) se stal obětí tragického omylu.
  - c) musel být odsouzen hřích, abychom mohli být přivedeni k Bohu.
  - d) nemohl uniknout ani římským ani židovským vůdcům.
(Vyber jednu odpověď.)

2. Bůh může osvobodit hříšníka od trestu smrti tím, že
  - a) mu dává možnost odpykat si část trestu.
  - b) přehlíží jeho chyby na základě své lásky.
  - c) připravil dokonalou oběť za hříchy.
  - d) činí, co chce, protože je Bůh.
(Vyber jednu odpověď.)

3. Kdyby Pán Ježíš nebyl zemřel na kříži, byli bychom
  - a) bez naděje a navždy ztraceni.
  - b) informováni, že existuje nějaká jiná rovnocenná přijatelná cesta k Bohu.
  - c) nuceni se více snažit, abychom se Bohu líbili.
  - d) přijati na základě Jeho lásky.
(Vyber jednu odpověď.)

4. Reprodukuj vlastními slovy verše z 1. listu Petrova 3,18 a z Izajáše 53,4-5.

5. Když Bůh miloval svého Syna, proč dovolil, aby trpěl a zemřel na kříži? (Římanům 4,25; 5,6.8)

6. Za koho zemřel Pán Ježíš? (Jan 3,16; 1.list Janův 2,2)

7. Co měl na mysli Ježíš, když zvolal: "*Dokonáno jest*"? (Jan 19,30)

8. Uved' nějaký přesvědčivý důkaz vzkříšení Ježíše Krista.

9. Jaký je tvůj názor?

Vysvětli vlastními slovy, proč Ježíš zemřel na kříži.

10. Co tomu řeknou jiní?

Navaž v tomto týdnu kontakt nejméně se třemi lidmi a polož jim následující otázky. Můžeš postupovat třeba takto:

"Dělám anketu v rámci biblického kursu zde v ... Mohl byste mi, prosím, pomoci a říci mi svůj názor na tři důležité otázky?"

1. Co bylo podle Vašeho názoru důvodem, že Ježíš Kristus zemřel na kříži?
2. Myslíte si, že Ježíš Kristus byl vzkříšen a že dnes žije?
3. Jaký význam má víra ve vzkříšení Ježíše Krista?

Srdečně Vám děkuji za Vaši pomoc. Máte zájem o výsledky ankety? Děkuji."

Napiš jméno a adresu tázaného na lístek, který jsi dostal od vedoucího kursu. Poznamenej si jeho odpovědi na zadní stranu s poznámkou, zda si přeje výsledky ankety. Lístek odevzdej vedoucímu kursu. Ten výsledky vyhodnotí a zájemcům zašle.

LEKCE 9

ZNOVUZROZENÍ

"Nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží" (Jan 3,3). Tato významná slova řekl Ježíš Kristus člověku, který věřil v Boha, věrně navštěvoval synagogu, vedl morální život a který mu přišel vyjádřit úctu. Všechno toto, co Nikodém měl a dělal, však nestačilo, aby byl připraven na věčnost, na setkání s Bohem. Jsi ty připraven setkat se s Bohem?

Co je znovuzrození?

Znovuzrodit se znamená získat nový život. Když Ježíš řekl Nikodémovi, že se musí narodit znovu, nemluvil o fyzickém narození, ale o duchovním (Jan 3,4-6). Ježíš se divil, že tomu jako učitel svého národa nerozumí (Jan 3,10).

O znovuzrození izraelského národa se mluví již ve Starém zákoně (Ezechiel 36,26; 37,1-10). Stejně tak bylo známé učení o obnově stvoření, znovuzrození z kletby hříchu (Matouš 19,28). Nikodém nechápal, že znovuzrození se týká jednotlivce, který se tak stává členem Boží rodiny.

Znovuzrození je osobní událost. Jde o nový život, nové rodinné vztahy, novou vnitřní moc. Bible říká, že vstup do Božího království je přechod ze smrti do života (Jan 5,24). Už nechodíme ve tmě, ale ve světle (Jan 8,12). Přecházíme z království satana do království Božího Syna (Koloským 1,13). Stáváme se novým stvořením (2.Korintským 5,17).

Toto nové stvoření spočívá ve spravedlnosti, svatosti a pravdě (Efezským 4,24).

Proč se přirozený člověk musí narodit znovu?

Přirozený člověk je takový, jaký se narodil a žije v těle, dokud mu Bůh nedá nový život.

1. JE PORUŠENÝ (1.Mojžšova 8,21). Má "převrácené srdce" (Jeremjáš 17,9). V jeho těle není nic dobrého (Římanům 7,18).

2. JE MRTVÝ V HRÍŠÍCH (Efezským 2,1). Podle Božích norem v něm není duchovní život.

3. JE OVLÁDÁN SATANEM (Efezským 2,2).

4. JE BOŽÍM NEPŘÍTELEM (Římanům 5,10). Nemá naději a žije na světě bez Boha (Efezským 2,12).

Každé Boží dítě bylo kdysi v takovém stavu.

Jak se znovu narodit?

1. DVĚ ILUSTRACE ZNOVUZROZENÍ. Důkladné studium 3. kapitoly Janova evangelia zpochybní všeobecné představy většiny lidí o tom, kdo se dostane do Božího království. Ježíš nehovoří o dobrých skutcích, o zapojení do náboženské společnosti ani o zachovávání náboženských obřadů. Znázorňuje to dvěma příklady:

a) Větr (Jan 3,8). Je neviditelný, jeho působení nelze předvídat, a přece jsou jeho účinky zřejmé. Jeho zdrojem je Bůh, ne člověk. Znovuzrození má svůj původ v Bohu (Jan 1,13). Působí neviditelně a mocně a proměňuje život.

b) Měděný had (Jan 3,14-15; 4.Mojžíšova 21,6-9). Když lidé zhřešili a byli postiženi jedovatými hady, Bůh nařídil Mojžíšovi, aby udělal měděného hada a vyzvedl jej na tyč. Všichni, kdo uvěřili Mojžíšovu slovu a podívali se na hada jako na záchranu od Boha, byli zachováni. Ježíš řekl, že tak také On jako Syn člověka bude "vyvýšen" a každý, kdo na Něho s vírou pohlédne, bude spasen. Toto "vyvýšení" znamenalo povýšení na kříž (Jan 12,32-33). Znovuzrození nastává, když se člověk podívá na Ježíše jako na toho, kdo byl ukřižován za naše hříchy.

2. DVA DŮLEŽITÉ ČINITELE PŘI ZNOVUZROZENÍ.

a) Boží slovo (1.list Petřův 1,23; List Jakubův 1,18). Kdo slyší Slovo pravdy a uvěří mu, je spasen (Efezským 1,13; Římanům 10,17). To je semeno spasení (Matouš 13,3-9.18-23). Člověk se stává znovuzrozeným, když opravdově uvěří Božímu slovu a poslechne je.

b) Duch svatý (Titovi 3,5; Jan 3,5.6.8). Duch svatý usvědčuje člověka z hříchu (Jan 16,8-11) a vede jej ke Kristu. Znovuzrození je dílo Ducha svatého. Začíná usvědčením z hříchu a vede k očištěnému životu, k "*obmytí druhého narození*" (Kral.).

Je dobré poznamenat, že ani jedno nemá nic společného se křtem vodou. O křtu zde není zmínka. Voda je v Bibli užívána jako symbol Ducha (Jan 7,38-39) i Slova (Efezským 5,26). Křest nemá nic společného s obrazy větru a měděného hada, které Ježíš používá. Křest je vnějším odrazem spasení. Je velmi důležitý, ale má své

místo až po znovuzrození. Křest ke znovuzrození nevede!(Skutky apoštolské 8,12-13 a 37-38)

Jaké jsou důsledky znovuzrození?

1. Máme nové srdce a nového ducha (Ezechiel 11,19).
2. Jsme účastníky božské přirozenosti (2.list Petřův 1,4).
3. Přebývá v nás Duch Boží (Římanům 8,9).
4. Jsme Božími dětmi (1.list Janův 3,1).
5. Máme věčný život (1.list Janův 5,11-12).
6. Milujeme Pána Ježíše (1.list Janův 5,1).
7. Milujeme druhé, zejména křesťany (1.list Janův 3,14; 4,7).
8. Máme touhu poslouchat Pána Ježíše (1.list Janův 2,3).
9. Nezůstáváme v hříchu (1.list Janův 3,9).
10. Žijeme ve spravedlnosti (1.list Janův 2,29).

Poznal jsi už svůj hřích, byl jsi z něho usvědčen a obrátil ses k Pánu Ježíši Kristu, aby tě vysvobodil? Uvěřil jsi evangeliu o spasení prostřednictvím víry v Krista?

OTÁZKY A ÚKOLY

Pán Ježíš Kristus řekl, že člověk nemůže vidět Boží království, pokud se nenarodí znovu. Je rozhodující, abychom pochopili, co to znamená. Zamysli se, prosím, a pak odpověz na následující otázky:

1. Zakroužkuj, zda je výrok pravdivý nebo ne.
  - a) Člověk se stává znovuzrozeným, když je pokřtěn ve vodě. (ano/ne)
  - b) Pán Ježíš ilustroval znovuzrození dvěma příklady: mořem a měděným hadem. (ano/ne)
  - c) "Narodit se znovu" znamená, že změníme své náboženství. (ano/ne)

2. Nikodém přišel k Pánu Ježíši především jako
  - a) člověk, který věřil v Boha.
  - b) morální člověk.
  - c) návštěvník synagogy.
  - d) člověk, kterého Ježíš zaujal.
  - e) člověk se všemi důvody a) až d).(Vyber jednu odpověď.)

- 3) "Narodit se znovu" znamená
  - a) připojit se k církvi.
  - b) změnit své náboženství.
  - c) nový život z Boha.
  - d) postupný duchovní přerod.
  - e) věřit v Boha.(Vyber jednu odpověď.)

- 4) Přirozený člověk se musí narodit znovu, protože
  - a) je porušený.
  - b) je mrtvý v hříchu.
  - c) je ovládán satanem.
  - d) je Božím nepřítelem.
  - e) platí všechno výše uvedené.(Vyber jednu odpověď.)

-
5. Reprodukuj vlastními slovy verše z evangelia Jana 1,12-13.
6. Jakou roli hraje Boží slovo při znovuzrození? (Matouš 13,3-9 a 18-23; Římanům 10,17; Efezským 1,13; 1.list Petrův 1,23)
7. Jakou úlohu hraje při znovuzrození Duch svatý? (Jan 3,6-8; Titovi 3,5; Skutky apoštolské 2,37)
8. Vyjmenuj některé důsledky znovuzrození.

9. Jaký je tvůj názor?

Vysvětli vlastními slovy, co je to znovuzrození.

10. Co tomu řeknou jiní?

Navaz v tomto týdnu kontakt nejméně se třemi lidmi a polož jim následující otázky. Můžeš postupovat třeba takto:

"Dělám anketu v rámci biblického kursu zde v ... Mohl byste mi, prosím, pomoci a říci mi svůj názor na tři důležité otázky?"

1. Jak byste vysvětlil pojem "znovuzrození"?
2. Jak se podle Vás může člověk stát členem Boží rodiny?
3. Proč si myslíte, že Pán Ježíš Kristus použil výrazu "znovuzrození", když vysvětloval, co to znamená být křesťanem?

Srdečně Vám děkuji za Vaši pomoc. Máte zájem o výsledky ankety? Děkuji."

Napiš jméno a adresu tázaného na lístek, který jsi dostal od vedoucího kursu. Poznamenej si jeho odpovědi na zadní stranu s poznámkou, zda si přeje výsledky ankety. Lístek odevzdej vedoucímu kursu. Ten výsledky vyhodnotí a zájemcům zašle.

LEKCE 10

SPASENÍ Z MILOSTI

"Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar, není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit" (Efezským 2,8-9). Spasení je z milosti, což znamená, že je to nezasloužená Boží přízeň. Je to dar; z toho plyne, že jej nelze koupit ani si jej zasloužit. Toto učení je pro nábožensky založené lidi často velmi obtížně přijatelné. Často je lidé přijímají pouze částečně anebo tak, že v sobě jeho pravdivost potlačí.

Ve Starém zákoně znamenalo slovo milost "sklonit se laskavě k poddanému". Je to přiléhavé znázornění Božího jednání vůči nám. V Novém zákoně znamená slovo milost "přízeň", "velkorysost", "laskavost" nebo "dar". To potvrzuje, že milost si nelze "vydělat", zasloužit či koupit, a to ani částečně. Spasení v Kristu je "Boží dar".

Nesprávné představy o milosti

Rozum se snaží člověku namluvit, že některými skutky je možno si spasení u Boha zasloužit. Všimni si následujících výroků Božího slova o takových představách:

1. **SKUTKY JAKO CESTA K BOHU.** *"Když z milosti, tedy ne na základě skutků - jinak by milost nebyla milostí"* (Římanům 11,6). *"On nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování"* (Titovi 3,5). Bůh dává z milosti spravedlnost tomu, *"kdo se nevykazuje skutky, ale věří v toho, který dává spravedlnost bezbožnému"* (Římanům 4,5). Kdo se snaží získat spasení svými lidskými skutky, ten vlastně chce učinit Boha svým dlužníkem (Římanům 4,4).

2. **DODRŽOVÁNÍ DESATERA PŘIKÁZÁNÍ.** *"Vždyť ze skutků zákona nebude před ním nikdo ospravedlněn, neboť ze zákona pochází poznání hříchů"* (Římanům 3,20). *"Vždyť nejste pod zákonem, ale pod milostí"* (Římanům 6,14). *"Odloučili jste se od Krista vy všichni, kteří chcete dojít ospravedlnění na základě zákona, pozbyli jste milosti"* (Galatským 5,4). Protiklad je jasně vidět v Janově evangeliu 1,17: *"Neboť zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista"*.

Nikdo se nemůže chlubit výsadním právem na obecnství s Bo-

hem (Římanům 3,27). Neexistují žádné "schody do nebe", vybudované lidskou spravedlností nebo náboženskými úkony. Lidé nejsou spaseni proto, že se něčeho vzdali, nějakým vyjednáváním s Bohem nebo nabídkou vlastního doplnění toho, co On vykonal. Spasen nebude nikdo na základě svých skutků ani tím, že dodržuje zákon ani na základě náboženských obřadů. Spasení je z milosti a pouze z milosti.

Proč je Boží milost nezbytná?

1. MORÁLNÍ STAV ČLOVĚKA. Člověk nemá sílu morálně se přiblížit k Bohu (Římanům 5,6). Je hříšníkem (Římanům 3,9), Božím nepřitelem (Koloským 1,21) a je mrtvý ve svých hříších (Efezským 2,1). Jak by se sám od sebe mohl dostat na cestu k Bohu?

2. NAPROSTÁ BOŽÍ SVATOST. Člověk by svým vlastním úsilím nikdy nemohl přijít k Bohu. Boží svatost je vysoko nad člověkem, ať je jakkoliv dobrý (Izajáš 6,3-5). Bůh se milostivě sklání k člověku.

Jaké jsou výsledky Boží milosti?

1. JSME SPASENI MILOSTÍ (Římanům 3,24; 4,16). Člověk k tomu nemá co přidat.

2. JSME JEHO MILOSTÍ CHRÁNĚNI (Jan 10,28-29; 1.list Petřův 1,5; 5,10). Drží nás ve své ruce a chrání nás svou mocí. Nechrání nás zákon (Galatským 3,2-3) ani skutky. Žijeme pod Jeho milostí a ne pod zákonem (Římanům 6,14).

3. STOJÍME V MILOSTI (Římanům 5,2; 1.list Petřův 5,12). Bůh s námi jedná na tomto základě.

4. ŽIJEME MILOSTÍ (Židům 13,21; Filipským 2,13). Bůh v nás posiluje křesťanský život.

Varování proti zneužívání Boží milosti

Žádný z těchto výroků neobsahuje volné pole působnosti pro hřích nebo znevažování našeho povolání k životu podle Božského přání.

1. NEHŘEŠÍME, ABY SE ROZHOJNILA MILOST BOŽÍ (Římanům 6,1).

2. NEUŽÍVÁME BOŽÍ MILOSTI JAKO ZÁMINKY PRO NEZŘÍZENÝ ŽIVOT (List Judův 4). Svoboda není příležitostí k bezbožnosti, ale k milující oddanosti (Galatským 5,13).

3. JSME STVOŘENI K TOMU, ABYCHOM KONALI DOBRÉ SKUTKY (Efezským 2,10; Titovi 3,8). Nežijeme v hříchu (1.list Janův 3,9). Zachováváme Slovo Boží (1.list Janův 2,3-5). Jsou to důsledky spasení a ne prostředky k získání Boží přízně. Žijeme pro Boha, protože milujeme Ježíše Krista (Jan 14,15.21).

Jedinečnost křesťánského poselství tkví v evangeliu milosti (Skutky apoštolské 14,3; 20,24.32). Toto evangelium má svůj původ v Bohu veškeré milosti (1.list Petrův 5,10), který nás přijímá u trůnu milosti (Židům 4,16). To je neměnná zásada Božského charakteru a Jeho způsobu jednání s námi. Nikdy bychom k Němu neměli přistupovat, jako by nám byl za něco zavázán.

OTÁZKY A ÚKOLY

Křesťanská víra je jedinečná tím, jak zdůrazňuje spasení na základě Boží milosti. Jiné systémy, které se snaží získat spojení s Bohem, tuto pravdu částečně nebo zcela popírají. Zodpovězením následujících otázek se zkus přesvědčit, zda tomu správně rozumíš.

1. Zachovávání desatera Božích přikázání

- a) je nezbytné pro spasení křesťana.
  - b) musí člověk přidat ke Kristově dílu na kříži.
  - c) není vůbec nutné.
  - d) je dokonalou normou, vyžadovanou pro dosažení Boží spravedlnosti.
  - e) má úplně jiný význam než je výše uvedeno.
- (Vyber jednu odpověď.)

2. Milost se projevuje tím, že Bůh podává ruku těm, kteří

- a) si jeho milost nezaslouží.
  - b) si jeho milost zaslouží.
  - c) si zaslouží Boží soud.
- (Vyber jednu odpověď.)

3. Podle Písma svatého všichni lidé

- a) jsou v podstatě dobří.
  - b) v podstatě hledají Boha.
  - c) jsou v podstatě porušení, hříšní.
  - d) jsou v podstatě dobří, ale slabí.
- (Vyber jednu odpověď.)

4. Bůh může milostí zachránit hříšné a přesto zůstat svatý, protože

- a) Kristus zaujal místo hříšníka a trpěl za nás.
  - b) Bůh může činit, co se mu líbí, i když je to navzájem v rozporu.
  - c) hříchy nejsou nijak závažné.
  - d) je to Jeho povinností vůči Jeho stvoření.
- (Vyber jednu odpověď.)

5. Reprodukuj vlastními slovy verše z listu Efezským 2,8-9.
6. Z následujících veršů vyber dva, které tvoří navzájem protikladnou dvojici:
- 1.list Petrův 5,5
  - Galatským 5,4
  - Římanům 11,6
  - Římanům 4,4
7. Která z následujících vět Bible hovoří o milosti?
- a) *"Čiň toto a budeš žít."*
  - b) *"Miluj Pána, svého Boha."*
  - c) *"My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás."*
  - d) *"Duše, která hřeší, ta umře."*
8. Který nesprávný názor na milost je korigován v epištole Judy 4 a v 1.listě Petrově 2,16?

9. Jaký je tvůj názor?

Popiš vlastními slovy, co pro tebe znamená Boží milost.

10. Co tomu řeknou jiní?

Navaz v tomto týdnu kontakt nejméně se třemi lidmi a polož jim následující otázky. Můžeš postupovat třeba takto:

"Dělám anketu v rámci biblického kursu zde v ... Mohl byste mi, prosím, pomoci a říci mi svůj názor na tři důležité otázky?"

1. Co bylo účelem desatera?
2. Používáte ve své běžné mluvě výraz "milost"?
3. Co podle Vás Bible myslí větou "jsme spaseni milostí"?

Srdečně Vám děkuji za Vaši pomoc. Máte zájem o výsledky ankety? Děkuji."

Napiš jméno a adresu tázaného na lístek, který jsi dostal od vedoucího kursu. Poznamenej si jeho odpovědi na zadní stranu s poznámkou, zda si přeje výsledky ankety. Lístek odevzdej vedoucímu kursu. Ten výsledky vyhodnotí a zájemcům zašle.

LEKCE 11

O VÍŘE V JEŽÍŠE KRISTA

Žalářník ve Filippiis se ptal: "Co mám dělat, abych byl zachráněn?" Apoštol Pavel odpověděl: "Věř v Pána Ježíše a budeš spasen" (Skutky 16,30-31). Co to znamená věřit v Pána Ježíše Krista? Mnoho lidí má o této rozhodující otázce svérázné představy. Zde je několik typických, nebiblických příkladů, proč lidé říkají: "Věřím v Pána Ježíše".

1. Uznávají, že Pán Ježíš zde na zemi žil a zemřel.
2. Obdivují Jeho učení z mravního hlediska.
3. Přidali se k nějaké náboženské skupině.
4. Modlí se k Bohu.
5. Odřikávají modlitbu, vyznání víry nebo jiné náboženské formule.

Je to víra v Krista, jak ji učí Bible? Změní taková víra život člověka? Dává pevnou jistotu dosažení nebeského království?

Co je to víra?

Co to znamená uvěřit v Pána Ježíše? Biblická víra je spojením důvěry, naděje, přesvědčení, možnosti spolehnout se na někoho. Říkáme: Věřím v toho člověka. Víra je protipól zoufalství a beznaděje. To však neznamená nechat se naivně nebo lehce zlákat. Víra má následující znaky:

1. **VÍRA MÁ PŘEDMĚT (OBJEKT).** Člověk věří v někoho nebo v něco. Pro křesťany je to živá osoba: Pán Ježíš Kristus (Skutky apoštolské 20,21). "Toto je skutek, který žádá Bůh: abyste věřili v toho, koho on poslal" (Jan 6,29). Pán Ježíš se zeptal slepého muže: "Věříš v Syna Božího?" (Jan 9,35). Aby mohl zločinec na kříži vejít do ráje, musel uvěřit v Pána Ježíše (Lukáš 23,42-43). Tato víra je jádrem evangelia (Skutky apoštolské 8,35-37; 1.list Janův 5,13). Nezáleží na tom, jak silně věříme, ale v koho věříme. Vírou Jej přijímáme (Jan 1,12).

2. **VÍRA MUSÍ MÍT OBSAH.** Je třeba slyšet slovo evangelia a uvěřit mu (Skutky apoštolské 18,8). Korintáné byli spaseni, když jim Pavel kázal evangelium. Toto evangelium - "plné evangelium"

je podrobně vysvětleno v 1. listu Korintským 15,1-4: Kristus zemřel za naše hříchy, byl pohřben a vstal z mrtvých podle Písem. Člověk může uvěřit teprve tehdy, když uslyší toto evangelium, které je v dopise Efezským 1,13 nazváno slovem pravdy. Toto evangelium je tak drahocenné a nezbytné k životu, že každý člověk nebo dokonce sám anděl, který by je chtěl pozměnit, je pod kletbou (Galatským 1,6-9).

3. **VÍRA MÁ ZÁKLAD.** Tímto pevným základem je Boží slovo (1.Tesalonickým 2,13; Římanům 10,17). Základnou křesťanské víry je "*Boží svědectví*", jak je v Písmu nazváno (1.list Janův 5,9). Víra přijímá Boží pravdu (1.Tesalonickým 2,13) a věří, že Bůh je pravdivý, i kdyby všichni lidé byli lháři (Římanům 3,3-4). Není to skok do tmy ani slepá víra nebo spoléhání na vlastní city. Věříme a důvěřujeme Božímu slovu!

4. **VÍRA JEDNÁ.** Věřit neznamená jen intelektuálně souhlasit s nějakým výrokiem. Víra znamená víc - víra jedná! Všimni si dále slov, která označují jednání: Lidé přišli k Pánu Ježíši, padli před ním na kolena a naslouchali Jeho slovu. On poručil muži, aby zvedl ruku (Matouš 12,13), jiného požádal, aby zvedl své lože (Matouš 9,6), třetího zase poslal umýt se v rybníku Siloe (Jan 9,7). Pán Ježíš opakovaně vyzývá k činům. Abraham je příklad muže, který věřil v Boha. Když čteme 1.Mojžíšovu 12,1-4, Skutky apoštolské 7,2-4 nebo epištolu Židům 11,8, vidíme, že Abraham Boží slovo slyšel a podle něho jednal, když opustil své rodné město, aniž by věděl, kam jej Bůh vede. Toto jednání dokazuje jeho víru. Teprve víra, která se projevuje činem, vede ke spasení. Nestačí pasívně věřit - souhlasit s historickými skutečnostmi. Každá takzvaná "víra", která nemá za důsledek skutky, je "mrtvou vírou". Pokud někdo skutečně uvěří, pak bude jeho život plný dobrých skutků (viz List Jakubův 2,14-26, kde jsou vedle sebe postaveny víra vedoucí ke spasení a "mrtvá" víra). Spasitelná víra je více než věřit, že historické události o Ježíši Kristu a jeho smrti jsou pravdivé. Věříme v Božího Syna. To znamená, že mu osobně důvěřujeme a odevzdáváme se mu.

Příklady opravdové víry

Písmo je plné příkladů opravdové víry. 11. kapitola listu Židům byla nazvána "galerií hrdinů víry", protože hovoří o vynikajících mužích a ženách, kteří věřili. Uvažuj o těchto hrdinech víry a následuj je v jejich věrných činech! Můžeme uvést jiné dva příklady pravé víry.

Za prvé víra setníka v Matouši 8,5-10. Setník věřil, že Pán Ježíš může uzdravit jeho sluhu pouhým slovem. Za druhé víra kananejské ženy (Matouš 15,22-28). Ta prosila Pána, aby osvobodil její dceru od démonů. Její víra byla pokorná a neochabovala.

Jak přijít ke Kristu?

Když přicházíme k Ježíši Kristu, dějí se následující věci:

1. **DUCH NÁS USVĚDČUJE Z HŘÍCHU** (Jan 16,8-11). Vyznáváme svou hříšnost před Bohem (Lukáš 15,18; 18,13-14).

2. **ČINÍME POKÁNÍ ZE SVÝCH HŘÍCHŮ** (Lukáš 13,3; Skutky apoštolské 3,19; 17,30; 20,21). Chceme se změnit tím, že se odvrátíme od hříchu a rozhodneme se pro Krista.

3. **POZNÁVÁME EVANGELIUM**. Je nutné uvěřit, abychom byli spaseni (Skutky apoštolské 15,7-9; 1.Korintským 15,1-4). Jádrem tohoto poselství je Pán Ježíš Kristus.

4. **VĚŘÍME BOŽÍMU SLOVU** (Marek 4,20; Jan 5,24).

5. **PŘIJÍMÁME BOŽÍHO SYNA** (Jan 1,12; 1.list Janův 5,12-13) a stáváme se Jeho následovníky (Jan 10,4.5.27).

6. **DŮSLEDKEM JE, ŽE JEJ VYZNÁME PŘED OSTATNÍMI** (Matouš 10,32; Lukáš 12,8; Římanům 10,9).

Spasitelná víra staví na Pánu Ježíši Kristu a Jeho vykonaném díle. Víra je prostředkem, kanálem, kterým proudí Boží milost. Není zdrojem spasení, není zásluhou a ani morální vznešeností, pro kterou by člověk byl hoden spasení. Víra je jen prázdnou rukou, která přijímá, co Bůh nabízí. Na těch, kteří odpírají poslušnost evangeliu, bude vykonán trest (2.Tesalonickým 1,8). Víra vzdává čest samotnému Bohu. Věřit jsou schopni lidé jakéhokoliv věku, postavení a inteligence. Víra je všeobecně dostupná. Falešná víra se může odvolávat na jméno Ježíše Krista a přitom činit hrozné věci. Avšak Pán podvodníky odhalí a zavrhne (Matouš 7,21-23; Lukáš 13,28), vždyť oni jsou plevami mezi pšenící (Matouš 13,24-30). Opravdová víra působí změnu v životě člověka (Židům 6,9.10). Opravdoví věřící slyší Boží slovo (1.list Janův 2,4.5), milují své bratry (1.list Janův 3,14), činí dobré skutky (Efezským 2,10), uskutečňují spravedlnost (1.list Janův 3,7.10; Efezským 4,22-24), vyhýbají se hříchu (1.list Janův 3,9.10; Galatským 5,19-21). Uvěřil jsi už v Pána Ježíše Krista?

OTÁZKY A ÚKOLY

Nejvýznamnější otázka týkající se každého člověka zní, zda bude trávit věčnost u Boha nebo zda bude od Boha navždy oddělen. Promysli si dobře následující otázky:

1. Mohu si být jist svým spasením, protože
  - a) jsem v modlitbě žádal Pána Ježíše, aby přišel do mého srdce.
  - b) Bůh odpověděl na mnohé mé modlitby.
  - c) jsem se vzdal dřívějšího způsobu života.
  - d) nyní čtu Bibli a chodím mezi věřící.
  - e) Žádný z uvedených argumentů není správný.
(Vyber jednu odpověď.)

2. Víra, která vede ke spasení (=spásná, spásitelná), znamená
  - a) souhlasit s tím, co říká Bible.
  - b) věřit v Boha celým svým srdcem.
  - c) věřit, že duchovní (náboženské) věci jsou důležité.
  - d) věřit, že Ježíš Kristus žil a zemřel a že byl velkou osobností dějin.
  - e) Žádná z uvedených odpovědí není správná.
(Vyber jednu odpověď.)

3. Popiš vlastními slovy víru, která vede ke spasení.

4. V co uvěřil zločinec, který byl v den ukřižování v ráji? (Lukáš 23,39-43)

5. Vyjmenuj tři základní pravdy evangelia v 1.Korintským 15,1-4 a označ křížkem tu, která pro tebe byla (je) nejobtížněji pochopitelná.

a)

b)

c)

6. Řekni svými slovy obsah verše 1. listu Janova 5,9.

Přijal jsi toto svědectví bezvýhradně? Vysvětli.

7. Co bylo důkazem pravé víry u kananejské ženy? (Matouš 15,22-28)

Zaujal bys před Ježíšem tentýž postoj?

8. Jak jsi prožil tyto verše, případně podle nich jednal?

Lukáš 13,3

Lukáš 18,13-14

Jan 16,7-9

Římanům 10,9-10

Efezským 1,13

Zjevení Janovo 3,20

9. *Jaký je tvůj názor?*

V které oblasti máš ještě nejasnosti co se týče Ježíše Krista? Dejme tomu, že bys dnes zemřel, stanul před Bohem a On by se tě zeptal: "Proč bych tě měl pustit do nebe?" Co bys mu odpověděl?

10. Co tomu řeknou jiní?

Navaž v tomto týdnu kontakt nejméně se třemi lidmi a polož jim následující otázky. Můžeš postupovat třeba takto:

"Dělám anketu v rámci biblického kursu zde v ... Mohl byste mi, prosím, pomoci a říci mi svůj názor na tři důležité otázky?"

1. Často slyšíme výraz "věřit v Ježíše". Myslíte, že věřit v Ježíše znamená více než pouhý souhlas s historickými událostmi o Něm a Jeho životě?
2. Jak si představujete opravdovou víru?
3. Myslíte, že je možné, aby lidé důvěřovali Bohu ve svých všedních každodenních záležitostech, a přitom ne ve vztahu k věčnosti?

Srdečně Vám děkuji za Vaši pomoc. Máte zájem o výsledky ankety? Děkuji."

Napiš jméno a adresu tázaného na lístek, který jsi dostal od vedoucího kursu. Poznamenej si jeho odpovědi na zadní stranu s poznámkou, zda si přeje výsledky ankety. Lístek odevzdej vedoucímu kursu. Ten výsledky vyhodnotí a zájemcům zašle.

LEKCE 12

JISTOTA SPASENÍ

Často se říká: "Nikdo nemůže s jistotou vědět, zda přijde do nebe." Toto tvrzení se zdůvodňuje různě. Říká se, že podle toho, jak zde na světě žijeme, můžeme případně věčný život ztratit. Na jakém základě lze s jistotou vědět, že máme věčný život? Na tuto otázku nechejme odpovědět Písmo svaté.

Možnost jistoty spasení

"Toto píšu vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život" (1.list Janův 5, 13). Všimni si, že zde není řečeno: "možná, snad, doufejte...." Text zní: *"abyste věděli, že máte věčný život"*. V tomto prvním dopise apoštola Jana se v různých obměnách třicetkrát opakuje slovo vědět. Všimni si následujících vět: *"Podle toho víme, že jsme ho poznali"* (1.list Janův 2,3). *"My víme, že jsme přešli ze smrti do života"* (1.list Janův 3,14). *"Podle toho poznáme, že jsme z pravdy"* (1.list Janův 3,19).

Samozřejmě je také pravda, že *"Ne každý, kdo mi říká 'Pane, Pane,' vejde do království nebeského"* (Matouš 7,21). Ti, kdo se za věřící jen vydávají a připojili se ke společenství křesťanů, se časem od Pána odvrátí (Lukáš 13,25-27). *"Poznáte je po jejich ovoci"*, řekl náš Spasitel (Matouš 7,20). Kdo však prožil pravé duchovní znovuzrození, byl zapečetěn Duchem svatým (Efezským 1,13) a jehož život to dokazuje (1.list Janův 2,6), takový věřící člověk si může být jist věčným životem už nyní (2.Timoteovi 1,12; Římanům 8,35-39).

Jistotu lze označit jako důvěru. Jistota spasení je tedy důvěra, ujištění, které se týká vlastního spasení, věčného života. Písmo nám jasně říká, že Bůh chce, aby člověk věděl, zda přijde do nebe. Jistota spasení není jen lidský optimismus nebo domněnka. Je to skutečnost založená na spolehlivém (božském) svědectví, že máme správný vztah k Bohu.

Trojí svědectví jistoty věřících

Bůh dal křesťanům trojí svědectví, které dotvrzuje jejich vztah k Bohu a na kterých mohou budovat svou jistotu.

1. **BOŽÍ SLOVO.** To je nejsilnější svědectví. Stejně jako je naše spasení založeno na víře Božímu slovu (1.Mojžšova 15,6; Římanům 10,9-10), tak se také naše jistota spasení zakládá na Božím slově. *"Kdo věří v Syna, má věčný život"* (Jan 3,16.36; 5,24). Naše spasení je založeno na skutečnosti, že máme Syna Božího a ne na nějakém pocitu (1.list Janův 5,12). Písmo nikde nemluví o "pocitu", že je někdo spasen. Když přicházíme k Pánu Ježšovi, říká, že nás nevyžene ven (Jan 6,37).

2. **OBJEKTIVNÍ PROVĚŘENÍ SKUTEČNOSTI.** Dalším důležitým svědectvím je proměněný život. Zločinec na kříži měl velmi omezené možnosti dokázat, že stojí za Kristem, ale přesto veřejně vyznal svou víru a napomenul druhého lotra (Lukáš 23,40-43). Existují však i věřící, kteří žijí tělesným životem (1.Korintským 3,1-4). Příkladem takového člověka je Lot (2.list Petřův 2,7-8). Jejich život nenese znaky duchovní proměny. Písmo má radu pro případ, kdy lidé selžou (1.list Janův 1,9; 2,1-2). To ale není shovívavost k hříchu! Následující znaky představují biblický způsob, jak prokázat, že člověk má v sobě Boží život:

- a) Vyznávat Krista (Římanům 10,9-10).
- b) Činit dobré skutky (List Jakubův 2,14.26; Efezským 2,10).
- c) Poslouchat Boží slovo (1.list Janův 2,4-5; 5,2-3).
- d) Nemilovat tento svět (1.list Janův 2,15).
- e) Žít ve spravedlnosti (1.list Janův 3,7.10).
- f) Nežít v hříchu (1.list Janův 3,9-10; Galatským 5,21).
- g) Mít bratrskou lásku (1.list Janův 3,14).
- h) Vyznávat božství Krista (2.list Janův 9).
- i) Být ochoten přiznat a vyznat hřích (1.list Janův 1,8-9).

3. **VNITŘNÍ SVĚDECTVÍ.** Třetím svědectvím jsou naše vlastní pocity. Toto je nejslabší svědectví ze všech tří, protože je subjektivní a protože člověk může sám sebe oklamat. Avšak společně s oběma předchozími má velký význam.

Následující místa v Bibli jsou podkladem pro subjektivní potvrzení, zda je v člověku Boží život:

- a) Duch svatý svědčí spolu s naším duchem (Římanům 8,16).
- b) Netíží nás svědomí kvůli hříchu nebo nezaplacenému dluhu (Židům 10,2).

c) Jsme smutní, když hřešíme (Žalm 32,3-5).

d) Náš vlastní život se změnil (viz bod 2. - objektivní svědectví). Cítíme, že Bůh naši modlitbu slyší, jde nám o záchranu ztracených, máme touhu po Božím slově, atd.

Rozdíl mezi pochybujícími křesťany a neobrácenými vyznavači

I když pochybnosti o vlastním spasení mohou být někdy vážné (a dokonce hříšné), mnoho křesťanů čas od času trápí nejistota. Následující srovnání může pomoci těm, kteří si vlastním spasením nejsou jisti.

Pochybující křesťan:

1. Má obavy o svůj vztah k Bohu (klade si různé otázky).
2. Často mívá starosti o vlastní spasení.
3. Považuje se za křesťana, i když často cítí, že toho není hoděn.
4. V obdobích různých duševních, fyzických a duchovních krizí a problémů si klade otázku, zda je spasený.

Neobrácený vyznavač:

1. Jeví se spíše jako bezstarostný, často dokonce sebejistý.
2. Ohnivě tvrdí, že je spasený, i když jeho život to nedosvědčuje. Otázky na toto téma stroze odmítá protože mu jsou nepříjemné.
3. Často kritizuje jednotlivé věřící i celé společenství, obviňuje je z různých věcí - i nevybíravými slovy.
4. Chová se jako by nic nepotřeboval.

Co dělat, když přijdou pochybnosti?

1. ROZPOZNÁNÍ POCHYBNOSTI. Možná jsi už sám někdy takto přemýšlel: "Když jsem přijal Pána Ježíše Krista, nic se nedělo, neměl jsem žádný zvláštní pocit." - "Já nevím, jestli jsem správně uvěřil." - "Nemám svědectví Ducha svatého." - "Myslím, že jsem spáchal neodpustitelný hřích." - "Na mém životě se nepozná, že jsem křesťan, já jsem uboze selhal."

2. SEBEZKOUMÁNÍ. Následující otázky mohou pomoci zjistit skutečný duchovní stav: "Byl sis někdy v životě vědom hrůzy svých hříchů?" - "Na čem zakládáš svou naději, že přijdeš do nebe?" - "Kdy

a za jakých okolností jsi přijal Ježíše Krista?" Každý pravý křesťan prožil ve svém životě usvědčení z hříchů, činil pokání a zakládá svou jistotu spasení jedině na Ježíši Kristu a Jeho díle na Golgotě. Zpravidla si pamatuje okamžik, kdy se bezvýhradně světil Ježíši Kristu jako Pánu a Spasiteli. A pokud neví, kdy se to stalo, přece ví, že se Pánu odevzdal.

3. POSILNĚNÍ MODLITBOU. Pokud máš pochybnosti, svěť to v modlitbě Ježíši Kristu jako svému Pánu a Spasiteli. Opakování takové modlitby však není náhražkou za důvěru v Boží slovo a spolehnutí na ně.

Smysl sebehodnocení

Pokud jde o spasení, Pán Ježíš nás varoval před-sebeklamem. Mnozí tvrdí, že ho znají a že pro Něho mnoho udělali, a přece budou vyvrženi do temnoty, protože opravdově neuvěřili (Matouš 7,21-23; Lukáš 13,23-28). Pokud tedy máš nějaké pochybnosti, měl by ses zkoumat, zda opravdu žiješ z víry (2.Korintským 13,5). Lze přitom použít měřítek uvedených výše. Pokud stále ještě pochybuješ, odevzdej se Ježíši Kristu jako svému Spasiteli a Pánu.

OTÁZKY A ÚKOLY

Po poznání Boha je nejdůležitějším krokem získat jistotu, že mu navždy patříme. Jak si můžeme být jisti, že máme věčný život? Promysli si svědomitě následující otázky.

1. Které z následujících vyjádření nejlépe přibližuje biblické pojetí jistoty spasení?
  - a) Myslím, že mám věčný život.
  - b) Doufám, že mám věčný život.
  - c) Vím, že mám věčný život.
  - d) Po smrti se dovím, zda mám věčný život.
(Vyber jednu odpověď.)

2. Zakroužkuj správnou odpověď (v závorce) u následujících výroků.
  - a) Je možné, aby člověk už teď věděl, že má věčný život.
(ano/ne)
  - b) Je možné mít jistotu spasení, která staví na nesprávných základech. (ano/ne)
  - c) Někteří se prohlašují za věřící a budou zatracení. (ano/ne)
  - d) Jistota spasení je pouhý lidský optimismus a domněnka.
(ano/ne)

3. Řekni vlastními slovy obsah veršů z 1.listu Janova 5,10-13.

4. Co říkají tyto verše o možnosti vědět, že člověk má věčný život?

1.list Janův 2,3

1.list Janův 3,14

1.list Janův 3,19

1.list Janův 3,24

1.list Janův 4,13

5. Které z následujících svědectví nejlépe potvrzuje skutečnost, že máme správný vztah k Bohu? Seřad' tyto čtyři body od nejdůležitějšího k nejméně důležitému:

- a) svědectví přátel
- b) Boží slovo
- c) objektivní svědectví nového života
- d) vnitřní svědectví

6. Proč je podle Matouše 7,21-23 důležité, aby jistota našeho spasení spočívala na spolehlivých základech?

7. Které z objektivních znaků nového života uvedených v lekci jsou skutečností ve tvém životě?

8. Měl jsi někdy od okamžiku, kdy jsi Ježíše Krista přijal za svého Pána a Spasitele, pochybnosti o svém věčném životě? Jak ses s nimi vyrovnal?

9. *Jaký je tvůj názor?*

Co bys odpověděl, kdyby se tě někdo zeptal: "Jak si můžeš být jist, že máš věčný život?"

10. Co tomu řeknou jiní?

Navaž v tomto týdnu kontakt nejméně se třemi lidmi a polož jim následující otázky. Můžeš postupovat třeba takto:

"Dělám anketu v rámci biblického kursu zde v ... Mohl byste mi, prosím, pomoci a říci mi svůj názor na tři důležité otázky?"

1. Myslíte, že je možné, aby člověk věděl, že má věčný život?
2. Co měl podle Vašeho mínění apoštol Jan na mysli, když psal:
"Toto píšu vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život" (1.list Janův 5,13).
3. Dospěl jste v životě někdy k bodu, kdy jste s jistotou věděl, že máte věčný život?

Srdečně Vám děkuji za Vaši pomoc. Máte zájem o výsledky ankety? Děkuji."

Napiš jméno a adresu tázaného na lístek, který jsi dostal od vedoucího kursu. Poznamenej si jeho odpovědi na zadní stranu s poznámkou, zda si přeje výsledky ankety. Lístek odevzdej vedoucímu kursu. Ten výsledky vyhodnotí a zájemcům zašle.

LEKCE 13

NOVÝ ŽIVOT

*"Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti" (Jan 10,10).
"Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra," jak praví
Písmo" (Jan 7,38). "Kdo se narodil z Boha, přemáhá svět" (1.list
Janův 5,4).*

Tyto úžasné výroky vztahující se na život člověka, který uvěřil v Pána Ježíše, jsou v Novém zákoně podány naprosto jasně jako norma křesťanského života. Pokoj, vyrovnanost a duchovní moc nemají být mezi následovníky našeho Spasitele něčím výjimečným, ale mají to být normální projevy nového života. Pán nejen nabízí odpuštění hříchů a jistotu věčného života, ale také nový život, kdy Kristův Duch aktivně působí, proměňuje naše chování a obnovuje naši mysl. Takový život je skutečně možné vést, jestliže věnujeme pozornost tomu, co Písmo říká o tom, jak máme žít. Duchovní požehnání a moc nejsou pro věřícího samozřejmostí. Jsou vysoce podmíněné.

Slovo k nově obráceným

Hovořili jsme o nutnosti být si jist, že mám věčný život skrze Pána Ježíše Krista. Je důležité, abychom upjali své naděje k jasným slibům v Božím slově, které se týkají Jeho osoby. Je také důležité vést změněný život. Ten je potvrzením, že známe Pána Ježíše. Napřed několik povzbuzení:

1. VYZNEJ KRISTA JAKO SVÉHO PÁNA PŘED DRUHÝMI (Římanům 10,9-10; Lukáš 12,8). Nechtěj být tichým, neodhaleným křesťanem.

2. PŘERUŠ VŠECHNY NEDOBŘÉ KONTAKTY A SKONČI SE ZLOZVYKY (Žalm 1; 2.Korintským 6,14-18). Nedovol, aby tě druzí stáhli, když se jim snažíš pomoci.

3. VYHLEDEJ NĚKOHU ZRALEJŠÍHO, kdo se bude s tebou modlit a bude ti pomáhat růst (Kazatel 4,9-10). Máš-li podporu, je v tom velká posila a povzbuzení.

Zásady duchovního života

Vítězný křesťanský život není určen jen pro misionáře a výjimečně učenáky. Je to Kristova vůle pro všechny Jeho lidi (2.Korintským

2,14; Efezským 4,13). Následující myšlenky ukazují cestu každodenního úspěchu:

1. DENNĚ SE PODŘIZUJ KRISTU JAKO PÁNU (Koloským 2,6; 2. Korintským 8,5). On nemůže požehnat tomu, kdo se nechce na kolenu sklonit před Jeho svrchovaností a láskou. Jsme Jeho a ne sami svoji (1. Korintským 6,19-20).

2. DENNĚ SE PODŘIZUJ VEDENÍ DUCHA SVATÉHO (Římanům 6,13-19; 8,14). Nemáme zarmucovat, uhašovat ani odpírat tomu, kdo v nás bydlí a je naším "pomazáním" (Římanům 8,9; 1. list Janův 2,27). Máme být stále naplňováni a vedeni Duchem (Efezským 5,18-19). Věřící člověk naplněný Duchem žije k Boží slávě (Koloským 1,10).

3. ZABÝVEJ SE VÍCE KRISTEM NEŽ SEBOU SAMÝM (Židům 12,2-3). Zaměřuj své myšlenky na Něho (Koloským 3,2). Celý náš život má být podřízen Kristu a ne našemu já. Odvrátit se od sebe sama je nedílnou součástí naší proměny.

4. POSLOUCHEJ BOŽÍ SLOVO (Jan 14,15,21; 15,10; 1. list Janův 3,24). Poslouchat Boha je lépe než obětovat (1. Samuelova 15,22). Jak můžeme Ježíše nazývat Pánem a přitom nedělat to, co říká? (Lukáš 6,46). Svoboda Ducha neznamena dělat, co se líbí nám, ale to, co se líbí Jemu. Poslušnost Jeho slovu přináší další světlo (Židům 5,14). Musíme chtít konat Boží vůli (Jan 7,17). Lze počítat se zkouškami v oblasti naší ochoty (1. Mojžíšova 22,1-18). Poslušnost Božímu slovu bychom neměli nazývat "zákonictvím". Zákonictví je přidávání lidských požadavků k Božím - ať se to týká spasení nebo praktického života obráceného člověka.

5. VĚŘ BOHU A SVĚŘUJ SE MU V KAŽDÉ POTŘEBĚ (Židům 11,8; Jan 14,1). Máme chodit vřou (2. Korintským 5,7). Věra je v určitém smyslu Božím darem, ale v jiném smyslu morální odpovědností člověka. Proto Ježíš vyčítá některým ze svých učedníků jejich nevěru (Matouš 8,26; Lukáš 24,25).

6. SLUŽ DRUHÝM KVŮLI KRISTU (Galatským 5,13; 2. Korintským 4,5; Koloským 3,23-24). Kdo občerstvuje druhé, bude sám občerstven (Přísloví 11,25). Žádný věřící nemůže růst jen tím, že přijímá požehnání a nic ze sebe nevydává. Tak je to s Mrtvým mořem: je mrtvé, protože jen přijímá a nic nevydává.

7. OVLÁDEJ SVŮJ ŽIVOT (1. Korintským 9,27). Sebeovládání, zdrženlivost je jedním z ovoce Ducha (Galatským 5,22; 2. list Petřův

1,6). Věřící má "umrtvovat" skutky těla (Římanům 8,13; Koloským 3,5). Bůh nám při našem sebeovládání pomáhá (Židům 12,6-7).

Je potřebné každodenně Bohu vydávat své tělo (Římanům 12,1-2). Máme se vzpírat ďáblu (List Jakubův 4,7), snášet a překonávat pokušení (List Jakubův 1,12), být horliví v dobrých skutcích (Titovi 2,14) a milovat druhé (Jan 13,34). Jestliže uděláme něco zlého, máme hřích vyznat a opustit (Příslaví 28,13).

Co dělat, když člověk zklame, zhřeší?

Je možné, aby věřící zakopl nebo se dopustil chyby? Samozřejmě ano. Podívej se na Davida, Petra nebo jiné velké Boží muže. Je však důležité usilovat o návrat k Bohu, jinak se vystavujeme Jeho kázni a nápravě (Židům 12,5-9). Zde jsou Boží pokyny:

1. DĚLEJ TO, CO JE TVOU ODPOVĚDNOSTÍ.

- Vyznej a opusť každou myšlenku nebo skutek, o kterém víš, že není podle Boží vůle (Příslaví 28,13; 1.list Janův 1,9).
- Pokud je to možné, vyrovnej vše s druhými lidmi (Matouš 5,23-24; Římanům 12,18).
- Odpouštěj (Matouš 6,14-15; 18,35). Buď shovívavý (Koloským 3,13). Pokud je to možné, přikryvej vše láskou (1.list Petrův 4,8; 1.Korintským 13,4-7).
- Vrať se do plného obecenství s Bohem prostřednictvím Jeho slova a modlitby a také do společenství věřících v místním sboru.

2. SPOLEHNI SE NA KRISTOVO VÍTĚZSTVÍ. Skoncuji s opakovanými chybami. Uvědom si, že Pán Ježíš vytvořil základ pro vysvobození z moci hříchu v našem životě.

- Zlomil moc hříšné přirozenosti (Římanům 6,6) a odsoudil hřích na těle (Římanům 8,3). My, kteří jsme kdysi byli otroci hříchu (Římanům 6,20), jsme nyní osvobozeni. To neznamená, že se tím naše stará přirozenost vymazala nebo že zmizela (Galatským 5,16-17; Římanům 7,21.23; Matouš 26,41).
- Věřící se už nemusí bát satana. Ten byl poražen na kříži (Jan 12,31; 16,11) a jeho moc nad věřícími byla zlomena (Koloským 2,15; Židům 2,14). Máme se mu však vzpírat (1.list Petrův 5,8-9; List Jakubův 4,7) a nedávat mu příležitost (Efezským 4,27).

- c) Svět obsahuje satanský systém hodnot, morálku a bezbožný vliv, a tím je křesťanovi nepřítel (1.list Janův 2,15-16). Tím se odlišuje "svět" od lidí, kteří jsou ve světě - ty Bůh miluje. Svět jako systém byl naším Pánem odsouzen (Jan 12,31; 1.Korinským 11,32). Pán se za nás modlí, abychom byli před ním uchráněni (Jan 17,15). Svět přemáháme vírou (1.list Janův 4,4; 5,4).

Zásady pro chvílky ztišení

Každý věřící člověk potřebuje denně trávit čas s Bohem. Má mít úzký vztah s osobou Pána Ježíše. Věřící, jehož Bůh používá a kterému žehná, se vyznačuje několika znaky:

1. ZTIŠENÍ. Učedník musí být bdělý, aby slyšel Boží hlas (Izajáš 50,4). První část dne by měla začínat s Ním (Marek 1,35). Večer nebo jinou část dne je dobré vyhradit pro studium Písma a modlitbu, avšak zkušenosti mnoha svatých mužů v Písmu i praxe samotného Pána potvrzuje, že je třeba začít den s Bohem. Tato pravidelná doba je určena pro přemýšlení a přímé obecenství s Bohem.

2. MODLITBA. Náš Spasitel řekl: *"Je třeba stále se modlit a neochabovat"* (Lukáš 18,1). Neměli bychom se proto modlit jen tehdy, když se nám chce, ale pravidelně. Rozmlouvání s Bohem by mělo být naší neustálou potřebou. Jestliže nepřijímáme, je to pravděpodobně proto, že neprosíme (Matouš 7,7). Velmi důležité také je, abychom každý den modlitbou nejenom začínali, ale zůstali s Pánem trvale ve spojení a našli si chvíli ke ztišení i ve shonu všedních dnů.

3. STUDIUM PÍSMO. Písmo nám Bůh dal jako potravu pro naši duši (Židům 5,12-14; Žalm 19,10). Máme "jíst" Boží slovo (Jeremjáš 15,16). *"Jak si mladík udrží svou stezku čistou? Musí se vždy držet tvého slova"* (Žalm 119,9).

Ráno je vhodná doba pro zamyšlení nad krátkým úsekem; kromě toho je potřebné systematické studium - přečtení celé Bible a zvláštní osobní studium pro různé účely (potřebná témata, příprava na rozhovory s lidmi...). Je důležité číst Bibli tak, abych si z přečteného sám uměl vyvodit praktické důsledky. Doporučuje se také učit se některé úseky zpaměti (Žalm 119,11).

4. SVĚDECTVÍ. Je nám dána moc od Boha, abychom byli na světě svědky Pána Ježíše (Skutky apoštolské 1,8). Přirozeným způsobem svědectví je hovořit s druhými o své víře jako o součásti života. Po

překonání prvního ostychu budeme schopni hovořit o Kristu s těmi, kteří jsou ztraceni a bez záchrany by museli strávit věčnost bez Boha.

Zásady sborového života

Pán Ježíš Kristus velmi miluje svou Církev, i když je zde na zemi plná chyb (Efezským 5,25). Jeho Církev tvoří vykoupení lidé. On chce, aby se scházeli a navzájem se povzbuzovali, chválili Pána, kázali Jeho slovo a poslouchali Jeho příkazy. Bible neschvaluje, aby věřící žil jen sám s Bohem bez obecnství s věřícími v místním sboru. K tomu se vztahuje úsek ve Skutcích apoštolských 2,41-46. Studiem tohoto oddílu dojdeme k následujícím normálním součástem a odpovědnosti církve:

1. KŘEST. Nově obrácený křesťan veřejně vyznává Pána Ježíše Krista (Skutky apoštolské 8,36-37).

2. APOŠTOLSKÉ UČENÍ. Toto učení je dnes obsaženo v Bibli, a zahrnuje i Starý zákon, což je také Boží slovo. Kázání a vyučování Božského slova skupinám věřících je jedním z Božích doporučených prostředků růstu. Dává systematické rady a pokyny a také povzbuzuje a je doplňkem k samostatnému biblickému studiu.

3. OBECENSTVÍ. Věřící nemají opouštět společná shromáždění (Židům 10,25). O těch, kteří je opouštějí, je řečeno, že "nejsou z nás" (1.list Janův 2,19). Izolace nebo individualismus nemá místo v životě zdravého křesťana. Všimni si, jak byli první křesťané k sobě přitahováni (Skutky apoštolské 2,44-47). Sleduj způsob oslovení na začátku dopisů v Novém zákoně.

4. LÁMÁNÍ CHLEBA. To souvisí se vzpomínkovou slavností s chlebem a vínem, jak ji ustanovil Pán večer, než byl zrazen (Lukáš 22,19-20). První křesťané lámání chleba (památku) zachovávali (Skutky apoštolské 20,7; 1.Korintským 11,23-34).

5. MODLITBY. Je namístě, aby se vedle osobních modliteb věřící scházeli také ke společným modlitbám (Skutky apoštolské 1,14). Společná modlitba má zvláštní hodnotu (Matouš 18,19). Za mnohými velkými událostmi stála právě společná modlitební shromáždění věřících.

Vydal ses Kristu jako svému Pánu a Spasiteli. To je správný začátek. Nyní je třeba se mu cele svěřit, aby mohl každodenně v tobě žít (Galatským 2,20). Tak bude moci v tobě a skrze tebe vést vítězný život.

OTÁZKY A ÚKOLY

"Narodit se znovu" znamená začít nový život. Souvisí s tím mnoho výsad i odpovědnost. Je třeba rozumět níže uvedeným bodům.

1. Pán Ježíš Kristus přišel, aby dal věřícím

- a) věčný život.
  - b) plnohodnotný život zde na zemi.
  - c) vítězství nad světem a v pokušeních.
  - d) všechno výše uvedené.
- (Vyber jednu odpověď.)

2. Jestliže někdo uvěří v Krista, je důležité, aby

- a) se změnila jeho osobnost.
  - b) vyznal Krista veřejně.
  - c) skončil s nedobrymi zvyky a přerušil nezdravé kontakty.
  - d) hledal pomoc u zralých křesťanů.
- (Vyber alespoň tři odpovědi.)

3. Řekni vlastními slovy verše 1.Korintským 6,19-20. Co tyto verše pro tebe osobně znamenají?

4. V následujících verších vyhledej klíč k vítěznému křesťanskému životu.

- a) Jan 14,21
- b) Římanům 12,1-2
- c) 2.Korintským 4,5
- d) Efezským 5,18
- e) Koloským 3,2
- f) Židům 11,6

5. Zakroužkuj, zda jsou následující výroky pravdivé.

- a) Když se někdo stane křesťanem, je možné, aby ještě hřešil. (ano/ne)
- b) Musíme hřešit. (ano/ne)
- c) Nezáleží na tom, jestli hřešíme nebo ne, protože jsme spaseni jednou provždy. (ano/ne)
- d) Jako spasení lidé nemusíme již vyznávat své hříchy, protože Bůh nám je všechny odpustil - minulé, přítomné i bu doucí. (ano/ne)

6. Jak se na odpuštění a obnově křesťanského života podílí Bůh a jak člověk? (1.list Janův 1,9)?

7. K čemu nás vybízejí následující verše týkající se prohloubení našeho obecenství s Pánem?

Marek 1,35

Skutky apoštolské 1,8

Žalm 119,9.11

8. Kterými pěti znaky se vyznačovali věřící v prvotní církvi? (Skutky apoštolské 2,41-42)

a)

b)

c)

d)

e)

Které z nich se již staly skutečností ve tvém křesťanském životě?

9. Jaký je tvůj názor?

Které události vedly k tomu, aby ses stal křesťanem? Které změny od svého znovuzrození považuješ ve svém životě za nejvýznamnější?

10. Co tomu řeknou jiní?

Navaz v tomto týdnu kontakt nejméně se třemi lidmi a polož jim následující otázky. Můžeš postupovat třeba takto:

"Dělám anketu v rámci biblického kursu zde v ... Mohl byste mi, prosím, pomoci a říci mi svůj názor na tři důležité otázky?"

1. Co je pro křesťana důležitější: přijít do nebe nebo mít plný život zde na zemi?
2. Jak by podle Vás měl vypadat život opravdového křesťana; zkuste jej stručně popsat.
3. Myslíte si, že je důležité, aby se křesťan aktivně zapojoval do života křesťanského společenství v místě, kde bydlí? Proč, resp. proč ne?

Srdečně Vám děkuji za Vaši pomoc. Máte zájem o výsledky ankety? Děkuji."

Napiš jméno a adresu tázaného na lístek, který jsi dostal od vedoucího kursu. Poznamenej si jeho odpovědi na zadní stranu s poznámkou, zda si přeje výsledky ankety. Lístek odevzdej vedoucímu kursu. Ten výsledky vyhodnotí a zájemcům zašle.

DODATEK A

NEJČASTĚJŠÍ POJMY

1. **ZNOVUZROZENÍ** je nové narození, začátek duchovního života každého věřícího (Jan 3,3-8). Jakmile začíná Boží život, Duch svatý vstupuje do těla věřícího. K tomuto zázraku dochází skrze slyšení a víru v Boží slovo (Římanům 10,17; Efezským 1,13; 1.Petrova 1,23), působením Ducha svatého (Jan 3,5-6; Titovi 3,5) a naší reakcí - tím, že uvěříme této pravdě (2.Tesalonickým 2,13).

2. **SMÍŘENÍ** znamená přivést k sobě dva celky, které byly od sebe oddělené (2.Korintským 5,18-20). Někdo řekl, že smíření, jak je podáno v tomto verši, je totéž jako získat odpuštění od uraženého krále.

3. **VYKOUPENÍ** znamená vysvobození tím, že je za někoho zapláceno výkupné (Římanům 3,24; Židům 9,12). Věřící byli kdysi otroci:

- hříchu a nečistoty (Římanům 6,17-20),
- kletby hrozného soudu podle zákona (Galatským 3,13; 4,5),
- strachu ze smrti (Židům 2,15),
- moci satana (Koloským 1,13; 2,15; Židům 2,14-15).

Nyní jsme byli Kristem osvobozeni (Jan 8,36), protože On zaplatil výkupné svou krví (1.list Petřův 1,18-19).

4. **OSPRAVEDLNĚNÍ** - jde o Boží akt, kdy svatý Bůh prohlásí hříšníka, který věří v Krista, za spravedlivého před sebou a osvobozuje ho od všech důsledků bez jakýchkoli zásluh. To vše je zdarma, milostí (Římanům 3,24). Je vhodné poznamenat, že je to Boží prohlášení, tedy ne naše zkušenost (Římanům 4,4-5; 5,1; Galatským 2,16;3,11). Ospravedlnění se děje z milosti, vírou a Jeho krví, bez skutků a nezávisle na zákonu. Ospravedlnění ze skutků, o kterém je řeč v listu Jakuba (2,14-24) je vyjádřením skutečnosti víry, kterou již člověk má. Není to ospravedlnění s cílem spasit, ale vnější projev víry, který je důsledkem spasení.

5. **PROSTŘEDNÍK** - k tomu, aby bylo možno přivést Boha a člověka k sobě, bylo potřeba zprostředkovatele. Už Job toužil po někom takovém (Job 9,33). Kristus je splněním této tužby (1.Timoteovi 2,5; Židům 8,6; 9,15; 12,24).

6. **SLITOVÁNÍ** souvisí obsahově se "slitovnicí" ve svatyni, na

kteřou se ve Starém zákoně kropila obětní krev před Boha (Římanům 3,24; Židům 9,5-7; 1.list Janův 4,10). Díky Kristovým zásluhám (ne našim lidským) byl Bůh uspokojen a požadavky spravedlnosti uspokojeny. Hříšník volá ve své modlitbě: "Bože, slituj se nade mnou hříšným!" (Lukáš 18,13)

7. POSVĚCENÍ je vlastně stav, do kterého člověk vstupuje vírou v Krista (Skutky 26,18). "Posvětit" znamená "oddělit"

- od hříšných a poskvřujících prvků tohoto života,
- ke svatým Božím cflům.

Pokud jde o naše postavení v Kristu, jsme jednou provždy posvěceni v Něm (Skutky apoštolské 20,32; 1.Korintským 6,11; Židům 10,10; Juda 1). To platilo i o hříšných Korintánech (1.Korintským 1,2; 5,1-2). Všichni věřící jsou posvěceni tím, že jsou "v Kristu", a proto nazýváni "svatí". Důvodem je spojení s Ním.

Slovo posvěcení však má ještě jeden význam. Duch svatý nás stále posvěcuje a Jeho úsilím je uvést nás do podoby obrazu Božho Syna (Římanům 8,29). Jsme tedy vybízeni, abychom v praxi dokazovali to, čím ve skutečnosti jsme.

OTÁZKY A ODPOVĚDI

Pokud nejsi křesťan a nevíš, jak se jím stát, ale zajímá tě to, a pokud bys byl ochoten chvilku nezaujatě přemýšlet, pak tě určitě tyto stránky budou zajímat. Křesťanská zvěst je zde podána jako soubor otázek a odpovědí: otázek, jaké asi kladeš a odpovědí vycházejících přímo z Bible.

Kde začít? Začneme tím, co dalo vůbec vznik potřebě evangelia, a to je

Hřích

• Co je to hřích?

Hřích je nezákonnost, tedy snaha prosadit svou vůli bez ohledu na Boha nebo lidi. Znamená to minout se cílem, nesplnit Boží normy dokonalosti v myšlení, ve slovech i ve skutcích. Je to selhání v tom, o čem víme, že je správné (Římanům 3,23; List Jakubův 4,17; 1.list Janův 3,4).

• Kde došlo k prvnímu hříchu?

K prvnímu hříchu došlo v nebi, když Lucifer, vůdce andělů, chtěl zaujmout Boží pozici. Byl pak z nebe shozen a od té doby je označován jako satan (Izajáš 14,12-15).

• Jak se dostal hřích na svět?

Hřích přišel na svět skrze Adama, když neposlechl Boha a jedl zakázané ovoce v ráji, v zahradě Eden (1. Mojžíšova 3,1-13).

• Proč Bůh dovolil, aby na svět přišel hřích?

Bůh udělal člověka jako svobodnou, morální bytost s právem rozhodovat se mezi dobrým a zlým. Jeho touhou bylo, aby se Jeho stvoření rozhodlo Jej milovat a sloužit mu dobrovolně, aby táhlo k dobrému a ne ke zlému. Jestliže si stvoření má právo vybrat dobré, má tedy také právo se rozhodnout pro zlé (1.Mojžíšova 2,15-17).

• Co by se stalo s Adamem, kdyby nebyl zhřešil?

Mohl by se radovat z dlouhého života v zahradě Eden, v ráji (1.Mojžíšova 2,17).

• Co se stalo Adamovi, když zhřešil?

1. Stal se vůči Bohu duchovně mrtvým, duchovně oddělený od Boha.
2. Podléhá fyzickému utrpení, nemoci a smrti.
3. Ztratil darovanou nevinnost, stal se nespravedlivým, nesvatým,

vinným, ztraceným, nepřitelem a Bohu cizím (1.Mojžšova 3,7; Efezským 2,1-3).

4. Kdyby zemřel ve svém hříchu, musel by trpět ve věčném zahynutí.

• **Jaký vliv měl Adamův hřích na jeho děti?**

Hříšná přirozenost se přenesla i na jeho potomky. *"Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt; a tak smrt zasáhla všechny, protože všichni zhřešili"* (Římanům 5,12; viz také verše 13-19).

• **To myslíte, že všichni jsme se narodili na svět hříšní kvůli Adamovu hříchu?**

Ano! Adam mohl zplodit jen děti se stejnou přirozeností jako měl on, a ta byla hříšná. Všechny děti je třeba učit konat dobré, ale ony umí dělat zlé, aniž by je tomu někdo učil (Žalm 51,5).

Plechová forma na bábovku dává tvar všem bábovkám, které se ve formě pečou. Když forma spadne na zem a pokříví se, pak na všech dalších bábovkách bude tato vada vidět.

• **Není to nespravedlivé, že Adamova hříšná přirozenost se přenesla na nás všechny?**

Adam jednal jako představitel lidského pokolení. Všichni jsme stvořeni jako svobodné, morální bytosti, zřejmě bychom všichni jednali stejně jako Adam.

• **Copak není v každém člověku něco dobrého?**

Závisí to na tom, zda se na to díváme z Božího nebo lidského hlediska. Bůh na člověku nenajde nic, čím by si mohl zasloužit vstup do nebe. Pokud jde o spravedlnost nebo způsobilost ke vstupu do nebe, Bůh říká, že ji nikdo nemá. Člověk je naprosto zkažený (Izajáš 1,6).

• **Co to znamená "naprosto zkažený"?**

Znamená to, že hřích ovlivnil každou část lidské bytosti a že i když se snad nedopustil všech hříchů, je toho schopen (Jeremjáš 17,9; Římanům 3,10-18; Římanům 7,18). Navíc to znamená, že je naprosto neschopen se Bohu nějak zalíbit, pokud jde o spasení (Římanům 8,8).

• **Bude Bůh něco vyčítat i těm, kteří nikdy nikoho nezabili, nebyli opilci, nežili nemorálně a tak dále?**

Bůh nevidí jen to, co člověk dělá, ale také to, co je v něm. Nitro člověka je daleko horší než to, co dělá. Nečisté myšlení, nenávisť

vůči komukoliv, dvojsmyslné pohledy - to všechno jsou v Božích očích hrozná hříchy (Matouš 5,27; Marek 7,21-23; Římanům 8,7-8). Oddělují člověka od Boha (Izajáš 59,1-2).

• **Ale někteří hříšníci jsou horší než jiní!**

Jistě, ale nemůžeme se srovnávat s jinými. To není moudré. Nebudeme souzeni podle druhých, ale ve světle Boží svatosti a dokonalosti (Římanům 2,1-3; 2.Korintským 10,12).

• **Budou všichni hříšníci potrestáni stejně?**

Ne! Všichni, kdo zemřou se svými hříchy, stráví věčnost v pekle. Ale i tam bude určité odstupňování v závislosti na tom, jak člověk využil příležitosti ke spasení a na tom, jakých hříchů se dopustil (Matouš 11,20-24).

• **A co pohané, kteří nikdy neslyšeli evangelium?**

Bůh se zjevil celému lidstvu ve stvoření a ve svědomí. Jestliže pohan žije podle tohoto poznání, Bůh mu pošle další světlo, aby mohl být spasen. Ale pohané odmítli, přehlúšili poznání pravého Boha a klaněli se modlám ze dřeva a kamení. Nemají tedy výmluvu (Římanům 1,20). Bez Krista je pohan ztracen a proto jdou misionáři do celého světa s evangeliem.

• **Jak mi můžete dokázat, že jsem hříšník?**

Jestliže na některou z následujících otázek odpovíš "Ne", pak jsi hříšník. Pokud jsi neuvěřil v Krista jako svého Pána a Spasitele, pak jsi ztracený a potřebuješ zachránit.

1. Miluješ Boha celým svým srdcem, duší, silou a myslí?
2. Miluješ svého bližního jako sebe sama?
3. Byl bys rád, kdyby se tvoji přátelé dověděli tvou nejšpinavější myšlenku, kterou jsi kdy měl?
4. Je tvůj život ve tmě stejně bezúhonný jako na světle?
5. Jsi ve všem čistý, když jsi sám i když jsou kolem tebe jiní?
6. Jsi stejně čistý, když jsi doma i když jsi mimo domov?
7. Udělal jsi vždy všechno dobré, které jsi mohl udělat?
8. Můžeš poctivě říci: "Nikdy jsem nebral jméno Boží nadarmo"?
9. Jsi si jist, že jsi nikdy nelhal?
10. Jsi dokonalý jako Pán Ježíš Kristus?

Potřeba spasení

• **Jaký je Boží postoj k hříchu?**

Bůh je naprosto svatý a proto nemůže schvalovat ani omlouvat

žádný hřích. Je naprosto spravedlivý. Musí hřích trestat, ať jej najde kdekoliv. Prohlásil, že "odplata za hřích je smrt" (Římanům 6,23).

• **Jaký má Bůh postoj k hříšníkovi?**

Bůh miluje stvoření, které učinil. Nenávidí hřích, ale miluje hříšníka.

• **O co Bohu jde ve vztahu k hříšníkům?**

Boží touhou pro všechny je, aby byli spaseni. Nechce, aby zahynuli (2.list Petrův 3,9; 1.Timoteovi 2,4).

• **Jaký problém vznikl, když přišel hřích na svět?**

Šlo o problém, jak může Bůh zachránit bezbožné hříšníky a zůstat přitom spravedlivý (Římanům 3,26).

• **V čem spočíval tento problém?**

Boží láska usilovala o záchranu hříšníka (Ezechiel 33,11). Ale pro Boží svatost nemohl dovolit, aby se do nebe dostal někdo hříšný (1.Korintským 6,9-10). Jeho spravedlnost vyžadovala, aby všichni hříšníci za své hříchy zemřeli (Židům 9,27). Problém tedy zněl: Jak uspokojit Boží lásku, aby přitom Bůh zůstal svatý a spravedlivý?

• **Co by se stalo, kdyby Bůh nic nepodnikl?**

Všichni hříšníci by zahynuli v pekle (Žalm 9,17).

• **Necítí to Bůh jako příliš kruté, aby poslal všechny do pekla?**

Bůh je dobrý, ale je zároveň spravedlivý a svatý. Žádná z těchto vlastností nemůže být na úkor jiné. Jeho láska se může projevit jen spravedlivým, svatým způsobem.

• **Bylo by to od Boha spravedlivé, kdyby nedělal nic?**

Ano. Pak by se nám všem dostalo právě toho, co si zasloužíme. Ale Jeho láska jej vedla k akci.

• **Jak by bylo možné tento problém vyřešit?**

Jen tak, že by našel zástupce, který by zemřel na místě provinilého hříšníka.

• **Jaké požadavky by musel takový zástupce splňovat?**

1. Musel to být člověk; jinak by zastupování nebylo spravedlivé.

2. Musel to být bezhříšný člověk. Kdyby nebyl bez hříchu, musel by zemřít za své hříchy.

3. Musel to být Bůh, protože zástupce musel být schopen odstranit nekonečné množství hříchů ohromného množství lidí.

4. Musel být ochoten za hříšníky zemřít; jinak by Satan obvinil Boha, že nevinnou oběť nespravedlivě donutil zemřít za hříšné vzbouřence.

- **Existoval takový zástupce?**

Ano, Bůh našel zástupce, který vyhovoval všem těmto požadavkům, a to v osobě svého jediného Syna, Pána Ježíše Krista (Izajáš 53,4-5).

Dílo Kristovo

- **Byl Ježíš opravdu člověk?**

Ano, narodil se jako dítě ve stáji v Betlémě, vyrostl v Nazaretu a svou službu ukončil v Jeruzalémě.

- **Byl bezhříšný?**

Ano, byl počat z Ducha svatého a narodil se z panny, nezdědil tedy Adamův hřích. Hřích prostě nepoznal; přes mnohá pokušení nikdy nezhrěšil (2.Korinským 5,21; 1.list Petrův 2,22; 1.list Janův 3,5).

- **Je Ježíš Bůh?**

Ano, Ježíš je opravdu Bůh stejně jako je skutečný člověk (Jan 1,1; 10,30; Koloským 2,9; Židům 1,8).

- **Byl Ježíš ochoten zemřít místo hříšníků?**

Byl, vyjádřil naprostou ochotu splnit Otcovu vůli, i když to znamenalo smrt (Žalm 40,7; Jan 10,17-18).

- **Nemohli bychom být zachráněni už jen Jeho bezhříšným životem?**

Ne, Jeho bezhříšný život nás nezbaví našich hříchů (Jan 12,24).

- **Proč musel zemřít?**

Naše hříchy si zasloužily věčnou smrt. Musel nést trest na svém těle na kříž (1.list Petrův 2,24).

- **Vztahoval se na Jeho zástupnou smrt nějaký zvláštní požadavek?**

Ano, musela být prolita Jeho krev (1.list Petrův 1,19)

- **Proč to bylo nutné?**

Bůh prohlásil, že bez prolití krve není očištění od hříchu (Židům 9,22).

- **Proč je krev tak důležitá?**

Krev je život těla. Prolití Kristovy krve znamenalo, že dal svůj život jako Zástupce za lidi (3.Mojžíšova 17,11).

- **Co se vlastně stalo na kříži?**

Bůh vložil na Pána Ježíše všechny naše hříchy. Zemřel smrtí, kterou si naše hříchy zaslouhovaly (Lukáš 23,44).

- **Co řekl Ježíš před smrtí?**

"Dokonáno je!" (Jan 19,30).

- **Co to mělo znamenat?**

Znamenalo to, že dílo záchrany a vykoupení je hotovo, že všechno potřebné pro záchranu hříšníků bylo již učiněno (Židům 10,14).

- **Co se s Ježíšem dělo po Jeho smrti?**

Jeho tělo bylo pohřbeno v hrobě, ale třetí den ho Bůh z mrtvých vzkřísil (Lukáš 24,1-7; Jan 19,42).

- **Proč bylo nutné vzkříšení?**

Bůh projevil naprostou spokojenost s dílem svého Syna tím, že Jej vzkřísil z mrtvých (Římanům 4,25).

- **Vstal Ježíš z mrtvých ve skutečném těle?**

Ano, Jeho tělo bylo skutečně tělo z masa a kostí (Lukáš 24,39).

- **Mohli by lidé být spaseni i bez Ježíšovavzkříšení?**

Ne, Jeho vzkříšení bylo nutné, aby ostatní mohli být spaseni (1.Korintským 15,14-19).

- **Co se dělo po vzkříšení?**

Po čtyřiceti dnech byl vzat do nebe, kde se mu dostalo Boží cti a slávy (Skutky apoštolské 1,9).

Poslal na zem Ducha svatého, aby oznamoval úžasné věci, že se otevřela cesta ke spasení ztracených hříšníků.

Cesta spasení

- **Když Kristus dokonal dílo spasení, jsou tedy všichni spaseni?**

Ne, Kristovo dílo je dostatečné co do rozsahu a moci spasit všechny lidi, ale vztahuje se jen na ty, kdo jsou ochotni Jej přijmout. To lze ilustrovat například událostí z americké historie.

V roce 1830 byl ve Filadelfii souzen americkým soudem George Wilson za loupež a vraždu a odsouzen k smrti oběšením. Andrew Jackson, prezident USA mu dal milost. Wilson však milost odmítl a hrdě trval na tom, že to není milost, pokud ji nepřijme. Problém se dostal před Nejvyšší soud USA a nejvyšší soudce John Marshall rozhodl takto: "Milost je cenný papír, jehož hodnota závisí na tom, zda ji jmenovaný přijme. Je neuvěřitelné, že milost odmítá ten, kdo je odsouzen k smrti, ale pokud ji odmítá, pak není milosti. George Wilson musí zemřít." A byl oběšen.

(Lee, Rogert G., *The Sinner's Saviour*; Nashville: Broadman Press, 1950, str. 35-36).

- **Proč Bůh nespasí všechny?**

Chce, aby všichni lidé byli spaseni (1. Timoteovi 2,4), ale rozhodl se, že dá lidem na vybranou, zda chtějí přijmout spasení. Jinak by musel vzít do nebe lidi, kteří tam nechtěli být; pro takové lidi nebe není.

- **Co se musí stát s člověkem, než může jít do nebe?**

Musí být odstraněny jeho hříchy a musí mít novou přirozenost, která mu dává právo žít v nebi (Jan 3,3.5).

- **Jak může být člověk spasen?**

"Milostí jste spaseni skrze víru" (Efezským 2,8-9).

- **Jak rozumět milosti?**

Milost je nezasloužená Boží přízeň, kterou Bůh prokazuje těm, kdo si ji vůbec nezaslouží. Bůh nabízí spasení člověku jako dar, zdarma (Římanům 5,8; Efezským 2,7).

- **Co je to víra?**

Věřit znamená důvěřovat. Člověk uvěří, že Bůh dává spasení zdarma a přijme je - vírou.

- **Čemu je třeba věřit, aby byl člověk spasen?**

Musí věřit v Pána Ježíše Krista (Jan 3,16; 20,30-31).

- **Nestačí věřit, že existuje Bůh?**

Ne, tomu věří i ďáblové a třesou se, ale spasení nejsou (List Jakubův 2,19).

- **Co to znamená věřit v Pána Ježíše?**

Znamená to vyznat, že jsem hříšník, který potřebuje spasení a přijmout Jež jako svou jedinou naději na záchranu, jako Pána svého života (Římanům 10,9).

- **Nestačí věřit všem historickým faktům o Ježíši?**

Ne, je možné, že člověk věří všemu, co Bible říká o Ježíši a přesto je ztracen.

- **Co je tedy ještě třeba?**

Opravdová víra v sobě zahrnuje odevzdání celého života Ježíši jako jedinému Pánu a Spasiteli.

- **Je možné, aby člověk měl víru a nebyl spasen?**

Jistě! Avšak víra v něco bezcenného přinese jen zklamání. Naše víra musí patřit Kristu, chceme-li být spaseni.

- **Platí to pro každého?**

Spasení je nabízeno všem, ale pouze ti, kdo uznají, že jsou ztraceni, mohou být spaseni (Lukáš 19,10).

• **Kdo usvědčuje člověka, že je hříšný?**

Je to svatý Boží Duch, který usvědčuje z hříchu (Jan 16,8-11).

• **Co má dělat ten, kdo si neuvědomuje, že je hříšník?**

Měl by číst Bibli a být upřímný sám k sobě (Římanům 10,17).

• **A co se bude dít potom?**

Pozná, že je hříšný a že jestliže v tomto stavu zemře, půjde do pekla (Jan 8,21.24).

• **Je spasen tehdy, když to pozná?**

Ne, musí činit pokání ze svých hříchů (=litovat jich a vědomě jich zanechat) a přijmout Pána Ježíše Krista jako svého Spasitele (Přísloví 28,13; Skutky apoštolské 16,31).

• **Spasení jen skrze víru - to se zdá příliš jednoduché.**

Možná, ale je to jediná cesta, kterou Bůh ke spasení nabízí. Nám se to možná zdá jednoduché, ale měli bychom si uvědomit, že to Boha mnoho stálo; stálo Jej to smrt Jeho jediného Syna. Je to jednoduché, ale vůbec ne laciné (Izajáš 1,18).

• **Proč se Bůh rozhodl, že spasení bude na základě víry?**

Důvod je zřejmě v tom, že věřit v Něho je jediné, co dovedou všichni obyčejní lidé důsledně udělat. I dítě dovede věřit.

• **A není třeba, aby člověk udělal nějaký skutek, aby byl spasen?**

Ne, neexistuje žádný skutek, který by pro to člověk mohl udělat. Kristus ten skutek vykonal na kříži. Na hříšníka zbývá jen, aby uvěřil (Titovi 3,5).

• **Není v tom rozpor? Říkáte, že nelze UDĚLAT nic, ale že jediné, co člověk může UDĚLAT, je uvěřit.**

Člověk nemůže udělat nic, čím by si mohl zasloužit Boží přízeň. Nemůže nic udělat, aby si mohl vlastním způsobem koupit nebo nějak pomoci ke vstupu do nebe (Římanům 4,4-5).

Víra není zásluha. Člověk se nemůže chlubit vírou v Pána Ježíše; je něco rozumnějšího, než aby člověk věřil svému Stvořiteli? Víra tedy vylučuje lidskou pýchu a proto je to jediné, co člověk může udělat, aniž by dělal "dobré skutky", jimiž by si chtěl zasloužit vstup do nebe (Římanům 3,27).

• **Chcete tedy říci, že spasení není za dobré skutky?**

Tak to říká Bible: "... ne ze skutků, aby se někdo nechlubil" (Efezským 2,9).

• **Proč nemůže být člověk spasen na základě dobrých skutků?**

Člověk je hříšník a všechno, co dělá, je poskvrněno hříchem. I to

nejlepší, co člověk dokáže, vypadá před Bohem jako poskvrněný šat (Izajáš 64,6).

• **Dejme tomu, že bych žil ode dneška dokonale. Byl bych spasen?**

Ne, protože Bůh vyžaduje vyrovnání za minulost. Tvoje hříchy z minulosti se musí nějak odstranit a teprve pak můžeš vstoupit do Boží přítomnosti (Kazatel 3,15).

• **Chcete tedy říci, že se slušní, vážení, kulturní lidé nedostanou do nebe?**

Do nebe se dostanou pouze ti, kdo se poznali jako hříšníci a vynávají Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele (Matouš 21,31).

• **A neexistují lidé, kteří na nebe nejsou sice dost dobří, ale na peklo zase nejsou tak špatní?**

Ne, na světě žijí pouze dvě skupiny lidí, spasení a nespasení (1.Korintským 1,18).

• **No a nejsou někteří lidé tak zlí, že už nemohou být spaseni?**

Ne, evangelium je pozvání pro všechny a přijít může, kdo chce (Izajáš 55,7; 1.Timoteovi 1,15; Židům 7,25).

• **Nemusí člověk nějak očistit svůj život, než přijme spasení?**

Pokud si myslí, že si sám svůj život očistí, necítí potřebu Zachránce. Ke Kristu musí každý přijít takový, jaký je, i se svými hříchy a přijmout od Něho odpuštění a pokoj (Izajáš 1,18; Matouš 9,13; Lukáš 19,10).

• **Nemohl bych být spasen, když budu následovat příkladu Pána Ježíše?**

Ježíšův život byl bez hříchu. Žádný jiný člověk není schopen Jej v tom následovat. Kromě toho, jediný důvod, proč Ježíš zemřel, byl ten, že lidé by nemohli být jinak spaseni (1.list Petrův 2,24).

• **Jestliže víra v Pána Ježíše je ta jediná správná cesta, proč Jej obrovská většina lidí odmítá?**

Satan zaslepil mysl těch, kdo nevěří, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Kristovy (2.Korintským 4,4). Je cesta, která se člověku zdá správná, ale vede ke smrti (Příslloví 14,12).

• **Nemohl by člověk být spasen, když se bude snažit držet se "zlatého pravidla"?**

Ne. Když Pán Ježíš řekl: "Čiňte druhým tak, jak byste chtěli, aby vám činili oni," mluvil k těm, kteří již byli spaseni. Nikdy to nepovažoval za cestu do nebe.

- **A není spasení v tom, že budeme dodržovat blahoslavenství nebo žít podle Kázání na hoře?**

I tato slova byla adresována těm, kdo již přijali Pána Ježíše jako Pána. K tomu, aby je člověk mohl poslouchat, je třeba Boží život a ten člověk dostává při spasení.

- **Snad mi nechcete říct, že nebude spasen ani ten, kdo dodržuje Desatero přikázání?**

Nikdo není schopen naplnit to, co vyžaduje Desatero (Římanům 3,20).

- **A co vlastně Desatero vyžaduje?**

1. Nebudeš mít jiného boha mimo svého Boha.
2. Nezobrazíš si Boha zpodoběním...
3. Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha.
4. Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý.
5. Cti otce svého i matku.
6. Nezabiješ.
7. Nesesmilníš.
8. Nepokradeš.
9. Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví.
10. Nebudeš dychtit po ničem, co patří tvému bližnímu.

(Viz 2.Mojžíšova 20,1-17).

- **Copak nedal Bůh Desatero svému lidu?**

Ano, ale Bůh je nikdy nepovažoval za způsob, jak získat spasení (Galatským 2,16; 3,11).

- **Proč tedy dal Bůh Desatero?**

Aby lidé viděli, jací jsou hříšníci. Stejně jako vedle rovné čáry je poznat, že jiná čára je křivá, tak měl zákon ukázat lidem, jak daleko odešli od norem Boží dokonalosti (Římanům 5,20; Galatským 3,19).

- **Splnil někdo dokonale Desatero?**

Jen Pán Ježíš Kristus.

- **A to nemůžeme být spaseni tím, že On je dodržel?**

Ne. Spasení můžeme být pouze skrze Jeho oběť - smrt a vzkříšení. Skrze zákon jsme odsouzení a prokletí (Galatským 2,21).

- **Kdyby někdo celý život dodržoval zákon, byl by tím spasen?**

Tento člověk by byl dokonalou bytostí, ale potřeboval by spasení.

- **Dejme tomu, že by někdo byl schopen dodržet devět přikázání. Byl by spasen?**

Ne. Zákon vyžaduje nepřetržitou a naprostou poslušnost. Jestliže

někdo přestoupí jedině, je vinen všemi (List Jakubův 2,10).

- **Co se stane, když někdo nesplní požadavky zákona?**

Zemře, navěky (Galatským 3,10).

- **Copak nebylo Desatero přikázání určeno dobrým lidem?**

Ne! Zákon nebyl určen pro spravedlivého člověka, ale pro lidi bezbožné a neposlušné, pro hříšníky, nesvaté, lháře, vrahy svých otců a matek, pro smilnky, únosce, lháře, křivopřísečníky, a co se ještě přičí zdravému učení... (1.Timoteovi 1,9-10).

- **Jaký je tedy cíl Desatera pro nás?**

Jeho cílem je, abychom si uvědomili, jací jsme hříšníci; a dále nás má vést k tomu, abychom prosili Boha o milost (Římanům 3,19).

- **A je to logické, že bychom měli být spaseni jen vírou a ne vírou spolu s dobrými skutky?**

Písmo říká: "*Ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování zachránil nás...*" (Titovi 3,5).

- **Je někde v Bibli řečeno o vztahu víry a skutků?**

Ano, například v listě Jakubově 2,20 - víra bez skutků je mrtvá.

- **Neznamená to tedy, že spasení lze získat z víry a skutků současně?**

Ne. Tento úsek Bible říká, že člověk může tvrdit, že věří, ale pokud nemá skutky víry, pak je vidět, že není ve skutečnosti spasen. Taková mrtvá (jalová, neužitečná) víra nikoho nespasí.

- **A jaká víra tedy spasí?**

Taková, která není jen v ústech, ale je záležitostí srdce a dává nový život naplněný dobrými skutky.

- **Myslíte tedy, že dobré skutky přijdou po spasení, ale že se jimi spasení nedá získat?**

Ano. Nejsme spaseni dobrými skutky, ale jsme spaseni k dobrým skutkům (Efezským 2,8-10).

- **Není třeba vstoupit do nějaké církve, abych mohl být spasen?**

I kdyby někdo vstoupil do všech církví ve městě, nezískal by spasení. "*Musíte se narodit znovu!*"

- **A to Bůh nechce, abychom vstoupili do nějaké církve?**

Jakmile prožije člověk znovuzrození, spasení, stává se součástí Církve, kterou tvoří všichni opravdoví věřící v Pána Ježíše. Pak by si měl vyhledat obecnství v místním sboru, kde Kristus je uznáván jako Hlava a kde se Bible přijímá jako jedině inspirované Boží slovo, dostatečné vodítko ve všech záležitostech víry i morálky.

- **Byl jsem pokřtěn jako malý; neznamená to ještě, že jsem spasen?**

Křest není zdroj spasení. Jen Pán Ježíš Kristus může spasit (Jan 14,6).

- **A to se lidé nemají křtít?**

Ti, kdo se narodili znovu, by se měli dát pokřtít. V Novém zákoně však nikde není zmínka, že by byli křtěni neobrácení lidé nebo děti.

- **Takže ani Večeře Páně nevede ke spasení?**

Ne. Také Večeře Páně byla původně určena jen těm, kdo jsou znovuzrozeni, jen věřícím v Pána Ježíše Krista.

- **Chcete říci, že chození do kostela, přispívání v kostele, účast na obřadech a dodržování všech pravidel také nevede ke spasení?**

Ne, nevedou. Je nutné přijít ke Kristu jako hříšník, činit pokání ze svých hříchů a důvěřovat mu jako jedinému naději (Skutky apoštolské 4,12).

Obvyklé problémy

- **Jak mohu vědět, že mě Pán přijme, když mu uvěřím?**

On sám to řekl a On nemůže lhát. *"Kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven"* (Jan 6,35).

- **Nezdá se to jako skok do tmy - celá ta víra?**

Ne. Je to největší jistota na světě. Banky mohou selhat, podnik se může zhroutit, vláda padnout a lidé nemusí plnit své sliby. Ale Bůh nemůže jednat jinak, než mluví. Slíbil, že spasí každého, kdo přijme Krista vírou (Jan 3,18).

- **Mohl bych být spasen, i když nejsem jeden z vyvolených?**

Evangelium není pro vyvolené, ale pro celý svět. Bůh nabízí jedinečným způsobem spasení každému na světě, kdo přijme Krista Ježíše jako Pána. Spasen bude, pokud udělá to, co říká Bůh (Jan 3,36).

- **Rád bych byl spasen, ale bojím se, že by mi to nevydrželo.**

Nikdo nemá sám o sobě sílu vydržet. Když tě však Bůh spasí, dá ti zároveň sílu, jakou jsi nikdy neměl. Každý věřící má Božho svatého Ducha, který žije v něm. Boží dítě dostává moc vést křesťanský život právě z Ducha svatého (Římanům 8,14).

- **A co když jsem se dopustil neodpustitelného hříchu?**

Podle slov Pána Ježíše je neodpustitelný hřích to, když někdo

tvrdil, že dělal zázraky v moci ďábla. Tvrdil jsi to někdy? Pokud ne, pak jsi nevykonal neodpuštělný hřích (Matouš 12,31-32). Jestliže však člověk zemře, aniž by přijal Krista, bude to stejně závažný hřích, pro který neexistuje odpuštění (Marek 8,36-37).

- **Ale věřit v Krista znamená, že se budu muset mnoha věcí vzdát.**

Kristus nepřišel, aby něco bral nebo ničil, ale aby dal život, a to hojný život (Jan 10,10). Pokud se po obrácení něčeho vzdáš, tak rád a dobrovolně.

Jeden neobrácený námořník kdysi řekl svému věřícímu kamarádovi: "Stát se křesťanem - to by mě stálo moc, to bych nezvládl!" Kamarád mu na to řekl: "A myslíš, že zvládneš, co tě to bude stát, když se nestaneš křesťanem?"

- **V církvích je tolik pokrytců!**

Nepohrdej všemi křesťany jenom proto, že někteří z nich jsou pokrytci nebo se přetvařují.

- **Někdy si myslím, že jsem uvěřil v Pána Ježíše Krista, ale uvěřil jsem správně?**

Pokud mimo Pána Ježíše Krista nemáš jinou naději, jak se dostat do nebe, pokud jsi činil pokání ze svých hříchů a pokud jsi mu svěděl celý svůj život, pak jsi uvěřil správně.

- **Bylo by to ode mne moc zlé, kdybych s rozhodnutím o spasení počkal, až budu starší?**

Na tuto otázku odpovídají čtyři místa z Bible:

1. *"Nechlub se zítřejším dnem, vždyť nevíš, co den zrodí"* (Přísloví 27,1).

2. *"Kdo zatvrdí šíji proti domluvám, bude nenadále rozdrčen a nehzojí ho nikdo"* (Přísloví 29,1).

3. *"Pamatuj na svého Stvořitele ve dnech svého jinošství, než nastanou zlé dny a než se dostaví léta, o kterých řekneš: Nemám v nich zalíbení"* (Kazatel 12,1).

4. *"Nyní je čas příhodný, nyní je den spásy!"* (2. Korintským 6,2b)

- **A nedá se k Bohu přijít jinak než skrze Ježíše?**

Ne, jiná cesta neexistuje (1. Timoteovi 2,5-6).

Život křesťana v kontaktu s druhými

- **Hřeší křesťané?**

Ano, každý den hřeší v mysli, slovy, skutky. Dopouštějí se hříchů vědomě i nevědomě.

- **Je to správné, když křesťan břeší?**

Ne, Boží vůle je, aby křesťan nehřešil (1.list Janův 2,1).

- **Ztratí křesťan spasení, když zhřeší?**

Ne, spasení je Boží dar, který Bůh dává a nebere zpět (Římanům 6,23).

- **A je třeba zaplatit za tyto hříchy?**

Pán Ježíš Kristus za ně už zaplatil jednou na kříži na Golgotě. Není třeba platit podruhé.

- **Myslíte, že křesťan zůstává Božím dítětem, i když zhřeší?**

Ano, jeho příslušnost k Boží rodině platí na věčnost. Když se do lidské rodiny narodí syn, bude to vždy syn svých rodičů. Může je někdy svým chováním zklamat, ale stále zůstává jejich synem. Stejně tak je to v Boží rodině; příslušnost k rodině se získává znovuzrozením a nic se na tom nemůže změnit (Jan 1,12).

- **Co se tedy stane, když křesťan zhřeší?**

Obecenství s Pánem je narušeno (1.list Janův 1,6).

- **Co je to obecenství?**

Je to hezké rodinné ovzduší, které vyplývá z toho, že všichni členové mají stejné zájmy a sdílejí se o společných věcech. Představ si tuto situaci: Soudce zjistí, že nějaký zloděj se provinil a odsoudí ho na rok do vězení. Když tento soudce přijde večer domů, doví se, že jeho malý synek zlobil. Odsoudí ho na rok do vězení? Ne, už nejedná jako soudce, ale jako otec rodiny. Syn je stále jeho dítětem, i když zlobil. Pro jeho neposlušnost se atmosféra domova naruší, dokud neuzná svou chybu a neomluví se. Nic se nezměnilo na tom, že syn patří svému otci, ale narušilo se obecenství a atmosféra.

Dokud je člověk hříšník, Bůh se k němu chová jako soudce. Jakmile se hříšník obrátí a získá spasení, Bůh se stává jeho Otcem.

- **Myslíte, že jakmile je člověk spasen, už nemůže být zatracen?**

Tak to říká Bible: *"Nezahynou na věky"* (Jan 10,28). *"Nepřijde na soud, ale přešel ze smrti do života"* (Jan 5,24; Římanům 8,38; 2.Timoteovi 1,12; 1.list Petrův 1,5; List Judův 24-25).

- **Když se někdo rozhodne pro spasení, nemůže později změnit své rozhodnutí?**

Když někdo svěří svůj život Pánu Ježíši Kristu, pak jeho věčné spasení závisí jen na Spasiteli (Jan 6,39). Je věcí cti Pána Ježíše, aby jej přijal do nebe. A protože v takovém člověku bydlí Duch svatý, nikdy své rozhodnutí o spasení nezmění.

- **Znamená to tedy, že křesťan může hřešit, jak chce a stejně bude spasen?**

Opravdový křesťan nebude chtít hřešit, protože má v sobě novou přirozenost, která nechce hřešit (2.Korinským 5,17).

- **Ale co když křesťan pokračuje svévolně ve hříchu, na který si už dávno zvykl?**

Pokud někdo vede takový život, je to jasný důkaz, že se nikdy nenarodil znovu (1.list Janův 3,9-10).

- **Když křesťan zhřeší, poradí si s tím sám?**

Ne. Je pravda, že zákonný trest za jeho hříchy byl zaplacen jednou provždy na kříži na Golgotě, ale zároveň Bůh vykonává vůči svým neposlušným dětem otcovskou kázeň (Galatským 6,7-8).

- **Má hřích v životě věřícího nějaký vliv na jeho další život zde na světě?**

Ano. Ztrácí radost, jeho modlitby mají překážky, nenese ovoce, necítí jasně Boží vedení. Má výčitky svědomí. Přehlíží příležitosti a výsady Božích dětí. Jeho svědectví nemá hodnotu.

- **Jaké důsledky má hřích křesťana ve věčnosti?**

Utrpí ztrátu u Kristova soudného stolce (Kristovy soudné stolice - Kral., viz 1.Korinským 3,15; 2. Korinským 5,10).

- **Co se stane, když křesťan zemře s nevyznaným hříchem?**

Už bylo řečeno, že trest za všechny hříchy věřícího nesl Pán Ježíš. Když zemřel, tehdy byly všechny hříchy křesťana teprve budoucností. Zaplatil dokonale, a proto můžeme říci, že zemřel za naše minulé, současné i budoucí hříchy. Nevyznané hříchy však budou mít důsledky v nebi (viz předcházející odpověď).

- **Je možné, aby křesťan sešel na scestí?**

Ano, každé Boží dítě může odejít od Pána.

- **Jak se proti tomu brání?**

Čtením Božího slova, tím, že trávíme dostatek času na modlitbě a ve společenství s Božími lidmi.

- **Co dělat, když někdo odejde na scestí?**

Řešením je vyznat a zanechat hřích a pokud možno napravit zlo, kterého se dopustil.

Jak si být jist?

- **Jestliže uvěřím v Krista jako svého Pána a Spasitele, jak poznám, že jsem spasen?**

Pokud máš na mysli nějaký tajemný pocit nebo zvláštní zkušenost, pak budeš pravděpodobně zklamán.

- **Jak se tedy dovím, že jsem spasen?**

Velmi jednoduše. Bůh říká, že zachrání toho, kdo věří v Ježíše Krista. Jakmile mu uvěříš, můžeš vědět, že jsi spasen, protože to říká Bůh (1.list Janův 5,10-12).

- **To znamená, že sám nebudu nic cítit?**

Samotné spasení se děje v nebi. Tam se to zaznamená. Bůh vidí tvou víru a ospravedlní tě.

- **A to by se člověk neměl cítit jinak, když je spasen?**

Ano, ale city nejsou důkazem jeho spasení. Nikdo se nebude cítit opravdu šťastný, pokud není spasen. Pořadí je tedy takové:

- spasení skrze víru v Krista,
- jistota vyplývající z Božích zaslíbení,
- radost z této jistoty.

- **Takže člověk může vědět, že je spasen díky slibům, které Bůh nechal napsat v Bibli?**

Ano, to je první a nejdůležitější způsob, jak vědět, že je člověk spasen (1.list Janův 5,13).

- **Chcete říci, že city nejsou spolehlivým vodítkem?**

City jsou velmi proměnlivé, a v tom je problém. Pak by člověk jeden den cítil, že je spasený a druhý den, že není.

Boží slovo se nemění. Je tedy třeba mít jistotu založenou na Božím slově.

- **Je Bible jediným zdrojem, odkud můžeme vědět, že jsme spasení?**

Ne, je jich více a projevují se v každodenním životě:

- Lásky vůči ostatním křesťanům (1.list Janův 3,14).
- Nový vztah, láska k čistotě, ke svatosti (Římanům 7,21-22).
- Nenávisť vůči hříchu (Římanům 7,24).
- Stálost víry (1.list Janův 2,19).
- Svědectví Ducha svatého, který je v nás (Římanům 8,14.16).

- **Může být člověk spasen a nevědět o tom?**

Je možné, že se člověk opravdu narodí znovu a přesto si tím není

zcela jist - buď proto, že není dostatečně vyučován nebo proto, že mu satan vložil do srdce pochybnosti.

• **Může si někdo myslet, že je spasený, když přítom není?**

Jistě, mnozí si myslí, že jsou spasení třeba pro své dobré skutky, ale vůbec spasení nejsou (Matouš 7,22).

• **Je nutné znát den a hodinu svého znovuzrození?**

Mnozí křesťané prožili výraznou zkušenost, takže mohou přesně říci, kdy se obrátili. Jiní si na ten okamžik nemusí přesně pamatovat. Je důležité jenom to, aby křesťan mohl říci: "Vím, že nyní jsem spasen - a to jen proto, že věřím v Pána Ježíše Krista."

• **Mívají křesťané pochybnosti o svém spasení?**

Satan útočí, i křesťané mívají pochybnosti po svém obrácení.

• **Co má dělat ten, koho trápí pochybnosti?**

Nejlépe je připomínat si místa z Písma, která jsou odpovědí na tyto pochybnosti. Když satan nalhává věřícímu, že není spasen, je dobré číst zaslíbení v evangeliích jako například Jan 5,24; tento verš ujišťuje o spasení toho, kdo věří v Pána Ježíše. Stejně jako Pán Ježíš na poušti odrážel pokušení satana Božím slovem, tak máme i my vyháňet pomocí Bible jeho zpochybňující lži (Matouš 4,4.7.10).

• **Co ještě mám dělat, pokud si nejsem zcela jist, zda jsem opravdově přijal Krista?**

Měl by sis to teď hned vyjasnit třeba tím, že opravdu ze srdce řekneš Pánu Ježíši: "Pane Ježíši, pokud jsem ti dosud plně neuvěřil, tak Tě právě teď přijímám jako svého jediného Pána a Spasitele."

Svatost

• **Musím žít svatým životem, abych se stal křesťanem?**

Ne, hříšník není schopen žít svatě, pokud není spasen.

• **Chce Bůh, aby křesťané vedli svatý život?**

Samozřejmě ano (1.Tesalonickým 4,3; Titovi 2,11-13).

• **Dokáže některý křesťan žít dokonale bez hříchu?**

To nedokáže žádný křesťan (1.list Janův 1,8.10). Dokonale žil jen Pán Ježíš Kristus.

• **Jak to, že křesťan může po obrácení ještě hřešit?**

Stále má svou starou porušenou přirozenost, se kterou se narodil. Té se při obrácení nezbaví (Římanům 7,17).

• **Jak se tedy liší křesťan od nespasného člověka?**

Věřící má novou přirozenost, kterou dostal při obrácení. Písmo

říká, že je to božská přirozenost (2.list Petřův 2,4).

• **Jaký je rozdíl mezi těmito dvěma přirozenostmi?**

Stará přirozenost je nenapravitelně zlá a stále se snaží zavléci křesťana do hříchu (Římanům 7,21).

Nová přirozenost koná jen dobro a vede věřícího k cestě svatosti (Římanům 7,22).

• **Proč Bůh při obrácení starou přirozenost neodstraní?**

Stará přirozenost nám stále připomíná naši nicotnost, slabost, a tak jsme více závislí na Pánu, aby nám dal sílu zvítězit nad pokušeními (Římanům 7,24).

• **Vztahuje se pokušení na všechny křesťany?**

Ano (1.Korintským 13,10).

• **Musí křesťan vždy podlehnout pokušení?**

Ne, křesťan hřeší jen pokud chce. Má v sobě moc Ducha svatého a tato síla je dostatečná, aby ho vysvobodila od každého pokušení (Galatským 5,17).

• **Jaký je Boží postoj ke staré přirozenosti?**

Bůh viděl, že je hodna smrti, proto ji odsoudil na kříži. Nesnaží se ji reformovat, polepšit nebo očistit. Je to naprosto beznadějně, a tak ji Bůh od okamžiku, kdy Kristus zemřel, vidí jako mrtvou (Římanům 6,6).

• **Jaký má mít křesťan postoj ke staré přirozenosti?**

Měl by ji umrtvovat; to znamená, že ji nemá poslechnout, když se mu snaží poroučet, co má dělat, protože je Bohem odsouzena (Římanům 6,11-12).

• **Jaký má mít křesťan postoj k nové přirozenosti?**

Měl by o ni pečovat, žít ji, kultivovat a povzbuzovat čtením Bible, obecenstvím s Bohem, modlitbou a službou Pánu a dělat to, co se Jemu líbí (Galatským 5,22-23).

• **Jak se dá stručně vyjádřit tajemství svatého života?**

Tajemství tkví v úzkém kontaktu s Pánem Ježíšem. Podobáme se vždy tomu, co ctíme. Svatost se nedá získat nějakým skutkem, ale je třeba ji udržovat, je to celoživotní proces (2.Korintským 3,18).

• **Můžete uvést nějaké další praktické rady ohledně svatého života?**

1. Dávej pozor na své myšlenky. Člověk je schopen je ovládat (Filipským 4,8).

2. Nepodporuj tělesnost (Římanům 13,14).

3. Pamatuj, že Kristus žije ve tvém těle (Koloským 1,27).

4. Když přijdou pokušení, volej o pomoc k Pánu, aby tě vysvobodil (Matouš 14,30).

5. Pracuj pro Pána (Kazatel 9,10).

6. Věnuj se také nějaké fyzické činnosti, tělesnému cvičení (1.Timoteovi 4,8).

• **A nemusí křesťan dodržovat Desatero přikázání, aby byl svatý?**

Bible učí křesťana správnému vztahu k zákonu - Desateru zejména ve spojitosti s milostí (například v listě Římanům 6,14).

1. Smysl zákona tkví v tom, aby si lidé uvědomili, že jsou hříšníci, a ne proto, aby se jím stali svatí.

2. Zákon odsuzuje k smrti každého, kdo ho dokonale neplní. Nikdo není schopen žít podle zákona a přitom nebýt pod touto kletbou.

3. Kristus zaplatil pokutu, kterou bylo třeba zaplatit za porušení zákona; Boží dítě je tedy již vysvobozeno od jha zákona (Římanům 10,4; Galatským 3,13).

• **Znamená to, že křesťan může například zabítet a cizoložit?**

To vůbec ne. Křesťan to nechce dělat, protože má v sobě nový život. Lidé pod zákonem žijí ve strachu z trestu. Lidé pod milostí jsou vedeni láskou ke Kristu. Láska je daleko silnější motiv než strach. Z lásky udělají daleko více než ze strachu.

• **Co je tedy směrodatným pravidlem pro křesťanský život, když ne zákon?**

Vzorem a vodítkem pro křesťana je život a učení Pána Ježíše.

• **V čem se učení Pána Ježíše liší od zákona?**

To vyplývá názorně například z páté kapitoly evangelia Matouše. Zákon zněl: *"Nezcizoložíš!"* Ježíš řekl: *"Kdo hledí na ženu chtivě, již s ní zcizoložil ve svém srdci"* - viz verše 27 a 28.

Zákon říkal: *"Oko za oko, zub za zub."* Ježíš učil: *"Neodpírejte zlému, ale kdo tě uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou"* - viz verše 38 až 42.

Zákon zněl: *"Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřítel svého."* Ježíš prohlásil: *"Milujte své nepřátele"* - viz verše 43 a 44.

• **Je možné, aby někdo žil tak, jak Ježíš učil?**

Není to v lidských silách. Ale Pán dal Ducha svatého všem věřícím, aby měli moc žít tímto nadpřirozeným způsobem (1.Korintským 6,19; Galatským 5,16-17).

Postavení a stav věřícího

- **Když tedy křesťan ještě hřeší, jak jej Bůh může vzít do nebe?**

Každý, kdo věří v Krista, má před Bohem dokonalé postavení, dokonce i když jeho okamžitý stav zdaleka není dokonalý (Koloským 2,10).

- **Co je míněno "postavením" křesťana?**

Je to postavení, v němž má křesťan bezmeznou přízeň u Boha, protože je v Kristu (Římanům 5,1-2).

Křesťan sám o sobě nemá nárok ani si nezaslouží stát před Bohem. Jeho právo na vstup do nebe spočívá jen v osobě a díle Pána Ježíše Krista. Tak nás Bůh přijímá, ne proto, čím jsme a jací jsme, ale proto, že patříme Kristu (Efezským 1,6).

- **Jak se vůbec může Bůh dívat na nespravedlivé lidi jako na spravedlivé?**

Může, protože Kristus snesl trest za jejich hříchy na svém těle na kříži (Efezským 2,13).

- **Je o tom takto řeč v Bibli?**

Ano, konkrétně v 2.Korintským 5,21: *"Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti."*

- **Rozumím tomu tedy správně, že Bůh přijímá všechny věřící, protože k němu přicházejí v osobě jeho Syna?**

Ano, Kristus je jediný způsob, jak se člověk může dostat do nebe. Je to možné díky Jeho zásluhám.

- **Co je míněno "stavem" věřícího?**

Znamená to jeho okamžitý duchovní stav třeba během všedního dne zde na zemi. Postavení je to, čím je v Kristu, stav je to, čím je sám v sobě.

- **Je stav věřícího bez hříchu?**

Ne, skutečný stav věřícího bývá často daleko od toho, jaký by měl být (Koloským 3,1).

- **Jaká je Boží vůle, pokud jde o stav věřícího?**

Bůh si přeje, aby se stav věřících stále více a více blížil jeho postavení. Je to proces, který by měl probíhat v životě křesťana (Koloským 3,1).

- **Bude někdy stav křesťana odpovídat jeho postavení?**

Ano, až jej Kristus vezme k sobě domů do nebe, tehdy bude jeho

stav přesně odpovídat jeho postavení (1.list Janův 3,2).

- **Proč má křesťanovi záležet na tom, aby jeho stav odpovídal stále více jeho postavení?**

Tuto touhu by v něm měla vyvolávat láska ke Kristu (Jan 14,15).

Jsem spasen - a co dál?

- **Co by měl nejdříve udělat člověk, který uvěřil v Pána Ježíše Krista?**

Slušnost velí především: poděkovat a trvale být vděčný za záchranu.

- **Je třeba vyznat Krista před jinými?**

Vyznání není nutné k získání spasení, ale je potřebné pro růst v křesťanském životě. Nikdo nemůže počítat s tím, že bude dělat pokroky v Božích věcech, pokud se stydí za svého Spasitele (Matouš 10,32; Římanům 10,9; 1.list Petřův 3,15).

- **Jak má vypadat vyznání Krista?**

Jde vlastně o to, abys prostým způsobem vyprávěl druhým, jak velké věci ti Kristus učinil (Marek 5,19).

- **Jak dlouho má nově obrácený člověk čekat, než se dá pokřtít?**

Jde o poslušnost a není proč otálet. Křest je krásná příležitost se veřejně ztotožnit s Kristem v Jeho smrti, pohřbu a zmrtvýchvstání. Tímto činem vyjadřujeme, že jsme si zasloužili zemřít, ale Kristus zemřel za nás. Když tedy zemřel On, zemřeli jsme vlastně my, protože On zemřel na našem místě. Je to zároveň svědectví, že jsme s ním byli pohřbeni a že jsme vstali, abychom žili nový život.

Na druhé straně ale není třeba být nervozním a nespokojeným, pokud vnější okolnosti (roční období, absence bazény a pod.) neumožňují ihned v prvních týdnech po znovuzrození křest uskutečnit důstojným způsobem v kruhu spoluvykoupených.

- **Je křest před Bohem nějakou zásluhou, pokud jde o spasení?**

Ne, křest je projev poslušnosti vůči učení Pána Ježíše. Křesťané, kteří se nemohou dát pokřtít a zemřou, nepřijdou o spasení.

- **Jak může nově obrácený člověk poznat, do kterého sboru má začít chodit?**

Především by si měl uvědomit, že v okamžiku obrácení se stal součástí pravé Církve, těla Kristova (1.Korinským 12,13).

Dále by se měl snažit najít nějaký místní sbor věřících, kde je Kristus uznáván jako Hlava, kde se Bible přijímá jako jedině

měřítko, kde se zachovávají dva přikazy Páně pro církev (křest a lámaní chleba), kde je zdravé učení a kde se věrně zvěstuje evangelium.

V obecenství s věřícími by měl cítit hlubokou odpovědnost za to, aby radostnou a laskavou službou, upřímnými modlitbami i jinými oběťmi přispíval k růstu celého sboru.

• **Co považujete za nejdůležitější z toho, co by křesťan měl dělat každý den?**

Trávit čas u Božského slova a na modlitbě a kdykoli se v jeho životě objeví nějaký hřích, vyznat a opustit jej (Žalm 119,11).

Učednictví

• **Co Pán očekává od toho, kdo je spasen?**

Očekává, že se mu cele vydá, že půjde, kam jej On povede, že bude takový, jakým ho Pán chce mít. Také chce, aby vnitřně opustil vše, co má, vzal kříž a šel za Kristem (Římanům 12,1-2).

• **A to nemá člověk myslet na sebe?**

Naší nejvyšší odpovědností je líbit se Bohu. Pokud hledáme Boží království a jeho spravedlnost, On se postará, abychom měli z čeho žít (Matouš 6,33).

• **To by také mohlo znamenat, že mám jít někam na misií?**

Mohlo, ale také nemuselo. Znamená to však, že bys měl být ochoten jít (Lukáš 9,23-26).

• **Ale kolem sebe vidím řady křesťanů, kteří si užívají pohodlí a výhod světa a nezdá se, že by byli cele vydáni Kristu.**

Nemůžeš se srovnávat jenom s jinými křesťany. Tvým vzorem je Pán Ježíš a máš následovat Jeho (Lukáš 14,25-35).

• **Chce Kristus opravdu, abychom "nenáviděli" své příbuzné?**

Chce, abychom Jeho milovali takovou láskou, že naše láska k příbuzným bude ve srovnání s tím jako nenávisť (Lukáš 14,26).

• **Je možné přijmout Ježíše jenom jako svého Spasitele a ne jako Pána?**

Písmo nás k tomu nikde nevede. Pokud se nám zdá a chováme se tak, jako by si Pán Ježíš nezasloužil, abychom mu dali všechno, pak je to totéž, jako by si nezasloužil nic.

• **Takže spasení znamená se cele vydat Kristu.**

Přesně tak. Nic méně nestačí.